੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿ
ਸਚੁ ॥ ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ॥ ਸੋਚੈਸੋ
ਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈਚੁਪਨ
ਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿ

ਆਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀਆਭਾਰ।ਸਹ
ਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ
।ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ
ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾ
ਲਿ।੧।ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿ
ਆਜਾਈ।ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈ।ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿ
ਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅਹਿ।ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬ
ਖਸੀਸਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ।ਹੁ

ਕੀਐਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈ
ਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀ
ਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾ
ਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿ
ਕਰੇਤਨੁਖੇਹੁ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾ
ਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹ
ਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿ
ਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ

ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾ
ਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆ
ਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿ
ਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲ
ਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ
ਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈ
ਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀ
ਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾ

ਇਕੀਤਾਨਹੋਇ।ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ। ੨
ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ।ਨਾਨਕਗਾਵੀ
ਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀ
ਐਭਾਉ।ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ।ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸ
ਮਾਈ।ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰ
ਬਤੀਮਾਈ।ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾ
ਕਥਨੁਨਜਾਈ।ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।ਸਭ
ਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ।੫।

ਤੀਰਥਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇ
ਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾ
ਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿ
ਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁ
ਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦ
ਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚ
ਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜ
ਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁ

ਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋ
ਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐ
ਸਿਧਪੀਰਿਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆ
ਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐ
ਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁ
ਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰ
ਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿ
ਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ

ਤਿਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥੯॥ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿ
ਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸ
ਹਜਿਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐਸ
ਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈ
ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁ

ਹਿਓਹੁਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥੧੧॥ ਮੰਨੈਕੀਗਤਿਕਹੀ ੫
ਨਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ
ਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚ
ਾਰੁ ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈ
ਮਨਿਕੋਇ ॥੧੨॥ ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ ॥ ਮੰ
ਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ॥੧੩॥ ਮੰਨੈ
ਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗ

ਟੁ ਜਾਇ । ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ । ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ
ਸਨਬੰਧੁ । ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ । ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ
ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ।੧੪। ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ
ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ । ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ । ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ । ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ।੧੫। ਪੰਚ ਪ
ਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ । ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾ
ਨੁ । ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ । ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ
ਧਿਆਨੁ । ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ । ਕਰਤੇ ਕੈ

ਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰ।ਧੌਲੁਧਰਮਦਇਆਕਾਪੂਤੁ ੬
ਸੰਤੋਖਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ।ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
ਸਚਿਆਰ।ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾ [illegible] ਭਾਰ।ਧਰ
ਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰ।ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁ
ਜੋਰ।ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ।ਸਭਨਾਲਿਖਿ
ਆਵੁੜੀਕਲਾਮ।ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋ
ਇ।ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ।ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁ
ਆਲਿਹੁਰੂਪੁ।ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕਉਣੁਕੂਤੁ।
ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖ

ਣੀਆ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾ
ਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬॥ਅਸੰ
ਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾ
ਉ॥ਅਸੰਖਗ੍ਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿ
ਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀ
ਚਾਰ॥ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ਅਸੰਖ
ਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇ
ਤਾਰ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆ

ਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ। ੭
ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੭।ਅਸੰਖਮੂਰ
ਖਅੰਧਘੋਰ।ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ।ਅਸੰਖ
ਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ।ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿ
ਆਕਮਾਹਿ।ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ।
ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ।ਅਸੰਖਮਲੇਛ
ਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ।ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾ
ਰੁ।ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
ਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾ

ਤੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ
ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਆ ॥ ਅਸੰਖ
ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸ
ਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ
ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ
ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇ
ਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਵ
॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾ

ਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।ਤੂ
ਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੯।ਭਰੀਐਹਥੁਪੈ
ਰੁਤਨੁਦੇਹ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ।ਮੂਤਪ
ਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ।ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋ
ਇ।ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ।ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈ
ਕੈਰੰਗਿ।ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ।ਕਰਿਕਰਿ
ਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ।ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀ
ਖਾਹੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ।੨੦।ਤੀਰਥੁ
ਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ।ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾ

ਨਅਤ੍ਰਿ ਤੁ ਬ੍ਰਿਆ ਅੰਤਰ
ਰਵਾਪਿਸਨ ਤ੍ਰਿਆ ਸਰੁਰ ਨੇਤ੍ਰੇ ਰੈਲਾਵੀ
ਕਉਤੀ ਸਿਦ੍ਰ ਦਬੀ ਤੇ ਭੁਗਾ ਤ੍ਰਿਨ ਹੋ ਭਿ ਸੁਆ
ਸਤ੍ਰੁਆ ਬਬਾਣੀ ਬਗਾ ਭ੍ਰਿ ਸਾਤ੍ਰਿ ਸੁਹਾਣ ਸਧ
ਨਚਾ ਭ੍ਰਿ ਕਦੇਨ ਸੁਦੇਲਾ ਦ੍ਰਿਖਠ ਕਦੇਨੁ ਕਦੇਣ
ਬਿਤ ਕਦੇ ਣਦੇਗ ਕਦੇਣ ਸਿਭੁ ਤੀਆ ਹੁ ਕਦੇ
ਜਿ ਤੁਹੋਆ ਆਕਾਗ ਦੇਲਨ ਪਾਈਆ ਅੰਭ੍ਰਿ
ਨੀ ਜਿਨੇ ਦੈਲੇ ਧ ਪੁਰਾਣ ਦਖਤ ਨ ਪਾਇ ਇਕਿ
ਦੀਆ ਜਿਨਿ ਖਣ ਲੋਖ ਕੁਰਾਣ ਬਿਤ ਦਰਗਨ

ਜੋਗੀਜਾਂ ਦੈਵਰਤਮਾਹੂਨਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਾਸਿਰ ੯
ਠੀਕਤੁਸਾਂ ਜੈਸਿਆਂਪੈਜਾਂਦੇਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਣਿਆ
ਪਾਣਿਵਿਸਾਲਾਪੀ। ਕਿਵਦੂਵਰਲੀ। ਕਿਵਜਾਣਾਜਾਲ
ਕਾਆਖਦਸਤੁਕੋਆਂਖੈਇਕਦੂਇਕਸਿਆਣਾ।
ਦੂਜਾ ਸਾਹਿ ਬਦਨੀਨਾਂਈਕੀਤਾਜਾਕੋਹੇਦੈਨਾਨ
ਕਜੈਕੋਆਪੈਜਾਂਦੇਅਗੈਗਿਆਨਸੋਹੈ ਪਤ
ਲਾਪਾਤਾਲਲਖਾਂਆਗਾਸਾਂਆਗਾਸ। ਓੜਕ
ਓੜਕਭਾਲਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ। ਸਹਸ
ਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਂਆਸਲੂਇਕਧਾਤਾ। ਲੇ

ਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।ਨਾਨਕ
ਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ।੨੨।ਸਾਲਾ
ਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ।ਨਦੀਆ
ਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ।ਸਮੁੰਦੁ
ਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁਕੀੜੀ
ਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ।ਅੰਤੁ
ਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿ
ਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ।ਅੰਤੁ
ਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾ

ਆਕਾਰੁ।ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਅੰਤੁਕਾਰਣਿ ੧੦
ਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ।ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹਿ।ਏਹੁ
ਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋ
ਇ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ।ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾ
ਨਾਉ।ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ।ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾ
ਣੈਸੋਇ।ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ।ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ।੨੪।ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿ
ਆਨਜਾਇ।ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ।ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾ

ਰ॥ਕੇਤੇਖਪਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾ
ਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸ
ਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾ
ਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਜੇਕੋਖਾਇ
ਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ
ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈ
ਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨ
ਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣ
ਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲ

ਤੇਤਰਾ ॥ ਅਸੁਭੁ ਅਾਦ੍ਰਿ ਗੋ ਅਸੁਭੁ ਲੋਜਾ ਹੋਮ ੧੧
ਸੁਭੁਤ੍ਰਾ ਈ ਅਸੁਭੁ ਲਾ ਸਾਧੀ ॥ ਅਸੁਭੁ ਪਰਸੁ
ਅਸੁਭੁ ਦੀਬ੍ਹਣਾ ॥ ਅਸੁ ਛਤ੍ਰ ਭੁ ॥ ਅਸੁਭੁ ਪਰਵ
ਣ ॥ ਅਸੁਲੂ ਕਰਮਾ ॥ ਅਸੁਭੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਸੁਭ
ਥਪਸੀ ॥ ਸਅਸੁ ਭਨੀਸਾਣ ॥ ਅਸੁ ਛੇਅਸੁਭ
ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਖਾ ਆਖਰ ਹੇਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਆਖਹਿ
ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖ
ਹਿ ਇੰਦੁ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖ

ਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇ
ਬੁਧਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵਆਖਹਿ
ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿ
ਪਾਹਿਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ।ਏਤੇ
ਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ।ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ।
ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾ
ਸੋਇ।ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ।ਤਾਲਿਖੀ
ਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ।੨੬।ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋ
ਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ।ਵਾਜੇਨਾਦ

ਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਰਾਗੁਪ ੧੨
ਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ।ਗਾਵਹਿ
ਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰ
ਮੁਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਹਿਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਲਿਖਜਾਣਹਿ
ਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਜਤੀ
ਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਪੰ
ਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾ
ਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ
ਗਾਵਹਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਤੀਰਥ

ਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾ
ਣੀ ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਰਖੇ ਧਾਰੇ॥ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ
ਰਤੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋ
ਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ
ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥
ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿ
ਨਿ ਉਪਾਈ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿ

ਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕ ੧੨
ਰਸੀਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸ
ਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ।੨੭
ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕ
ਰਹਿਬਿਭੂਤਿ।ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆ
ਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ।।ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜ
ਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ।।ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ।।ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।।੨੮।।ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆ

ਤੇ ਤਾਰਣਿਆ ਪਰਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਹੇ ਨਾਦਾ ॥ ਆਪਨਾ ਬਨ
ਬੀਸਤ ਜਾ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਿਧਾ ਅਵਰਾ ਸਾਦਾ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿ
ਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗਾ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕਾ ਮਾਈ
ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾ
ਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ
ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆ

ਏਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹ ੧੪
ਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕ
ਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾ
ਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਇਕ ਦੂ ਜੀ
ਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ
ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ
ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ

ਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
ਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥
ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿ
ਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁ
ਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀ
ਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵਣਪਾ
ਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀ
ਧਰਮਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ

ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰ
ਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਪ
ਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥
੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆ
ਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨ
ਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇ
ਸ॥ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰ॥ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇ
ਸ॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ॥ਕੇ
ਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵ

ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ । ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ
ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਂਤ ਨਰਿੰਦ । ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ
ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ।੩੫। ਗਿਆਨ ਖੰ
ਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ । ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰ
ਦੁ । ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ । ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀ
ਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ । ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾ
ਹਿ । ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ । ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰ
ਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ । ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁ
ਧਿ ।੩੬। ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ । ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ
ਕੋਈ ਹੋਰੁ । ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ । ਤਿਨ ਮ

ਹਿਆ ਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹ ੧੬
ਆ ਮਾਹਿ॥ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ॥ਨਾ ਓਹਿ ਮਰ
ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ॥ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ਤਿ
ਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਆ॥ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮ
ਨਿ ਸੋਇ॥ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨ
ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ॥ਜੇ ਕੋ
ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ॥ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ
॥ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ॥ਵੇਖੈ ਵਿਗ
ਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰ॥
੩੭॥ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰ॥ਅਹਰ

ਣਿਮਤਿ[illegible]ਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪ
ਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀ
ਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਿ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
੩੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧ
ਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇ
ਲੈਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈ
ਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀ
ਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮ
ਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁ

ਧਨਾਸਿ ॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੭

ਸੋਦਰੁਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾ
ਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅ
ਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾ
ਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜ
ਧਰਮੁਦੁਆਰੇ ॥ਗਾਵਹਿਤੁਧਨੋਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿ
ਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ ॥ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾ
ਰੇ ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿ

ਆਦਰਿਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦ

ਰਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜ

ਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ ਗਾਵ

ਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾ

ਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗ

ਮਛਪਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇ

ਰੇਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧ

ਮਹਾਬਲਿਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ ਗਾਵ

ਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇ

ਧਾਰੇ ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇ

ਭਗਤਰਸਾਲੋਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨ
ਆਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾਰੋ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾ
ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾ
ਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾ
ਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕ
ਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿ
ਆਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨ
ਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ।੧।ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋ

ਇ ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ ॥ਕਹਣੈਵਾ
ਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰਾ॥ਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁ
ਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾ
ਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇ
ਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਿਸਭਿਤਪਸਭਿ
ਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆ
ਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰ
ਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣ

ਦੇਰਹਣਹਾਰਾ।੪।।੩।।ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਖਾ
ਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾਉ।।ਆਖਣਅਉਖਾਸਾਚ
ਾਨਾਉ।।ਸਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ।।ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇ
ਚਲੀਅਹਿਦੂਖ।।੧।।ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਾਚੇਨ

ਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋ
ਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾ
ਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾ
ਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪
॥੪॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿ
ਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮ
ਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨ
ਮਪਰਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮ
ਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਿਲੈਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ।੨।ਜਿ
ਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਮਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀ
ਣਜਮਪਾਸਾ।ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀ
ਆਏਤਿਨਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਾ।੩।ਜਿ
ਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮ
ਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਾ।ਧਨੁਧਨੁਸਤਸੰ
ਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਾ।੪।੪।ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫

ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉ
ਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿ
ਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿ
ਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚ
ਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈ
ਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨ

ਕ ਬਾਲਕ ਬਾਲਿ ਜਿਸ ਦ ਬਾਲਿਜਾਏ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ
ਪਾਰ ਉਤਰਿਆ ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹ
ਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹ
ਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂ
ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ

ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨ
ਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰ
ਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿ
ਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰ
ਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿ
ਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁ
ਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆ
ਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁ
ਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿ

ਆਇਆ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭੁ ੨੨
ਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭ
ਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇ
ਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧਨਿ ਸੇ

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ
ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰ
ਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ
ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕ
ਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ

ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥
ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿ
ਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ
ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰ

ਇਆ॥੩॥ਨ੍ਹਾਤਿਆ॥ਪ੍ਰਕਰਣਭੈਰਾਕੀਆ॥ਸਭੁ॥ਪ
ਤੁਸਾਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂੰਕਕਰਏਖਾਸਿ
ਜਾਣਹਿਜੋਇ॥ਜਨਨਨਕਭਗਰਸੁਖਿਪ੍ਰਗਰਿਦੈਹੋਇ
ਸੋਹਾਗਾ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਪਤ੍ਰਿਤਸਰਣਕੇਨੇਤ੍ਰਈ
ਕੋਨਿਦਾਸਾਧਾਣੀਪ੍ਰਦੂਰਕਰਿਤਿਨਪੁਰੀਆ॥ਪਿਕਨ
ਸੋਤਿਭਗਨਹੀਚਾਲੈਹਸਦੋਖਤਾਹਿਕੂਬੀਅਲੋ॥੧
ਸਨਏਕਨਏਤਸਾਮੂਨਾਸਨਾ॥ਕਾਰੀਬਿਸਰਤੁਕੋਰੁ
ਲਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਪਤ੍ਰਿਸਤੀਸਤੀਨ
ਹੀਪਨਿਆਸੁਰਥਸੁਗਧਾਜਨਸਭੁਇਆ ੫੯

ਣਦੂਤਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਨਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿ
ਆ॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ॥ਭਈਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇ
ਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥
ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮੁ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨ
ਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾ
ਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚ
ਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥
ਸੋਹਿਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ
ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿ
ਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭ
ਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ
ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ
ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ
ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾ
ਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ

ਐਨਾਨਕਸੋਦਿਹੁਆਵੰਨਾ॥੪॥੧॥ਰਾਗੁਆਸਾਮ
ਹਲਾ੧ ॥ਛਿਅਘਰਛਿਆਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸੁ
ਗੁਰਗੁਰਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕੁ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇ
ਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁ
ਹੋਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇ
ਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥
ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰ
ਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋ
ਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆ

ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬ
ਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨ
ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹ
ਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰ
ਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ
ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ
ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ
॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ
ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਗਉਗ

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭ ੨੬
ਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿ
ਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥
ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵ
ਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿ
ਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿ
ਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥
੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰ
ਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰ

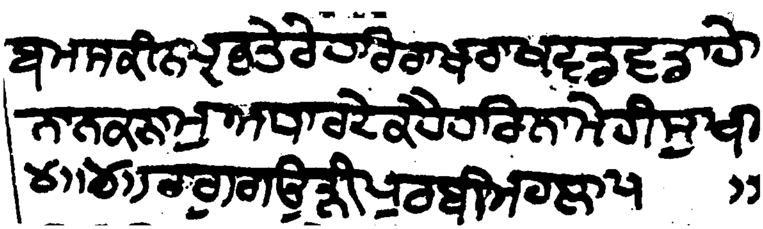
ਬਾਸਕੀਨ੍ਹਰਹਣਤੇਰੇਨਾਰਿਰਾਖਰਾਖਵਡੂਵਡਾਨੇ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਦੇਕੈਧੇਨਾਰਿਕਿਨਾਮੇਰੀਸੁਖ
ਸਾਲੋਹੁਰਭਾਗਗੁਰੂਨੀਪੂਰਬੀਅਗਲਾ੫ ॥

ਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਪਦਮਾਹਿਲਪਾਵਹੁਸੁਖਜਾਤੇਹੈਬਹੁ
ਰਸੋਇਹਿਗੋਢੋਗਾ॥੨॥ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਥਾਬਿੰਧਤੇਜ
ਰਪਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਾਇਹੀਸੁਖਮਾਗੈਮੋਕ
ਉਕਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥
ੴਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਫਤੈ॥ਪੂਨਰਾਹੂਜਕਕਾਦਾਸੀਸਾ॥ਸੀਅਸੁਕੇਤ
ਸਗਾਤਕੇਈਸਾ॥ਪ੍ਰਾਪਤਬ੍ਰਿਸਟਿਗਾਗਨਤੇਭਈ॥
ਸਭਹਨਆਨਬਧਾਈਦਈ॥੧॥ਧਿਨਸਿਨਡੋਰਾਨ
ਕੈਰਾਜਾ॥ਦੁਸਟਨਦਹਿਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਅਖਲਭ
ਦਨਕੋਸਿਰਜਨਹਾਰੋ॥ਦਾਸਜਨਾਨਮਧਲੋਦੁਭਿਬ

ਰੋ॥ਮ॥ਕਬਿਓਬ੍ਾਚਬੇਨਤੀ॥ਚਉਪਈ॥ਹਮਰੀਕਰ
ਹਾਥਦੈਰਛਾ॥ਪੂਰਨਹੋਇਚਿਤਕੀਇਛਾ॥ਤਵਚਰਨ
ਨਮਨਰਹੈਹਮਾਰਾ॥ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ॥
੧॥ਹਮਰੇਦੁਸਟਸਭੈਤੁਮਘਾਵਹੁ॥ਆਪੁਹਾਥਦੈ
ਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ਸੁਖਵਸੈਮੋਰੋਪਰਵਾਰਾ॥ਸੇਵਕਸਿ
ਖਸੈਭਕਰਤਾਰਾ॥੨॥ਮੋਰਛਾਨਿਜਕਰਦੈਕਰੀ
ਐ॥ਸਭਬੈਰਨਕੋਆਜਸੰਘਰੀਐ॥ਪੂਰਨਹੋਇਹ
ਮਾਰੀਆਸਾ॥ਤੋਰਭਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥੩॥ਤੁ
ਮਹਿਛਾਡਕੋਊਅਵਰਨਧਿਆਊ॥ਜੋਬਰਚਾਹੋ

ਤੁਮਤੇਪਾਉਦਾ।ਸੇਵਕਸਿਖਪਿਆਰੇਤਾਰੀਅਹਿ।ਜੂਨ
ਭੂਨਸਕੂਆਂਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ।੪ ਆਪਹਿਆਵੇਦੇਸੇ
ਉਥਰੀਐ।ਜਰਨਕਾਲਕਾਤੇ।ਅਨਿਦਰੀਐ।ਦੂਜੇਸਭ
ਸਿਆਰੇਪਛਤਾ।ਸੀਅਸਪੁਜਨੂਕਰੀਅਪੂਰਛਤਾ।੫॥
ਗਖਲੇਪੁਹੁਰਵਾਖਨਾਰਵੋ।ਸਾਹਿਬਸਿੰਤਸਹਾਈਪ
ਆਵੋ।ਦੀਨਬਿਪਦੁਸਫਲਕੇਹਿਤਾ।ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਛਤ੍ਰ
ਸਕਿਤਾ।੬।ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪਧਰਾ।ਕਾਲ
ਪਾਇਸਿਵਜੂਅਵਤਰਾ।ਕਾਲਪਾਇਕਰਬਿਸਨ
ਪ੍ਰਕਾਸਾ।ਸਗਲਕਾਲਕਾਕੀਆਨਿਵਾਸਾ।੭।
ਜਵਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵਕੀਓ।ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾ

ਜੁਗੀਭਿ।ਜਿਹਨਕਲਜੁਗਤ੍ਰੈਲੋਕਸਦਵਾਰਾ।ਨਾਮਸਰ
ਰਤੈਤ੍ਰਿਪਿਆਰਾ।੧।ਜਿਹਨਕਲਜੁਗਜਗਤਬ੍ਰ
ਡੋਬਿਦਾਦੈਤਜਛਣਤੁਪਜਾਸੋ।ਆਇਵਿਮੰਤਏਕੈ
ਅਵਤਾਰਾ।ਸੋਈਗੁਰੁਜਾਨਸ੍ਰੀਅਪੁਯਾਰਾ।੨।ਜਿ
ਜਸਕਾਰਤਿਜਗਿਕਉਜਾਰੀ।ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨ
ਆਪਸਵਾਰੀ।ਸਿਦਕਨਕਉਸਿਦਕਗ੍ਯਾਨਸੁਖਦੀਨਿ।
ਸਤੂਨਕਉਪਲਨੇਬਧਕੀਨਿ।੪।ਅਖਿਆਰਿਕੇਅੰਤ੍ਰ
ਰਕੀਜਨਤਾ।ਭੁਲੇਬੁਰੇਕੀਪੀਰਪਛਾਨਤਾ।ਚੀਟੀਤੇ
ਕੁੰਚਰਅਸਬੁਲਾ।ਸਭਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਟਕਰਫੂ
ਲਾ।੧੧।ਜਤਨਦੁਖਪਾਏਤੇਦੁਖੀਆ।ਸੁਖਪਾਏਸਾਧ

ਨਕੋਸੁਖੀ ਹੋਕਏਕਕੀ ਪੀਅਛੁਨੈ ॥ਪਿਖਿਆਪ੍ਰਿ
ਪਾਪਕੀਸਾਨੈ ॥੧੨॥ ਜਬਬੁਦਕਰਖ ਕਰਕਰਤ
ਕਾਮਨਾਪਰ ਤਤਬੂਰੇਕਾਅਸਾਰਾ ਜਬਾਕਰਖ
ਕਰਤਹਉਕਬਰੂ ਤੁਮਨੈਮਲਤਰੋਧਪਰਸਬਰੂ ॥੧
ਸੈਤਬਚਨਦਿਸਟਸਭਪਾਰੇ ॥ ਆਪਆਪਨੀਬੂਝ
ਰਿਦਾਰੇ ॥ ਤੁਅਸਬਧੀਤੇਰਹੁਲਿਰਾਛਾਹਿ ॥ ਜਨਤ
ਸੇਰਭੈਦਅਰਾਅਨਾ ॥੧੪॥ ਕਿਵੈਕੁਰਨੇਧਬੁਕ
ਲਿਭਤ ਆਦਿਅਨੀਵਾਮੁਕਾਪਾ ਕਿਤ ਹਕ
ਦੁਨੈਉਬਾਰਤਭੇਦਾ ॥ ਜਾਕਭੇਦਨਪਾਵਹਿਬੇਦਾ ॥੧੫
ਤਾਕਰਪਾਰਸਅਨਾਨਤਾ ਸਪਾਨੁਖੜਭੇਦ

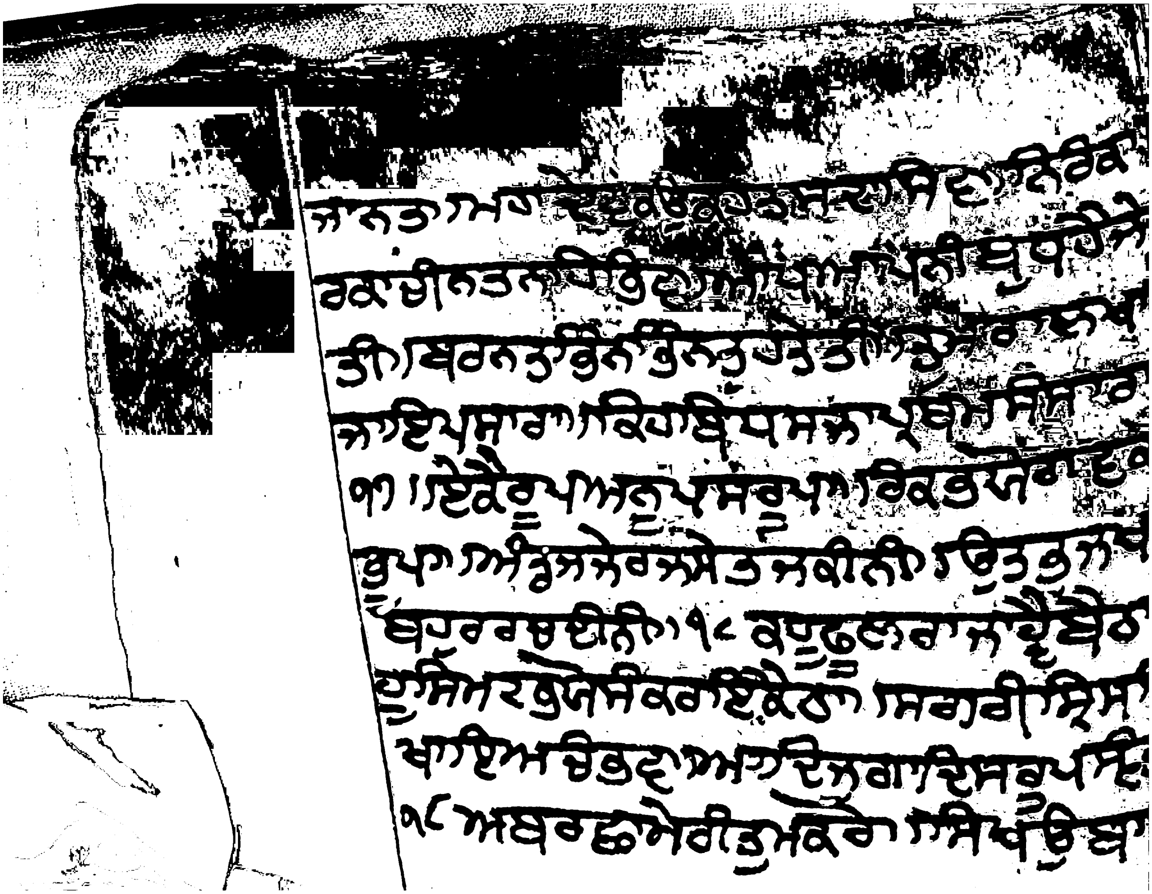
ਜਾਨਤ ਾ ਆ
ਰਕਾਂ ਚੀਨਤ ਤਨ
ਤੀ। ਬਰਨਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹ ਤੇ
ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ।ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ
੧੭ ।ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ।ਕਿਕ ਤਫੇ
ਭੂਪਾ ।ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ।ਉਤਭੁਜ
ਬਹੁਰ ਰਚ ਦੀਨੀ ।੧੮ ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠ
ਕਹੂੰ ਸਿਮਟ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ।ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸ
ਖਾਇਅ ਚਿਭਦ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ
੧੯ ਅਬ ਰਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ।ਸਿਖ ਉਬਾ

ਸਿਖਸਿਖੇਨੇ ॥ਦਸਵੰਸਤੇਉਤ੍ਰਵ੍ਰਤਉਤ੍ਰਧਾਤਾ ॥ਸਗਲਦੇਂ
ਮਲੇਛਕੋਰੇਰਣਧਾਤਾ ॥੨੧॥ ਜਿਅਸਪੁਨਤਦਸ
ਰਣੀਪਰੇ ॥ਤਿਨਕੇਨੁਸਹਦ੍ਰਖਤਵੇਮਨੋ ॥ਪੁਰਖਸ
ਹਲਪਗਪਵਿਤ੍ਰਜਾਵੇ ॥ਤਿਨਕੇਤ੍ਰਅਸਿਕਟਸਭਨਾਵੇ ॥
੨੫॥ ਜੇਕਲਕਉਇਕਬਾਰਿਧਿਐਗੈ ॥ਤਾਕੇਕਲ
ਨਿਕਟਨਹੀਐਹੈ ॥ਰਛਾਹੋਇਤਾਹਿਸਭਕਾਲਾ ॥
ਦੁਸਟਅਰਿਸਟਟਰੈਤਤਕਾਲਾ ॥੨੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਤਨਜਾਹਿਨਿਹਰੈਹੋ ॥ਤਾਕੇਤਾਪਤਨਕਹਿ
ਹਰੈਹੋ ॥ਰਿਧਸਿਧਘਰਮੋਸਭਹੋਈ ॥ਦੁਸਟਛਾ
ਹਛ੍ਵੈਸਕੈਨਕੋਈ ॥੨੩॥ ਏਕਬਾਰਿਜਿਨਤੁਮਧ

ਸਿਮਰਾ।ਕਾਲਣਾ।ਸੋਤਤ੍ਰਾਧਿ ਉਬਾਰਾ।ਜਿਨ ਨਰ
ਮਤਿਹਾਰੇ ਕਹਾ।ਦਾਰਿਦ ਦੂਰ ਦੁਸਟਦੋਖਤੇ ਰਹਾ। ੨੮
ਖੜਗਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ।ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ
ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ।ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ।ਦੁ
ਸਟਦੋਖਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ।੨੯।ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪ
ਰ ਜਗਮਾਤਾ।ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ।ਕਿ
ਲਵਿਖ ਸਗਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ।ਦੁਸਟ ਦੋਖੀਯਨ
ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ।੩੦।ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ਭਏ ਦਇ
ਆਲਾ।ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ।ਮਨ ਬਾਂ

ਈ॥੨੭ ਅੜਿਲ॥ ਸੁਨੈਭੂਗਜੋਜਾਹਿਸੁਰਸਨਪਾ ੩੧
ਣੀ॥ ਸੁਨੈਮਨੁਚਿਤਲਾਇਭਰਤਰਤਾਆਦ੍ਰਜੀ॥ਦੁ
ਖਦਰਦਭਉਨਿਕਟਨਾਤਿਨਨਰਕੇਰਪੇ ਹੋਜੋਪਾਵੀ
ਇਕਦੁਰਚਉਪਈਕੋਕਹੇ॥ ੨੮॥ ਸਿਬਤਸਤ੍ਰਗਸਪ
ਸਤਾ ਹੈਜੋ॥ ਅਰਪਸਪਸਫੁਨਤੀਨਖਹਿਜੋ॥ ਤ੍ਰਾਦ
ਦਸਦੀਅਸਟਮੀਰਵਿਵਾਰ॥ ਤੀਰਸਨੁਕੂਦਰਿਖ
ਸੁਪਾਰਾ॥ ੨੯॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰੇਪਖਿਆਨੇਮੰਤ੍ਰੀਭੂਪ
ਸਿਬਾਦੇਚਾਰਸੈਚਾਰਚਤ੍ਰਿਸਮਾਪਤਿਮਸਤੁਸੁਭਮ
ਸਤੁ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਾਸਜਾਨਕਰਦਾਸਪਰਕੀਜੈਕ੍ਰਿ
ਪਾਅਪਾਰ॥ ਆਪਹਾਥਦੈਰਾਖਲੈਮਨਕ੍ਰਮਬਚ

ਨਬਿਚਾਰ॥੧॥ਦੋਵੈਪਈਆ ਸੋਇਨਰਾਏਨਜਾਣੈਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਨਾਥੁ
ਕਿਸਨਵਿਸਨਕਬਹੂਨਪਾਇਆਭ੍ਰਿ॥ਕਾਨਸੁਨੈਪਾਹਿਚ
ਨਨਾਤਿਨਸੋ॥ਲਿਵਲਾਗੀਮੋਰੀਪਰਾਇਇਨਸੋ॥੧॥
ਸਾਕਦਾਰਖਵਾਰਜਜੋਰੇ ਅੰਤਾਕੇਤਮੈਕਿਕਰ
ਮੇਰੋ॥ਜਪਨਜਾਨਕਰੇਰਖਵਾਰਾ॥ਭਾਹਿਗਾਣੇਕੈ
ਲਾਜਾਦਿਬਾਰ॥ਸਾਸਪਨਜਾਨਸੁਝੈਪੁਤਿਪਰ
ਸੈ ਦੂਨਭੂੰਨਜਗ੍ਰਹਜਾਰੇਸਰੀਸੋ॥ਸਸਾਪਰਾਬਹੈ
ਸੁਣੈਉਭਿਬਰੀਸੋ॥ਸਿਰਨਕਾਲਕਾਕ੍ਰਾਸਾਲਿਵਰੀਸੋ
ਦੇਰਗਤੇਰਾਜਰੀਸੋਰੇਭ੍ਰਿਤਸੋ॥ਰਾਖਆਪਸੁਰਾਅਰ
ਰਨਦੇਸੋ॥੩॥ਤ੍ਰਿਆਸਕਰਪੁਸਦਾਪਤਿਪਾਰ

ਤਾਸਾਹਿਬਮੈਦਾਸਤਿਹਾਰਾ। ਜਨਆਪਨਾਤੁਝੈ
ਨਿਵਾਜਾ। ਆਪਕਰੋਹਮਰੇਸਭੁਕਾਜਾ। ਤੁਮਹੋਸਭੁਰ
ਜਨਕੇਰਾਜਾ। ਆਪੇਆਪਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ। ਦਾ
ਸਜਾਨਕਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੁਹਿ। ਹਾਰਪਰਾਮੈਆਨਦੁ
ਆਰਤੁਹਿ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ। ਤੁਮ
ਸਾਹਿਬਮੈਕਿੰਕਰਥਾਰਾ। ਦਾਸਜਾਨਦੈਹਾਥਉਬਾ
ਰੋ। ਹਮਰੇਸਭਬੈਰੀਅਨਸੰਘਾਰੋ। ਪ੍ਰਥਮਧਰੋ
ਭਗਵਤਕੋਧਿਆਨਾ। ਬਹੁਰਿਕਰੋਕਬਿਤਾਬਿਧਨਾਨਾ
ਕ੍ਰਿਸਨਜਥਾਮਤਿਚਰਤਉਚਾਰੋ। ਚੂਕਹੋਇਕਬ
ਲੇਹੁਸੁਧਾਰੋ॥ ੨॥ ੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।ਰਾਮਕਲੀਮ
੧।ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰ।ਓਅੰਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤ
ਤ।ਓਅੰਕਾਰਕੀਆਜਿਨਚਿਤ।ਓਅੰਕਾਰਸੈ
ਜੁਗਭਏ।ਓਅੰਕਾਰਬੇਦਨਿਰਮਏ।ਓਅੰਕਾ
ਰਸਬਦਉਧਰੇ।ਓਅੰਕਾਰਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇ।ਓ
ਨਮਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰ।ਓਨਮਅਖਰਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਸਾਰ।ਸੁਣਪਾਡੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੰਜਾਲਾ
ਲਿਖਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ।੧।ਰਹਾ
ਉ।ਸਸੈਸਭੁਜਗੁਸਹਜਿਉਪਾਇਆਤੀਨਭ
ਵਣਇਕਜੋਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ

ਭੁਣੁਣੈਆਣਕਮੋਤੀ।ਸਾਮੈਸੂਝੈਪਣੁਪਣਬੂਝੈਆਂ
ਤੁਨਿਰਿਤਰਸਾਚਾ।ਉਰਮੁੰਧਿਦੇਖੋਸਾਚਸੁਆਲੇ
ਬਿਨਸਾਚੇਸਗਕਚਾ।੮।ਧਧੈਧਰਮਧਰੇਧਰ
ਮਾਪੁਰਗੁਣਕਾਰੀਮਨਧੀਰਾ।ਧਧੈਧੂਲਪੜੈਮੁ
ਖਮਸਤਕਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ।ਧਨਧਰਣੀਧਰ
ਆਪਅਜੋਨੀਤੋਲਬੋਲਸਚੁਪੂਰਾ।ਕਰਤੇਕੀਮਿ
ਤਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰਸੂਰਾ।੧੭।ਙਿਆਨਗ
ਵਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਆਗਰਬਗਲੇਬਿਖਖਾਇ
ਗੁਰਰਸਗੀਤਬਾਦਨਹੀਭਾਵੈਸੁਣੀਐਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਗਵਾਇਆ।ਗੁਰਸਚਕਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਲ

ਤਿਆਸਨਤਨਜਾਭ੍ਰਮੁਖਾਇਆ ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੇਦੇਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ ॥੬॥ਏਕੋਏਕੁਕਹੈ
ਸਭੁਕੋਈਹਉਮੈਗਰਬੁਬਿਆਪੈ ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਏਕੁਪਛਾਣੈਇਉਘਰੁਮਹਲੁਸਿਞਾਪੈ ॥ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈਹ
ਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਏਕੋਸ੍ਰਿਸਟਿਸਬਾਈ ॥ਏਕੰਕਾਰੁਅ
ਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਨਾਨਕਏਕੁਸਮਾਈ ॥ਇਸੁਕਰਤੇ
ਕਉਕਿਉਗਹਿਰਾਖਉਅਫਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ ॥
ਮਾਇਆਕੇਦੇਵਾਨੇਪਾਣੀਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ ॥ਲ
ਬਿਲੋਭਿਮੁਹਤਾਜਿਵਿਗੂਤੇਇਬਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ
ਏਕੁਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ

ਇਕਾਅਚਾਰਰਵਿਗਾ।ਇਕੁਭੂਖਾ।ਪ੍ਰਭ੍ਰਿਕਪਠੀਅਗਨਿ
ਅਸਭੂਖਾ।ਇਕੋਭਦਵਤਵੈਤੇਗਲੋਇਆ।ਇਕੋਭੂਖੈ
ਸੂਏਪਤਿਹੋਇਆ।ਗਿਆਨਧਿਆਨਲੇਮਅਸਰਰ
ਹੇ।ਭ੍ਰਮਾਖਿਇਕਵਿਰਲੇਕਲਹੇ।।ਜਿਸਨੋਦੇਇ
ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਏ।।ਗੁਰੂਦੁਆਰੇਆਖਸੁਣਾਏ।
ਓਰਅਪ੍ਰਰਮਜੇਤਉਜਾਣਾ।।ਤੀਨਭਵਨਮਹਿਗੁਰ
ਗੋਪਾਲਾ।ਓਰਾਦਿਆ।ਅਸਭੂਪਦਿਖਾਵੈ।।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਆਪਨੇਘਰਆਵੈ।।ਓਨਵਾਬਰਸੈਨੀਝਰਪ
ਰਾ।।ਓਤਮਸਬਦਸਵਾਰਨਹਾਰਾ।।ਇਸਹੇਕਰ
ਜੋਟੇਭੇਉ।।ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ।।੮।।ਓਗਾਵੈ

ਸੁਰਾਅਸੁਰਸੰਘਾਠੇ ॥ ਭ੍ਰਮਰਭ੍ਰਿਖਸਬਦਬੀਰ ॥ ਬਾਉ
ਪਰਆਦਾਅਣਿਤ੍ਰੈ ਲੋਇ ॥ ਜੈਪੈਰਰੇ [illegible] ਭੌਸੈ
[illegible] ਤਿ ਕੀਬਿਧਾਤ੍ਰੀਸਨਤਨੈ [illegible] ਬਿਧਾਤਾ
[illegible] ਸੁਖੈ [illegible] ॥ ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨਅਦੇਵ [illegible] ਨਾਨ
[illegible] ਅਰਣੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨੈਰਾਅਰੈ [illegible] ਤਕ
[illegible] ਅਭੂ [illegible] ਤ੍ਰ ਆਆ [illegible] ਰਾਤ੍ਰਿ ਦਿਨੈਤਕੋ
[illegible] ਤੀਨਤ੍ਰਵਦਨ [illegible] ਜਿਨਾ

[illegible]

ਇਜਾਇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਰਹਾ

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਇਕ

ਰੇ ਪਰਗੁਰ ਦੇਦੇ ਪਤਿ ਮੰਨੀ ॥੧੧

ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਣਬੋਲਤ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸ

ਕਤੈ ਜਿਕਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਲਾਈ ਟ

ਬਦਅਲਿਤ ॥ ਲਾ ਲਰਤੀ ਲ

[illegible]

ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਏਕਾ ਰਚ [illegible]
ਜਗ ਤੋ ਦੇਇ ਅਨੁ ਮਾਗਾਇਆ ਠਰਾਇ ਠਰ [illegible]
ਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀ ਦਿ ਸਾਧੂ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾ [illegible] ਪਤਿ
ਸਾਧੂ ॥੧੩॥ ਸਾਇਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਰਬ ਸਿਵਾ ॥ ਸਾ ਏਕਿ
ਸੇਵਕੋ ਸਮਰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਵਸਇਆ
ਬਦੇ ਪਾਣਿ ਵੈ ਜਿ ਸਚੋ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਬੋਲੇ ਇਤ ਪਰਾਪ
ਸਿਆਣਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਹੂਨ ਸਗਲ ਬਤਰਾਨਾ ॥ ਸਭ
ਅਹਿ ਦੁਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ
ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇ ॥੧੪॥ ਸੁਤ੍ਰਾ ਸੁਰਗਾ ਬਾਪ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਪਿਤਾ ਪੇਖ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸਾਆਪੇ ਆਪਾ

ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਆਪੇ ਪਛਾਣਿਆ ਆਪੁ ਪਾਇਓਸੋਧ
ਰਖਿ ਪੈਲੇਈ ਜੇਕਰ ਸੁਰਤਿ ਜਗ ਜੀ ਦਸੇਈ ।੧੪
ਆਚਾਰ ਸਚੁ ਸੁਖ ਹੋਵਈ ਜਾ ਮਹਿ ਹੂਣ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ
ਹੋਈ ।੧੫। ਦਿਹਨ ਦੇਵੈ ਦਿਰੋਧ ਸਰੀਰ । ਕਿਉਨ
ਮਿਲੈ ਕਰੋ ਅਨਪੀਰ । ਦੁਖ ਦਰਦ ਉਆਂ ਦੇ ਜਾਇ । ਕਿ
ਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਪਾਇ । ਦਿਹਨ ਦੇਤੇ
ਸਭ ਖਾਇ । ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਚੈਹਿ ਬੁਝਾਇ । ਦੁਰ
ਜਦਮਾਰ ਦਵਣੇ ਵਪਾਰੀ । ਦਿਹਨ ਦੇਵੈ ਸੀਪਤਿਸ
ਗੀ ।੧੬ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ । ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿ
ਆਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ । ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸਾਰ

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
ਗੁਣਦਾਤੀ ਸਬਦੁ ਸਵਾਰੇ ਨੀਤਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਮਿਤ੍ਰ ਮਿਲੀ
ਐਸੀ ਸੰਤਾ ॥੧੭॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਪਵਣ ਇਆ ਕੁਤਿਆ ਭੋਗਿ
ਸੁਰਤਿ ਨਿਸਰਗ ਗਾਦੁ ਮੇਲਿ ਕਸਕਜ ਦੁਰੀਸ ਧੇ ਸੁਤਾਉ
ਨਦਰ ਸਬਦੁ ਦੇਨੀ ਚਰਚਨ ਤਾਉ ॥ ਜਗਤੁ ਪਸੂ ਆਣਿ
ਕਲਜੁਗ ਸਾਸ਼ੀਆ ਕਰ ਕਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਰ ਪਾਈ ॥ ਗਿ
ਨਕੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਜਕੀ ਮਿਤ੍ਰਿ ਪਾਈ ਹੋਰ ਨਕੂਆ ਕਰੀਐ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸੇਵਤ ਆਪਿ
ਤਾਮੀਆ ॥ ਗਿਆਨ ਗੀਆਨ ਸਤਿ ਗੁਰਦੀਆ ਆਧ

ਗਾਖਰਗਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ ੩੧
ਮਾਤਪੀਤਅਤਿਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਸਿਖਨਾਹਿਸੁ
ਏਜਾਨਬਦਪਛਾਨਿਆ॥॥ਅਸਾਬਿਰਚੀਤਮਰ
ਕਮਨਮਾਨਿਆ॥ਭੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਪਛਾਨਿਆ
੧੮॥ਗਾਵਾਨਖੰਡੀਰਗਾਗਨਿਤਰਵੂਸਾ॥ਭੁਣਗਾਵੈ
ਸੁਖਸਹਜਨੰਦੁਸਾ॥ਗਾਇਆਜਾਆਵੈਮਾਇਨਜਾਇ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਗਾਗਾਨਾਮਗਿਆਨਾ
ਬਾਅਜਨੀ॥ਅਸਾਬਿਰਚੀਤਸਮਾਧਸਰੋਨੀ॥ਹਰਿਨ
ਮੇਚਿਤਫਿਰਪਏਹਿਨਜੂਨੀ॥ਭੁਗਮਤਿਸਾਰਰੋਰਨਾਮ
ਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਬਾਕੀਬਹੁਤੇਰੋ॥

ਜਾਤੀਅਸਿਖਿਆਤਿਨਗੀਮੇਰੋ।ਕਿਤੇਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤ
ਧੀਆ।ਕਿਤੇਗੁਰਚੇਲੇਪੁਨਹੂਆ।ਕਾਚੇਗੁਰਚੇਲੇਹੂ
ਤਨਹੂਆ।ਕਿਤੀਨਾਰਿਦੁਰਬੇਖਜਮਾਣਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਰਜੀਵਨਪ੍ਰਭੁਨਾਲਾ।ਦਹਦਿਸਧੂੜਘਰੇਆਇ
ਪਾਇਆ।ਮੇਲਭੁਇਆ।ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ
ਮ੍ਹਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੋਲਤੁਲਾਇਤੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗ
ਪਰਹਰਿਮੈਲਜਲਾਇਕਲੰਕੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇ
ਦਬੀਚਾਰ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨਚਜਾਚਾਰ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦਿਅਸੀਤੇਹੇਸਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪ

ਏਆਰ।੨੨।ਫਿਰਲਖਿਤਲਿਆਦੇਠਾਇ।ਫੇਰੀਅ ੨੮
ਰਗਾਇਓਨੂੰਭੀਖਾਇਆ।ਤਰਨਕੂਅਲਿਉਠਪਾਰੇਚੀਤ
ਫਿਰਜੀਂਦੂਨਚੇਤਨਨਿਤਨੀਤੁ।ਮਿੱਤਤਗੀਦੀਜੈਸ
ਉਕੋਇ।ਚੇਤਾਹਿਇਕਤਗੀਸੁਖੋਇ।ਮਿਤਦੂਸੈ
ਰਾਏਹਰਿਨਾਇ।ਸੁਕਰਤੇਤੁਇਆ।ਪਤਿਜਿਉਧਰ
ਜਾਇ।੨੩।ਅਫੀਜੈਦੇਹਪੁਲੈਇਕਗਾਹਿ।ਫਿਆ
ਨਿਤੁਏਖਹੁਜਰਾਗਾਹਿ।ਸੂਪਛਦੂਜੈਸਾਕਰਜੈ
ਬੀਪਨਕਾਸੁਕ੍ਰਿਤਿਪੂਰਾਆਹੈ।ਫਿਇਆਕੂਫੀਸ
ਗਤਭੁਲਨਾ।ਲਿਖਿਆ।ਕਿਰਤਪੁਰੇਪਰਦੇਨਾਫ
ਜੈਜੇਥਨਜਰੂਆ।ਸਿਰਕਾਲ।ਕਾਇਆਫੀਜੇ

ਭਈਸਿਧਾਲਾ ॥੨੪॥ ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ ॥
ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉ
ਰਾਖਹਿਰਾਖੁ ॥ ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ
ਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ ॥ ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ
ਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐ
ਬੀਸਇਕੀਸ ॥੨੫॥ ਝਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜ
ਗਸਿਉਵਾਦੁ ॥ ਝੂਰਿਮਰਹਿਦੇਖਹਿਪਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿਮੂ
ਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ ॥ ਆਇਚਲੇਭਏਆ
ਸਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿਝੁਰਿਝਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ ॥
ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ਪਾਈਨਉਨਿ

ਪਾਰਿਕਿਨੈਨਾਇਆ।ਆਪੇਦੇਵੈਸਚੁਜਿਸੁਭਾਵਦਾ॥੬॥ ੨
ਵਿਆਨੋਬੰਧੋਆਮਾਏਭੂਝੈਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇ
ਸੂਝੈ।ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ।ਨਿਰਮਲ
ਊਚੋਸਾਚੋਭਾਵੈ।ਗੁਰਸਾਗਰਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟ
ਲਾਲ।ਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੋਟ।ਗੁਰਕਹਿਆਸਾ
ਕਾਰਕਮਾਵਹੁ।ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ।ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥੨੭॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲ
ਹਿਸਹੀ।ਟੂਟੈਬਾਹਿਦੁਹੂਦਿਸਗਹੀ।ਟੂਟਿਪਰੀਤਿ
ਗਈਬੁਰਬੋਲਿ।ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ।
ਟੂਟੈਗੰਢਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ।ਗੁਰਸਬਦੀਕਰਕਾਰਜਸ

ਤੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ ਤੂਗੁਰਵਟਾਤ੍ਰਿਖਾਪ ਜਿਸਬਖਸ ੪੦
ਲਏਤੂਗਾਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਰੀਸਬਦਾਮਨਾਅੀਸਿਤਪੀ
ਆਤੁਰਪੂਰਾ॥ਦੇਹਦੇਗਾਆਪੈਸਭਤਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈ
ਦੇਇ॥ ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ
੩੦॥ਨਿਹੈਲਗੁਵੁਦਤਗੁਣਿਹਿੰਵੀਦ੍ਵਿਹਿਛਾਪਦਨ
ਕਰਾ॥ਭੈਦੂਰਿਤੈਦਾਹਿਪਰੈਗੁਣਿਲੈਨਿਕਸੋਪਰ
ਆਕਾਅਨਾਰਥੀਹਰਿਮਿਲੈਤਿਨਕੋਗਉਬ੍ਰਾਸਿਨਾ
ਉ॥ਅਨਦੀਆਭੁਕਾਮਾਪਨੇਪਾਇਆ॥ਨਿਕਾਮ
ਨਾਊ॥ਜਿਨਨਾਮਦੀਆਤਿਸਸੇਵਸਾਤਿਸਬਲਿ

ਦੁਖਿਆਸੇਏਸੁਭ੍ਰਮਨਕਰਮਕਿਸੰਜੋਗਾ॥੨੧॥ਤਰਵਰੁ
ਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੰਖੀਪੰਚ॥ਤਤੁਚੁਗ
ਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ॥ਉਡਹਿਤਬੇ
ਗਲਬੇਗਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀ
ਪੜੀਅਵਗੁਣਿਭੀੜਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂ
ਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀ
ਐਵਡਾਆਪਿਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪ
ਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣੈਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈ
੮ ਤੈਦੇਇ॥੨੨॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾਨ
ਵਿਹੂਣਾਹੋਇ॥ਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜੁਨਫੀ

ਦੇਕੋਇ ।ਥਿਰਨਰਾਇਣੁਥਿਰਗੁਰੂਥਿਰਸਾਚਾਥੰ

ਚਾਰਾ।ਸੁਰਨਰਨ ਥਹਿਨ ਬਤੂਨਿਪਾਰਿਆ।ਪ

ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀ ਤੂੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰਾ।ਜਤਦੇਖ

ਤਹਏਕਤੂ।ਜੰਤੂਨਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਬਾਲਥਨੰਤਰਰਾ

ਹਿਆ।ਛੁਰਸਥਰੀਵੀਚਾਰਾ।ਅਣਮੰਗਿਆ

ਨੇਦੇਸੀਦੇਣਾਅਗਮੁਅਪਾਰਾ।ਤੇਰਾ।ਦਾਇਆ

ਨਦਾਇਆਲਤੂੰਕਰਕਰਦੇਖਣਹਾਰਾ।ਦਾਇਆ

ਕਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲੈਜੀਖਿਨਮਾਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਾ।ਦ

ਨਾਤੂੰਬੀਨਾਤੂਪੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਦਾਨਾ।ਦਾਣਾਦੇ

ਜਨਦੁਖਦਲਨ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨ ਬਿਆਨ ॥੩੫ ੪੨
ਾਧਨਗਾਇਐ ਬ੍ਰਹਿਸੂਰੀਐ ਧਨਮਾਹਿਚੀਤਰਾਹ
ਰਾਧਨਦ੍ਵਿਰਲੀਸਿਚੌਸੇਵਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿ
ਆਰਾਧਨਗਾਇਐ ਆਤ੍ਰਾਜਾਵਦੇਹਜੇਰਾਚਾਹਿਰਿਗੁ
ਏਕਾ ਅਨਦੀਜੈਸਿਰਸਉਪਿਆਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕਾ
ਧਿਆਧਾਵ੍ਰਤਰਾਧਿਰਾਏਮਨਮਾਹਿਸਬਦਅਨਿਦਾਹੂ
ਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਤ੍ਰੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਧੁਨਬਨਿ
ਰਤੀਦ੍ਰੂਫਤੀਬਸਤਰਹੀਖਰਬਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲੀਸਿਅਲਰਹੀਜਨਆਰਨਦੁਖਨਿਵਾਰਾ॥੩੬
ਨਾਨਕਰਤਨਾਫੂਰੀਐਦ੍ਵਿਣਗੁਣਜਸਪੁਰਿਜ

ਧਾਨ ਨ ॥ ਦਵਨ ਦਾਨ ਕਤੁ ਤੂ ਕਪ ॥੧॥
ਅਭੁਮਾਨਾ ॥ ਬਾਬਿਰ ਜੀ ਕਿ ਦ੍ਰਿਆ ਪਣ੍ਹਾ ਜਾ ਵਲ ਜੀਨ
ਧਰਾ ਨੰਸਾ ਜਨਸੇਠਿਗਾਲੋ ਕਿ ਸਧਾਤੇ ਕਠੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ ਜੈ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ॥
ਨਦਿਹੋ ਨੀਸੋ ਮੇਲ ਸੀਗੁਰ ਕੇ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥
ਧਾਧਭੁਰਾ ਧਾਧੀਕ ਤੁ ਧਿਆਰਾ ॥ ਧਾਧਲ ਦੇਆ
ਧਾਸਰਾ ॥ ਧਰਜਾਰਿਧਾ ਧਪਛੂ ਦੈਆ ਜਾਧਾਨਾ ਤਿ

ਸੋਗਾਵਿਜੋਗਸਿਤਾਪਾ॥੮॥੨॥ਪ੍ਰਭੂਤੁਭੂਕੈਤੁਰਧੋਵਿ ੮੩
ਤੁਬਿਧੈਜਮਕਾਲਾ॥ਕਿਤੁਆਵਣਜਾਣਦੀਸੈ
ਸੁਣਭੁਗਸੈਕਾਲਾ॥ਮਨਜੀਸਣੀਵਹਿਆਤੁਰੀਜਿਸ
ਲਾਇਆ॥ਵਿਛਨਾਵੈਕਿਤੁਛੁਟੀਐਪਾਪੇਪਠਾ
ਪਛਾਣਾ॥੩॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਠਾਬੀਓਸਕਣਿਆ॥
ਫਿਰਪਛਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਰੇਬਿਗਾਰੁ
ਗਨਜੀਭੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਅਧਿਸੂਝੈ॥ਜਿ
ਤੁਮਕਰਣੀਫਬੀਜਮਜਾਲਿ॥ਵਿਛਗੁਰਦਾਤੇਪ੍ਰ
ਕਤਨਤੁਾਲਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਜਾ
ਇ॥ਇਕਸਿਰਿਰਚੇਰਪੇਲਿਵਲਾਇ॥ਇਕਛੁ

ਏਹੁਰਾਗੁਜਿਨਿਪਾਇਆ॥੩੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀ
ਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਿ
ਣਬਿਰਹਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾ
ਲੀਬਾਲੈਨੇਹੁ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ਠਾਕੁਰਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾ
ਵੈਤੈਦੇਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘ
ੜਿਭਜੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਢਾਹੈ॥ਸਰਭਰਿਸੋਖੈ

ਭੀਤੁਰਪੇਖੈਸਅਰਬੇਦ੍ਪਾਰਦ੍ਾਹੇਭ੍ਰਮਭੂਲਾਨੇਭ੍ਰਏ ੪੮
ਰਿਦ੍ਾਨੇਵਿਣਭ੍ਾਰਾਕਿਆਪਾਈਐਗੁਰਪੰਥ
ਗਿਆਨੇ[illegible]

ਜੋਗਿਆ[illegible]ਦੇਗੁਰਦਸੁਲਖੀਨਾਲਿ ।ਮਿਲਿਆਤਿਸ
ਨਉਲਖੇਮੋਰੇਜੋਗੁਰੂਨੇਦੁਧਿਨਲਾ ।ਜੋਰੀਮੋਰੀਕ
ਗੁਰੇਦੇਵਿਛਨੇਂਦੇਦੁਖਤ੍ਰਾਲਿ ।ਗਲੁਮਿਟਿਆਮਿ
ਲਾਕਪਾਜਿਉਂਬਾਜੀਦੀਖਾਲਿ ।ਨਾਨਕਮਿਟੇਨ
ਮਾਬਿਨਸੂਠਾਮਦੇਨਜਾਣਾ ।੪੨। ਜੋਆਵਹਿ
ਸੋਜਾਣੈਤੂਨਆਇਗੇਇਮਹਲਾਣਾਪਾ ।ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਅੰਤਨੀਘੋਟੈਨਦੇਪੈਉੜਾਨਾ ।ਸੋਜਾਨਉਘੇ
ਜਿਨਮਾਰਿਤ੍ਰਾਇਆ ।ਧੀਧਾਸੂਆਮਾਦੇਵਿਣਤੀਮਿ
ਇਆ ।ਜੋਟੀਮੈਸੋਵਾਲਸੀ ।ਕਿਸਕਉਮੀਤਕ

ਰੋਡੁ ਮੀ ਭੁਸਮਪਤੁ ਆਪਣਾ ਤਨਮਨਅਗੇਰੋਦੇਇ ੪੫
ਅਸਿਖਿਕਰਤੁ ਤੂਪਣੀ ਤਿਸਸਚੀਕੀਮੈਨਿਟਿਆਤੁ
ਲਕੀਅਗੇਹਭ੍ਰਿਮੁਖੀਸਬਦਿਕਰੇਹੋਲਹੋਦਾ॥੪॥੩॥
ਧਨਾਰਾਭੂਲਿਕੇਬਰੇਹਰਿਗਾਸਤੁਰਕਾ ਫਕੀਰਾ॥ਫਰੀ
ਆਪਆਪਣੀਕੇਇਨਬੈਪੈਪੀਰਾ॥ਰਾਹੁਖੁਰਭੀ
ਜਦਲਾਸਰਨੁਗਰਆਸਵਾਭੂ॥ਮਿਤਨਾਲਦਗ੍ਰ
ਦਸ੍ਰਗਮੁਖੀਦਿਨਰਾਤਨਿਰਭੂਧਰਜਾਹਿ॥ਭੁਲੀ
ਅਗਿਆਨਲੋਪਤੁਮਿਮੈਰਿਤਾਤੁਲਨੀਸਲੋਕੀ॥ਆਰ
ਤਿਨਜੇਸੈਨੀਬੀਰਧਾਮ [illegible]
ਅਦਗ੍ਰਹੀਰੂਮਪੂਲੇ [illegible]

ਇਵਸਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਪਣੀਸਿਖਾਸਬਦਿ
ਕਰੈਬੀਚਾਰ।੪੪।ਗਲਸਕਈਆਘਰਸਿਮਲੋਆ
ਏਵਜਣੁਲਿਖਾਇਆ।ਗਿਰਕਆਦੁਵਿਸਿਰਪਈ
ਲਾਹਾਪਤੈਪਾਇਆ।ਲਬਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆ
ਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰ।ਗੁਹੈਦੇਹੀਪਤਿਸਾਹਿਕੀ
ਕਰੈਨਾਆਦੈਹਾਰਿ।ਚਕਰਕਹੀਐਖਸਮਕਾ
ਸੁਐਉਤਰਦੇਈਆ।ਵਜਹਪੁਰਾਣੁਏਆਪਣਾਧਣੁ
ਲੈਖੁਸੁਹੈਸਾਇਆ।ਪ੍ਰੀਤਮਹਬਦਉੜਿਆਈਆ
ਭੁਦੈਤੇਰੇਈਆ।ਆਪਕਰੇਕਿਸਆਖੀਐਅਦਰ

ਕੋਇਫਲੋਪਾਇ।੪੫।ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀ
ਚਾਇ।ਨਰਕੁਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨ
ਇ।ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚ
ਾਰੁ।ਲਾਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰ
ਊਤਮੁਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ।ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੈਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ।ਰਚਨਾਰ
ਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।੪੬।ੜਾੜੈ
ਰੂੜਾਹਰਿਜੀਉਸੋਈ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋ

ਸ੍ਰੀ...ਨੈਗਾਵਣੁਤੁਮਸੁਨਹੁਨਾਰਿਵੈਸਿਨਾਹਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਿਰਪਾਭਈਐਸਾਤਿਕੈਤੁਰਮਾਭੁਲਾਹਿ।
ਸਿਸਾਹੁਸਚਾਜੈਸਹਰਿਧਨਰਸਿਸਹਜਰਮੁਪਿਰੁ
ਰਾਤਿਸਸਾਬਾਸਗੁਣੀਬਾਣੀਕਾਰਿਪਾਇਆ...ਕੀ
ਸਬਦੀਵੀਚਾਰਆਪਗਵਾਇਆਦੂਖਕ
ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ।੪।੩।ਸੁਣਿਨਾਹੁਪ੍ਰਭਸਿਓ
ਐਪਨਕਾਚਾਬਿਖਮਾਰਗਾਸਾਹੁਸਦਾਏਸਿਵਧਨ
ਬਧਾਹੋਇਖੁਆਰ।ਸਾਚਿਆਰੀਸਚਸਿਚਿਆਸਾ
ਚੋਲਾਮਾਆਮੇਲਾ।ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲਊਜਲੇਪਤਿ

ਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲਾ।ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਜਾਣਤੂਤੂਸਰਵ
ਰੁਤੂਹੰਸਾ।ਸਾਚਉਠਾਕੁਰਮਨਿਵਸੈਸੋਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਸਾ।ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਕੀਤੀਸੋਜਾ
ਣੈ।ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਏਕੋਹੈਬੂਝੈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ
ੈ।ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਗਏਖੂਹਣਲਖਅਸੰਖਾ
ਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਖਪਮੁਏਬਿ
ਸੰਖਾ।ਖਸਮਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੂਲੈਬੰਧਨਪਾਇ।
ਸਬਦਮਹਲੀਖਰਾਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ।ਖਰ
ਚੁਖਰਾਧਨਧਿਆਨਤੂਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਾ
ਮਨਤਨਮੁਖਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਮਨਧੀਰ।

ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਤ
ਤੁ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗਾ ਅਪਾਰ
੪੯ ॥ ਜਿਸ ਦੇਤੁ ਤਿਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰੇ ਸੁ ਜਿ
ਚਵਿਹੋਇ ॥ ਸਿਪੈ ਕਤੁ ਈਸਰ ਪਿ ਆਈਐ ॥ ਸੈ ਪੈ
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਪੈ ਕਾਰਨ ਚਾਕਰ ਹੋ
ਕਾ ॥ ਜਿਪੈ ਸਾਬਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨਸ ਜਾਵੈ ਤੇਨ ਦੀ ਦਰ
ਵਾਹਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀ ਵੈਕੁੰਠੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੫੦॥ ਹੋ
ਰਤੇ ਰਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ਕੀ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰ
ਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨ ਰਿਆਨਾ ॥ ਹਾਰ ਤੂਰ

ਕਿਕਨਪਲੋਕਵਿਖਾਕੀਸੀਰਾਰਾ॥੩॥ਲਾਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰ
ਸੇਪਾਇਆਸਗਲਭਉਭਾਗਲਹਾਰਾ॥ਨਕਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰਾ॥ਹਰਿਬਿ
ਨੁਕਿਨਸੁਖਪਾਇਆਦੇਖਹੁਮਨਬੀਚਾਰਾ॥ਹਰਿਪ
ੜਨਾਹਰਿਬੁਝਣਾਹਰਿਸੇਤਿਰਖਹੁਪਿਆਰਾ॥ਹ
ਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮਅਧ
ਰਾ॥੫੧॥ਲੇਖਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕ
ਰਤਾਰਾ॥ਆਪੇਕਾਰਨਜਿਨਕੀਆਕਰਕਿਰਪਾਪ
ਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਥਵਡਿਆਈਆਬੂਝਹੁਗੁਰ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਲਿਖਿਆਫੇਰਨਸਕੀਐਜਿਉ

ਤੂ ਦੀਤਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਨਦਰ ਕਰੇ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨ
ਕ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਇਉ ਤ੍ਰਿਥ
ਕੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤਿ
ਨਕਾ ਕਿਆ ਕਹੀਆ ਜਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ
ਆਪਣੇ ਜਿਨ ਪਿਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਪਉ
ਪਾਧਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸ
ਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰ
ਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਸਬਦ ਨ

ਚੀਨਈ ਸੂਝੁ ਬੂਝੁ ਨ ਕਾਇ ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇ
ਇ ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ
॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥
ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪ

ਚਾਅਪਾਰੋ ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁ
ਮਨੁਆਗੈਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈ
ਐਸਹਜਿਭਾਇਜਸੁਲੇਉ ॥ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂ
ਚਾਹੋਇ ॥ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਰਾਕਵਨ
ਮਾਰਗੁਕਵਨਸੁਆਉ ॥ ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦ
ਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਉ ॥ ਕਹਬੈ
ਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋ ॥ ਨਾ
ਨਕੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੋ

੨॥ਘਟਿਘਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹੀਐਚਾਲਹਿਸ ੫੦
ਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕ
ਸਦਾਰਜਾਏ॥੩॥ਆਸਣੁਬੈਸਣੁਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣ
ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਆਪਪਛਾ
ਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥੪॥ਦੁਨੀਆਸਾਗਰਦੁਤਰ

[illegible]

ਜਾਣੈ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਭਉਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆ

ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਵੇਖਿਦਿ

ਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅ

ਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀ

ਜੈਉਤ੍ਰਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁ

ਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥

ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆ

ਚਾਰੋ ॥੯॥ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋ
ਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰ ਏਕ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦ
ਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ
ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤ
ਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਤਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰ ਕਰੀ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਸੁ ਸਮ
ਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਪੁਰ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ
ਤਾਰੈ ਏਕ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪ

ਸਮਾਇਓ ॥੧੧॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਗੁਪਤੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ
ਕਵਣੁ ਸੁ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਆਵੈ
ਕਵਣੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸ
ਮਾਇਓ ॥੧੮॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕ
ਤਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ

ਆਇਆ ॥੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸ
ਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲ
ਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰ
ਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰ
ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬

ਕਿਸਕਾਰਣਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸਕਾਰ
ਣਇਹੁਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣ
ਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾ
ਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਵਖਰਕੇਹਮਵਣਜਾ
ਰੇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁ
ਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮਵਟਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁ
ਝੁਇਹੁਮਨਲਾਇਆ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨ
ਸਾਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥

ਬ੍ਰਿਦੁ ਏਕੋ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਰਾ ਨ ਕਸਾ ਰ

ਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥੧੯॥ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਕੇ ਜਨੇ ਓਰਾਹਨ

ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ... ਆ

ਜਨ ਮਾ ਜਾ ਮਾ ਸਬ੍ਰਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ... ਖਿਨੋ

ਜਿਹ ਕਰਪਾਈ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮੈਰ ਪਾਈਐ ਸਾਰ ॥

ਨਕਨਾ ਰੇਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨੦॥ ਜਾ ਦਿਕਤੁ ਬੀਚ

ਰਕਬੀਆਂ ਏ ਮੈਨ ਕਰ ਜਾਪ ਰਦਾ ਜੋ ਜਰਿ ਆਨ

ਕੀਮੁਝ ਕਦੁਨ ਕਬੀਆ ਲੈਆ ਦਿਆ ਰਿਕਦਨ

ਨਿਦੋਸਾ ਕਾਲ ਕਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈ ਆ

ਕਿਉਨਿਰਬੁਧਿਥਰਜਾਈਐ।ਜਾਪਜਿਸਿਤ੍ਰੈਖਕ ੫੮
ਆਸਭਜਾਣੈਕਿਉਕੂੜੈਬੈਰਾਈਐ।ਤੁਹਕੇ
ਸਬਦਿਹਤੀਐਬਿਧਾਰੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵੈਦੇਵਾਸੇ
ਜਿਨਰਾਚਿਰਾਖਿਆਤਿਸਸਬਦਪਛਾਣੈਨਕਰ
ਤਕਾਢੋਸੋ।੫ਕਰਾਤੇਆਦੇਕਾਇਹੁਜਦੈਕ
ਗਇਭੂਰਪੈਸਮਾਈਐ।ਏਸਸਬਦਕੇਜੋਅਰਥ
ਹੈਨੇਸਭੁਰਾਤਿਲਕਤੁਮਾਈ।ਕਿਉਤੇਤੇਅਦੂਰਾ
ਤੇਪੈਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈਗੋਪਿਆਲੋਆਪੇਸੁਰਤ
ਆਪੇਕਰਤਾਰਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ।ਹੁਕਮਿਆਵੈ

ਹੁਕਮੈ ਜਾਣੈ ਹੁਕਮੇ [illegible] ਸਾਈ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ [illegible]
ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਭ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਆਦਿ ਕਉ
ਬਿਸਮਾਦ ਬੀਚਾਰ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਵ
ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਬੀ
ਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਗਤ ਸਮਾਈਐ ਤਤ ਨਿ
ਸਹਜ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ
ਸੇਵੈ ਸਿਖ ਸੁ ਖੋਜ ਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮ ਬਿਸਮਾਦ ਹੁਕਮ
ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ਤਨਿਰਮਲਮਹੋਵੈਅੰਤਰਸਾਚਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ
੨੩ ਅਵਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲਉਪਜੈਨਿਰਗੁਣਤੇਸ
ਰਗੁਣਥੀਆ।ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦਪਾਈਐ
ਸਾਚੇਸਬਦਸਮਾਇਲੀਆ।ਏਕੇਕਉਸਚਏਕਾ
ਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਕੀਆ।ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬ
ਦਪਛਾਣੈਅੰਤਰਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਥੀਆ।ਜੀਵਤ
ਮਰੈਤਸਭੁਕਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ।
ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪਪਛਾਣੈਸਰਬ
ਜੀਆ।੨੪ ਸਾਚਉਉਪਜੈਸਾਚਸਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇ

ਤੇਕਲਿਆਂਪਸੂਏਨਾਰਦਿਵਿਤ੍ਰਿਕਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈ
ਆਵਹਿਗਏਦੂਭ੍ਰਮਿਆਂਵਹਿਗਏਭੂਤਨੀਐਤੇਗੁਸ
ਬਹੀਆਂਪਰਮੇਸਰਸਭਿਆਇਆ ਸੇਵਕਾਗੁਰ
ਕਦੇਜੈਥਿਆਪੀਨਾਮੰਰਜਾਂਏਵਬੀਸਰਿਆ
ਭੂਖੇਜੈਸਾਆਪਬੂਝੈਏਗੁਰਕੈਜਬੁਝਿਆਅਕ
ਭੁਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਨਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪ
ਹਰਿਆ॥੨੫॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਜਮਕੀਕਾਣੈਪਰ
ਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣ ਮਨਮੁਖਭਰਮਭਵੈਬੇਬਾ
ਵੇਮਾਰਗਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਮਸਾਣ ॥ਸਬਦਿਨਚੀਨੈਲ

ਸੁਭਾਇ । ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ।੨੬। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਚਕ ਭਉ ਪਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾ
ਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮ ਰੋਮ ਹਰਿ
ਧਿਆਵੈ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ।੨੭। ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤ
ਰੀਐ ਤਾਰੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆ
ਨੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ । ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ । ਨਾਨਕ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ।੨੮। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕ
ਥ ਕਥੈ ਵੀਚਾਰ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵ
ਾਰ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰ । ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰ । ਸਬਦਿ ਭੇ
ਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ । ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ।੨
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ । ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ
ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ । ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
ਸਾਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ । ਸਾਚ ਸਬ
ਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ । ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿ

ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਸਣਾ ਸਿਧੀ
ਸਤੁ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਸੁਧ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਣਿ ਅਧ ਸਰਾਬਿ ਧਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਕ [illegible] ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਾਰਾ ॥੩੩॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹਿ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭ੍ਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਛਿਅ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ
ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖ
ਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ
ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰ ॥੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ
ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਸਾਚੇਅਲਪਤੀਆਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖ ੫੮
ਲਖਾਏਤਿਸੁਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਭੇਟਨ
ਪਾਵੈ॥੨੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਵੈਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾ
ਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਬੇਦੁ ਉਂਪਾਵਿਆਟਿਭੇਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿ
ਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਿਮਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ

ਟਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮਅਨਮਰਿਗਾ ਰਤ੍ਰਾ ਨਨ ਕਰੁ
ਰਮੁਖਿ ਖਸਮ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਤੁ ਰੈ
ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀਅਰੁ
ਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥ ੨੫
ਜਿਸ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਅਵਗੁ
ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ

ਠਨਪਣੂਤ੍ਰੀਸਿਪ੍ਰੂਅਨਦੁਣਜਾਰਾ । ਨਨਕਸਹਜੈ
ਸਭਵਾਪਾਰਾ ।੩੯। ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਪਤਿਸੇ
ਤ੍ਰਿਬਿਧਾਤੇ । ਲਿਵਲਾਗੀਦੈਤਸੇਤ੍ਰਾਪੋ । ਰਾਮ
ਦੇਆਰਿਓਆਹਰਵੰਦਣ । ਭ੍ਰਿਦਭਗੀਖਦਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਵਸਾਇਣ । ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਪਾਰਹ
ਤਰੇ । ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਫ੍ਰਿਪਾਰੇ ।੪੦। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਦੁਕੋਆਦੁਣਜਾਣ । ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿ
ਪੈਦੋਮਾਣ । ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਖੋਰਪਛਾਣ । ਗੁਰ
ਮੁਖਿਲੋਗਸਹਜਿਪਿਆਨ । ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗ

ਤਿ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹੀਐ [illegible] ਨਕ ਰਾਮੁ ਸਿ ਥੀ ਪਤਿ

ਫਿ॥੧੭ ਗੁਰ [illegible] ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ

ਖਿ ਤ੍ਰਿਸ [illegible] ਗੁਰਿ ਸਾਹਿਬੁ

ਗੁਣ ਗਾਵੇ [illegible] ਸਾਈ ਗੁਰ

ਜੀਵ ਸਚ [illegible] ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ

ਖਿਨ [illegible] ਸੋਈ ॥੮੨॥ ਕਰਦ

ਮੂਲ ਕਰਦ [illegible] ਕਰਦ ਦੁਰਗੁ ਤੀ

ਸਕਤੂ ਮੇਲਾ ॥ ਕਦ [illegible] ਕਾਲੇ ਕਰਦਤੁ ਨਿਰਵੈ

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਰਤੁ ਸਬਾਲੋ ॥ ਏ ਨਕਥਾ

ਰੇਣੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਜਲ ਸਬੁ ਰਲੀਆ ਦਰ ਦਾਰਾ ॥੪੩॥

ਪਵਨਾਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁ ੬੦
ਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ
॥ ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਜਿ
ਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾ
ਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ ॥ ਜਿ
ਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਣੁਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈਕਾਘ
ਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨਗੁਫਾਜਿਤੁਰ
ਹੈਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ
॥ ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਗਉ

[redacted]

ਹਉਮੈਮੈਲੁਵਿਚਹੁਖੋਵੈ।ਦੂਜਾ [illegible]
ਗਵਰਨ੍ਹਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ।ਸਬਦਕਮਾਈਐ
ਖਾਈਐਸਾਰਾ।ਅੰਠਰਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਹੋਨ
ਨਕਅਗਨਿਮਾਰੈਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ।੬।ਸਚੁ
ਭੈਰਾਤੁਰਾਭਖਨਿਵਾਰੇ।ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਰੋ।ਸਬਦਵਸੈਸਦਅੰਤਰਿਜੀਆ।
ਤਨਮਨਸੀਤਲੁਭਇਗਾਰੈਰੰਗੀਆ।ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਬਿਖਿਆਅਗਨਿਨਿਵਾਰੋ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਨ
ਦਰਿਪਾਇਆਗੋ।੭।ਕਦੁਨਮੁਖਚਿਰਪਵੈਧਿਆ

ਕਢਾਇਆ ॥ ਰ ਕਵਨੁ ਮੁਖੁ ਸੂਰਜੁ ਤੇਰੋ ਭੁਪਾਇ ੬੧
ਆ ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖੁ ਕਾਲੁ ਜੋ ਤਾਨਿ ਤਰਜੈ ॥ ਕਵ
ਨੁ ਪਵਨੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਜੋ ਪਜ
ਕਲ ਸਿਖਰੋ ਬਿਲੈ ਬਾਣੀਨ ਨਕਥੀਤਰੋ
੮॥ ਸਬਦ ਭੂਪਤ ਸਸ ਜੋਤ ਅੰਪਾਰਾ ॥ ਜਸਿ
ਪਰਸੂਰ ਦੇਸੀਨਿ ਟਿਆਣਿ ਧਿਆਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸੁਖਸ
ਕਰਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨਹਾਰ
ਸੁਰ ਪਰਬੈ ਮਨ ਨਾਮ ਸਮਾਇਓ ॥ ਪ੍ਰਿਣ ਦਵਲ ਨ
ਕਾਲ ਨ ਖਾਇਓ ॥੪੮॥ ਨਾ ਅਤਤ ਜਤੁ ਹੀਰਿ
ਜੋ ਪਾਂ ਬਿਨੁ ਨੇਦੇਹੂ ਖਕਾਲ ਸਿਤੂ ਪੋਰ ਤੇ ਤੇ

ਜੀਐਸੋਆਗੈ ਦੂਜਾਜਾਇ ਇਕਤੁਘਰਆਵੈ
ਮੇਲਿਓਪੂਰਾਗਾਨਕਾਚਿਜੋ ਨਾਨਕਾਨਿਹਚਲ
ਮਿਲਣੁਸਹਿਜੋ ॥੫੦ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਮੰਨਿਬਾਹਰਿਗੁਰੁ
ਨਿਤਭਉਦੂਜਾਗੁਰਨਾਮਗੁਰਨੀਵਰਉਥੈਗੁਰਨੀਜੋਨਰਜਾਵੈ
ਤਾਕਉਪਾਪਾਨਪੁੰਨਾ ॥ਪਾਰਿਪਾਰਿਗੁਰਲਕਾਜੈ
ਭਉਤ੍ਰਾਆਪੇਖਰਣਾਆਪੇਏਭੁ ਜੋਜਨਜਾ
ਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾ ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧
ਸੁਣਿਮੰਨਿਕਹੇ ਸਭਕੋਈ ॥ਅਨਹਤਸੁਨਕਾਰੋ
ਹੋਈ ॥ਅਨਹਤਸੁਨਰਤੇਸੇਕੈਸੇ ॥ਜਿਸਤੇਉ

ਪਜੈਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਮਰਣਿਨਆ ੯੨
ਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਮਝਾਹਿ॥੫
੨॥ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੂਰੇ॥ਤਹਅਨਹਤਸੁੰ
ਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇ॥ਸਾਚੈਰਾਤੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਸਾਚਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪ
ਰਗਟਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਏਸਚਸੋਇ॥੫੩
ਸਹਜਭਾਇਮਿਲੀਐਸੁਖਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦਅਪਰੰਪਰਧਾਰੈ
ਕਹਤੇਮੁਕਤਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆ

ਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਇਜਿਨਸਚੀ
ਬੂਝੇ॥੫੪॥ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤੁਨਬੂ
ਝੈਚੋਟਾਖਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਕੋਇਨਰਾਖੈ॥ਬਿਨ
ਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੈ॥ਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾ
ਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਗਵਾਰੁ॥੫੫॥ਕੁਬੁ
ਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੋਖ
ਦੁਆਰ॥ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਦੁ
ਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੇਗੁ
ਣਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨ॥੫੬

ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਹੋਇ ।ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸੋ ੬੩
ਇ ।ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਸੁਖਹੋਇ ।ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਰੈਨਕੋਇ ।ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ ।
ਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ ।੫੭ ਸੁਸਬਦਕਾ
ਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲੇਜਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਲੁ
ਸੰਸਾਰੋ ।ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਕਹੀਐਤਿਸੁ
ਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋ ।ਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੋ
ਵੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ ।ਸੁਣਿਸੁਆਮੀ
ਸਚੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਣਵੈਅਪਨੇਮਨਸਮਝਾਏ ।੫੮

ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੈਸਚਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸ
ਮਾਏ॥੧੫॥ਸੁਸਬਾਦਿਕਥੁਨਿਰੰਤਰਵਾਸਾਅਲ
ਖੰਜਹਾਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਪਵਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਿਨਿ
ਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਧਰਸੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁ
ਦਰਸਨਿਹਿਰਦੈਸੋਇਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਤਨ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਉਮਨਿਵਸਾਏ
ਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਜਲੁਤਾਰਣੀਐਇਤਉਤਏਕੋ
ਜਾਣੈ॥ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ

ਨਾਨਕਸਬਦਪਛਾਣੈ ॥੫॥੩॥ ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵ ੬੪
ਈਅਉਧੂਸੁੰਨਸਚੁਆਹਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ
ਤਤੁਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਮੇਟੈਸਬਦਿਵਸਾਏਤਾਮਨਿਚੂਕੈਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਅੰ
ਤਰਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਂਹਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿ
ਆਰੋ ॥ ਸੁਖਮਨਾਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਆਪੇ
ਅਲਖਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਤੇਊਪਰਿਸਾਚਾਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ ॥੪॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨ
ਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਂਰਸੁਖਾਈ ॥ ਗਿਆਨ

ਖੁਨਜਵਦੇਭਜਨ॥ਜਾਦੇਸਤੁਤ੍ਰਭੁ...
ਸਲਾਹੀ॥ਜਪਦੇਰਹੇਸੀਅੰਤਰਸਪਛਇਆਸ
ਵੇਰਹੇਅਧਿਆਈ॥ਕਦਾਭੂਪਜਿਨਾਂਸਾਥਿਰ
ਜੀਐਕਿਤਭੇਜਨਇਪਠਾਏ॥ਨਨਕਦੂਖਸੁਪ
ਸਾਕਰਸੋਪੇਸਤਿਕੁਰਤੇਕਾਲਨਕ(ੈ॥ਸੋ॥੬੧
ਤਿਸਨਕਾਤਰ[illegible]ਸੋਤਾ॥ਬਿਨਕੁਰਸ
[illegible]ਤਾ॥ਬਿਦਨਕਾਖਿਆਸਬ
ਜਾਗੁਖਿਆ॥ਪਦਨਸ਼ਸਪਿਆਸੁ

ਰਾਖੀਆ ॥ ਆਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਰਹੈਤਬੁ ੬੫
ਨਾਨਕਾਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ ॥੬੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਰਿਦੈਗਰਤ੍ਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ ॥ ਸਾਚੇਮਾਤ੍ਰਾ
ਗੁਰਦੀਖਿਆਰੀਅਕਾਲਨਿਹਰੀ ॥ ਅਪਿਉਪੀਓ
ਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ ॥ ਸਭਅਰਾਧਿਆਗੁਰਸਾਖ
ਤਰਤ੍ਰੀਆਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ ਇਹੁ
ਮਨੋਗੁਣਕਾਬਸਿਆਏਨਾਹਾਬਸੈਇਹੁਮਨ
ਕਹਾਬੈਸੇਸੁਸਬਦਅਉਪ੍ਰੀਤਾਕਉਛੋਡੈਮਨਕ
ਭੁਤੂੰਨਾਨਰਕਰੇਤਾਸਾਤ੍ਰਿਗੁਰਾਗੈਹੇਦਿਰਹੁ

ਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਤਨਮਨਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਬਾਣੀ
॥ਅ॥ਪੇਆਪਪਾਇਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਘਾਟਤਰ
ਜਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂਲਪਛਾਣੈਆਤਮਜਾਣੈਕਿ
ਉਸਸਘਰਸੂਰਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੨॥ਇਹੁਮਨਿ
ਹਚਲਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲਪਛਾਣਿ
ਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨਘਰਆਸਣਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
ਜਤਤਲਹੈ॥ਸੁਸਬਦਨਿਰੰਤਰਨਿਜਘਰਆਛੈ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਸੁਸਬਦਲਹੈ॥ਖਾਵੈਦੂਖਭੂ

ਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਜੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਰਹੇ॥ਅਨਹਤਬਾ ੯੬
ਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਵਿਰਲੈਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆ
ਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ॥੧੫॥
ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ॥
ਨਾਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤਉਤਉਪਵਨੁਕਵਨਘ
ਰਿਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿਕੀ
ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿ
ਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ

ਵ੍ਤਬਸਤੇਸਾਚਲਾ।੧੭੫। ਗੁਸਾਂਇ ਵਚ੍ਹ ਜਿਰਦਾਏ
ਗਲੇਪਤੀਤੁਉਮਸ੍ਲੈਲੇਰਗਤ੍ਰਾਨਤ੍ਰਿਬਸਲਾਅ
ਸਥਿਤ੍ਰਨਪੇਤਾਤੁਉਪਦੂਨਕ ਦੂਨਪਰਸਚਤਾਰੂ
ਪਨਪੇਤੇਰੈਖਨਕ ਰੀਤਸਬਦਰਕਪਾਲਿਟਦਲਾਂ
ਰਕਤਬੈ ਦਕੀਮਨੂੰ ਲੋਪੇਤ੍ਰੀ ਮਿਤਕੀ ਮਿਤ੍ਰਨਜੀ
ਪਾਈ।੧੭੬। ਕਰਨੁਤ੍ਰਧਾਅਸਰੂਪਨਜਾਪੀ ਕਿਤ੍ਰਿਕਕ
ਜਾਪਸਮਾਚਾ। ਨਾਨਕਨਮਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇ
ਬਤਬਸਾਤੇਸਾਚਲਾ।੧੭੭। ਗਤਿਰਦਾਏਨਾ
ਤੀਅਤ੍ਰਿਪ੍ਰਤੁਮਿਮਲਸੂੰਨਰਪੈਬੈਰਾਗੀ। ਨਾਉ

ਕਮਲਾਅੰਸਥਿਤਲੇਪੋਤਉਤਨਿਜਪਰਬਸਤਉ
ਪਦਨਾਅਨਰਗੀਾਰੂਪਨਰੇਖਿਆਜਾਤਨ
ਤੀਤਉਅਕੁਲੀਣਰਹਤਉਸਬਦਸਨੁਸਾਰ
ਗਉਲਗਰਨਜਬਤਬਾਹਿਨੋਹੋਤਉਤਉਭਿਵ
ਣੋਤ੍ਰਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰਾਦੂਰਨਤ੍ਰੇਖਾਅਸ
ਰੂਪਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦਵਿਰਾਣੀਸਾਚਾਬਿ
ਨਾਸੂਚਾਕੇਨਾਧੀਨਨਕਾਅਕਥਕਹਾਣੀ।
ਹ੨।ਨਕਿਤੈਕਿਤੈਬਿਪਜਰਾਬੂਪਜੈਪੁਰਖਾ
ਕਿਤੈਕਿਤਦੁਖਾਬਿਨਸਜਾਈ।ਹਉਜੋਵੈ

ਚਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਨਾਨਕਾਬਨ
ਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਆਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀਮ੍
ਖਿਸਾ॥ਸਬਦਬੀਚਾਰੇਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਰਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਨਭੀਜੈ
ਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਪਰਵ

ਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰ ੬੮
ਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥੯॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇਜੋਗਨਹੋਈ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿ
ਨਕੋਈ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖਪਾਇ॥
ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰਬਗੁਬਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਨਗੁਰਮੁਆਜਨਮਹਾਰ॥੭੦॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਨਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚ
ਰਖਿਆਉਰਧਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਜੀਤਾ

ਸਾਚਿਣਆਰਬਿਦਰਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਿਨ
ਆਵੈਧਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਲਿਆਿਲਾਇਏਸੋਲਾਟੇ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬ
ਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਤੂਅਉਧੂਬਿਨਨਾਵੈਜੋਗਨ
ਹੋਈ॥ਨਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖਹੋਈ॥
ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ
॥ਬਿਨਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਖੁ
ਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮਪਾਈਐਅਉਧੂ
ਜੋਗਜੁਗਤਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰਮਨਦੇ

ਨਾਨਕਬਿਨਉਕਰੈਪ੍ਰਭਕਤ੍ਰਿਨੇਰੇਈ॥੨॥ਤੇਰੇਰੰਗ
ਭੀਅਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਵਖਾਣੈ
ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟਿਆਪੇਸਭਰੰਗ
ਮਾਣੇ॥ਸਾਧਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤ
ਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੇ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹ
ਭਿਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੇ॥ਅਬਿ
ਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਹੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਸਭਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾਅਵ
ਰਨਕੋਈ॥੩॥੧॥੨॥੩॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੩॥ਅਨੰਦੁ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀ
ਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਂਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤਪਾ
ਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਵਜੀਆਵਧਾਈ
ਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦਗਾ
ਵਣਆਈਆ॥ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾ
ਮਨਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦ
ਹੋਆਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇ
ਰਿਆਤੂਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇਹਰਿਨ

ਰਹੁਤੂੰਮਨਿਮੇਰੇਦੂਖਸਭੁਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾ ੧੦
ਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭੁਸਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾ
ਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੰਨਿਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤੇਰੈਸ
ਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿ
ਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿ
ਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥

੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁ
ਖਮਨਿਆਇਵਸਿਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈ
ਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀ
ਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣ
ਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੩॥ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘ
ਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁ
ਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁ

ਵੈਰਕਮਾਰਿਆ॥ ਪੂਰਬਕਰਮਪਾਇਆਜਿਨਕਉ ੭੧
ਜਿਨਾਮਹਰਿਕੇਲਾਗਾ॥ ਕਹੈਨਨਕਤਿਤਹਸੁਘਰੇ
ਆਤੁਤਧੁਰਾਅਨਹਦਵਜੇ॥੧॥ ਪਾ॥ ਸਾਚੀਲਿਵੈ
ਬਿਨਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ ਦੇਹਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝੁ
ਹੁਕਿਆਕਰੇਵੀਚਾਰੀਆ॥ ਤੁਧਬਾਝੁਸਮਰ
ਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਬਨਵਾਰੀਆ॥ ਏਸ
ਨਉਹੋਰਥਾਉਨਾਹੀਸਬਦਲਾਗਸਵਾਰੀਆ
ਕਹੈਨਨਕਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੀਚਾਰੀਆ
੯॥ ਅਨੰਦੁਅਨੰਦੁਸਭਕੋਕਹੈਅਨੰਦਗੁਰੂਤੇ

ਜਾਹਿਆ ॥ ਜਾਹਿਆ ਅਨਿਦ ਸਦ ਚੁਰਠ ਤੋਰ
ਪਾਕ ਕਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲ
ਦਿਖਰੇ ਗਿਆਨ ਅਜਿਨ ਸਾਰਿਆ ॥ ਸਬ
ਹਜਿਨ ਕਾ ਅਗਤੁ ਪਾਤ੍ਰਿਕਾ ਸਤੂ ਨਿਦੁਗ
ਗਿਆ ਕੈਹੈ ਨਨਕਟੈ ਚੁਆਨਿ ਦੇ ਸਥ
ਤੇਸਾਰਣਿਆ ॥੭ ਬਾਬਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੋਰਕਿ
ਜਨ ਪਾਏ ਪਾਏ ਦੈ ਤੇ ਮੇਜਨ ਦੇਹਾ ਜਿਸ ਨੇ
ਆਕਰਣਿ ਦੇ ਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕ ਭੁਰਸਭੁ ਲੋ
ਗਿਰਾਹਿ ਰਸਾਇ ਕਨਾਮ ਸਾ ਗਾਸ ਵਾਰਿਆ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਾ ਭਾਉ ।੨
ਤਾਂ ਦਿਹੋ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ
ਈਜਨੁ ਪਾਵਏ ।੮ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ
ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ
ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪ
ਈਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅ
ਕਥ ਕਹਾਣੀ ।੯ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ

ਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਚਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈ
ਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਇਹੁਮਾਇਆਮੋਹਣੀ
ਜਿਨਏਤੁਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਤ
ਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਠਗਉਲੀਪਾਈਆ
ਕੁਰਬਾਣਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਮੋਹੁਮੀਠਾ
ਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਮਨਚੰਚਲਚਤੁਰਾਈਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾ
ਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ਏਹੁਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੈ
ਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨ

ਲਵੈਰੁ ਚਿਤ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੀਮਾ ਕੈਨ ॥੧੩
ਕੀਚੈ ਜਿਤ ਅਤਿ ਪਕਿਤ ਦਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ
ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਤੂ ਜੈਹੈ ਦੇਤੇ ਰੇ ਨਾ ਕੋ ਹਕੋਨ
ਨ ਕਉ ਮੰਨਿ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਤੂ ਸਦਾ ਸਭ ਸਮਾ ਕੋ ॥੧੧
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣ
ਹੋ ॥ ਜੀਅ ਜਿਤ ਸਭੁ ਖੇਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖ
ਵਖਾਣਹੇ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰ

ਮੈਹੈਰਮਤਿ[illegible]ਹੋਇਆ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ[illegible]
ਲਨਿਰਾਲੀ॥ ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹਕੇਰ
ਬਿਖਮਮਾਰਗਚਲਣਾ॥ ਲਬਲੋਭੁਅਹੰਕਾ
ਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ ਖੰਨਿ
ਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਾਣਾ॥ ਗੁਰ
ਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾ
ਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿ
ਰਾਲੀ॥੧੪॥ ਜਿਉਤੂੰਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲਹਸੁ
ਆਮੀਹੋਰਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ ਜਿਵਤੂੰ

ਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਾਲਹਿਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵਹੇ॥ਕ ੧੪
ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹੁਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾ
ਧਿਆਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹੁਆਪ
ਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸ
ਚੇਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫
ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਬਦੋਸੁਹਾਵ
ਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥ਏਹੁ
ਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆ
ਆਇਆ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗ

ਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਠੇਨਨਕਸਥ
ਏਜੋਹਲਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧੬॥ਪਵਿ
ਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹ
ਤੁਸਿਉ॥ਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈਆ॥ਕਹਦੇਪ

ਤੁਧਜੈ ਵਿਹਸ ਰਜੈਸ ਰਹਸਾਨ ਜਾਈ ਨਹਜਾਈ ੧੫
ਜਹਜਾ ਕਿਤੈ ਸੈਕ੍ਰਮ ਰਹੈ ਕਥਾ ਕਥਾਈ ਸਹ
ਸੇਜੀਤੁ ਮਲੀ ਟੈਹੈ ਕਿਤ ਸੈਜਸ ਪੇਤਾ ਜਾਈ ਸੰ
ਲਾਧ ਵ੍ਹਸ ਬਦਲ ਵਾਹੁ ਨਹਿ ਸੇਤ੍ਰਿਹਤ੍ਰਿ ਚ੍ਰਿਤਲ
ਇ ਰਹੈਨ ਨਕ ਗੁਰ ਧੁਮਾ ਈਸਹ ਜਤੁ ਧਨੈਸ
ਜਤੁ ਧਨੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾਇ ਦੂਜਾਈ ॥੧੮॥ ਜੀ
ਅਹੁਸੈ ਲੈ ਬਾਹਰ ਹੁ ਨਿਰਮਲਾ ਥ ਰਵਹੁਨੈ
ਅਲ ਜੀ ਅਹੁਤ ਸੈ ਭੋਤ੍ਰਿ ਨੀਜਲਾ ਹੁ ਸੈਹਰਿ
ਜਾਈ ਏ ਹੁਤ੍ਰਿ ਸਨ ਵੁਕ੍ਰੈ ਗਲਕਾ ਅਰਨਾ

ਪਹਿਗੁਰਨਹੋ।੨੦। ਜੇਕੋਗੁਰੂ [illegible]
ਦੇਦੋ [illegible] ਤੇਨ [illegible] ਹੋ ਜੋਦੇਤਾਂਜਨ ੧੮
ਮੁਖਸਿਖਕਹੀਸੀਅਪੁਰਹੇਗੁਰਨਹੋ।ਗੁਰਕੇ
ਚਰਨਹਿਰਦੇਧਿਆਏਮੰਤ੍ਰਮਾਤ੍ਰਸਮਾ
ਹੋ।ਆਪਛਿਨਮਹਾਰਹੇਪਰਹੋਗੁਰਾਬਿਨਾ
ਹਰਨਾਟੈਕੈਏ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸਿਤੁਜੋ
ਸਿਖਸਨਮੁਖਹੋਏ।੨੧। ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖ
ਹੈਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਨਪਾਵੈ।ਅਦੈਮੁਕਤ
ਹਰਬੈਕ ਈਅਛਾਬਬੇਕੀਆਜਾਏਆਵੈ

ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੇਂਦਾ ਹਿਨਾ ਅਉਤਾ ਸਸਚ
ਹਿਨਾ ਜੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਤੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ਕੇਤੇਕ
ਕਾ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨ
ਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹ
ਰਹੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀ
ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾ

ਹਰਿਗੁਰਨਾਲੋ।੨੦।ਜੇਕੋਗੁ
ਪੈਸੋ।ਤਿਸ[illegible]ਸਤਿਨਾ[illegible]
ਮੁਖਾਸਿਖਕਈਜੀਅਪੁਰਹੇਤੁ
ਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਇਆਅੰਤਰ
[illegible]

ਕਪੂਰੀਤੁਬਾਸੋਆਏਦੂਬਿਕਾਸਾਤੁਗੁਰਮੁਖਤੈਲਪਾਏ
ਫਿਰਮੁਖਤੈਪਾਏਲਗਾਚਾਰਦੀਆ ਤੇਚਾਨਣੁਸਬ
ਸੁਣਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕਵੀਚਾਰਦੇਖਹੁਵੇਦਸਾ
ਗੁਰਮੁਖਤੈਲਪਾਏ।੧ ਘਾਆਵਹੁਸਿਖਹੁ
ਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ ਬਾਣੀ
ਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀਆਸਿਰਬਾਣੀ
ਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ
ਪੀਵਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁ
ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁ

ਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈ ੧੧
ਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰ
ਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆ
ਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿ
ਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇ
ਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਪੀਦਿਆਂ
ਤਿਸਦਰਰਾਹੁਹਰਿਰਿਗਜਾਇਆਹੁਸਰਿਗਪ
ਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ
੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ

ਸਬਦਰਤੇਤਿਨਜਿਤਾ[illegible]ਲਾਇਹੋਰਾਆਸਾਭਉ
ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ
ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ
ਕਹੈਨਨਕਸਬਦਰਤਨੁ[illegible]ਹੀਰੇਜਿਤੁਅਨਾਉ॥੨੫
ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕ
ਮੁਵਰਤਾਏਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬ
ਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁ
ਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏਕਹੈਨਨਕ

ਪਕਤ੍ਰਾਆਪੇਹੁਕਮਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾ ੧੮
ਸਤ੍ਰਪੁੰਨਿਆਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈ
ਸਾਰਨਜਾਣੀਸਤ੍ਰਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ
ਤਿਹੁਗੁਣੀਸੰਸਾਰਭ੍ਰਮਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵ
ਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋ
ਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾ
ਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਕੇਉਦਰਮਹਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਮਨਹੁ

ਕਿਉ ਵਿਸਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜੋ ਅਗਨਿ ਮਹਿ
ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਦੋ ਤਿਸਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ
ਜਿਸਨੋ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਦੋ ਆਪਣੀ ਲਿ
ਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਕਹੈ ਨ
ਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮
ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚ
ਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲ
ਭਾਇਆ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ

ਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਇਹੁਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈ ੭੯
ਮੋਹੁਉਪਜੈਭਉਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੈਮਾਇਆਪਾਇ
ਆ॥੨੯॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋ
ਕਵਿਲਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁ
ਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁ
ਮਿਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁ
ਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ
॥੩੦॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇ

ਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹ
ਰਿਨਿਤਜਪੇਅਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਅਹੁਦਿਹਾੜੀ
ਇਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਣਜਾ
੩੨ ਏਰਸਨਾਤੂਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆ
ਸਨਜਾਇ ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿ
ਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰ
ਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕ
ਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈ

ਆਇ ॥੩੭॥ ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰ ੮੦
ਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧ
ਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾ
ਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲ
ਤੁਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਮੂਲੁ
ਰਚਿਆਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ ॥੩੮॥
ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭਆਗਮੁਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿਮੰ
ਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿਗਾ

ਤ੍ਰਿਸਿਖਾਨਿਤਸਭਿਮਿਟੇਸੋਗਦੂਖਨਠਾ [illegible]

ਰਚਰਨਸੰਜੋਗੋਦਿਨਸਥੀਆਆਪਣਾਪਰਗ

ਪਏ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦ [illegible]

ਮਹਰਿਰਸਭੋਗੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਿ

ਆਕਰਨਕਾਰਨਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇ

ਸਜਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇ

ਆ॥ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗ

ਮਹਿਆਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨਰਚਿ

ਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹ

ਤੈਸੀਨਦ ਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ। ੮੧
ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪ੍ਰਵਾਣ ਹੋਆ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ੩੫ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ
ਤੁਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ
ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਅਵਰ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿ
ਹਲਿਆ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੈਸਾਰੁ ਤੁਮ ਜਿ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸ
ਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਅਵ
ਰ ਨ ਕੋਈ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਐ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਹੋਈ। ੩੬ ਏ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਮੇਰਿ

ਹੋਸਾਚੇਸੁਣਨੈਨੋਪਠਾਏਂ ਸਾਚੇਸੁਣਨੈਨੋ ਪਠਾਏ
ਸਰੀਰਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤ੍ਰਿਬਾਣੀ॥ ਜਿਤੁਸੁਣੀ
ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਆਰਸਨਾਰਸਆਈ॥ ਸਚੁ
ਅਲਖਵਿਡਾਣੀਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ ਕਹੈਨਾ
ਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈਸੁਣਨੈ
ਪਠਾਏ॥੩੭॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾ
ਪਉਣਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆ
ਰੇਪ੍ਰਗਟਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ
ਦੁਆਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆ

ਗਰਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਵਜਾ
ਇਆ ॥੩੬॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾ
ਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭ
ਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੭॥

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗ
ਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ
ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

॥ ੫॥ ॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨ ੬੩
ਅਖਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁ
ਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇ
ਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋ
ਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿ
ਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰ
ਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿ
ਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁ

ਰਦੇਵ੍ਹਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪੁਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵ੍ਹਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭ
ਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜ੍ਹਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾਗੁ
ਰਦੇਵ੍ਹਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵ
ਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਪਹਿਕੀ
ਆਕਰਾਇਆਆਪੇਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿ
ਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆ
ਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸ

ਪਹਿਆਪਾਆਪਹੀਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪ
ਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿ
ਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨ
ਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਲੋਕੁ॥
ਆਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿ
ਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਓਅੰ
ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾ
ਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸ

ਰਥਨਤ੍ਰਿਸਣਾਰੰਗੈ॥ਸਗਲਭ੍ਰਮਤਜਕਰਕਾਰਉਪ
ਛਿਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨੋਹਦੁਖਦੂਛਿਤਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਤਤੋਆਪੁਨਿਰਬਾਣਾ॥ਨਾਨਕਜਾਤਿਨਪਾਰਾਵਾਰ
ਕਾ॥ਜਲਥਲੁਜਿਹਕੀਆਪਭੁਰਾਵਿਤਸੋਸਰਸਿ
ਹਰਿਗਜਿ॥ਨਾਨਕਸਭਸੁਖੁਪਾਈਐਤਿਸ
ਤਨਰੋਪਾਸ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਤਿਸਤਿ
ਸੋਤੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਜਿਨਜਾਨਿਆ॥ਸੋਜਿਸਰਨ
ਪੇਰਜਿਧਾਰਿਆ॥ਜਿਆਰਾਸਿਅਰਥਿਧੁਨਗਾਉ
ਨਾਗੋ॥ਜਿਸੈਭ੍ਰਮਨਧੀਰਕਛਾਇਆ॥ਪਤਾਪ

ਗਰਪ੍ਰਤਾਪਤਾਸੂਰੇਜਾਪਤਾ ।ਸੋਸਾਪ੍ਰਾਇਉਪ੍ਰਹਰ ੮੫
ਨਗਾ।ਨਨਕਤੇਸਰਬਲਿਹਾਰੀ।੩ ਸਲੋ
ਕੁ।ਪਨੁਪੰਤੁਕਗਾਪੁਕਹਤੇਮਾਇਆਜੋਗਸ
ਭੂਕੁਰ।ਸਾਮਾਬ੍ਰਿਪੂਤੇਨਾਨਕਹੇਤਜਾਤਸਭਪ੍ਰਗਿ
੧।ਪਤ੍ਰਿਸ਼ੀ।ਪਧਾਪ੍ਰੁਰਪੁਨੀਤੁਤੇਰੋਜਨੁਆ।ਧ
ਨੇਤੇਭੀਜੇਪਏਛਾਇਆਸਨੁਆ।ਧੰਨਨਗੀਬ
ਛੋਸੂਰਗਨਾ।ਅ।ਛਤਿ।ਆਤ੍ਰਿਮ੍ਹਾ।ਪ੍ਰੀਤਿ
।ਸਾਧਰਮਗਾਮਤਿ।ਧਿਧੇਕਜਾਬ੍ਰਾ।ਪਏਤਪ੍ਰ
ਜੇਵਕਛਤ੍ਰਾਨਕਤਜਨਜਾਪ੍ਰਾ।ਜਾਕੈਹੀਐਹਿ

ਤਿਪਤਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਪਾਗਿ
ਲੋਕ ॥ ਆਨਿ ਨ ਭੇਖ ਅਵਗ੍ਰਿ ॥ ਨ ਧਿਆਨਾ
ਹਰੀ ॥ ਭਿਛਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
ਭਗਤ੍ਰਿਆ ਨੀ ਸੋਇ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਿਰਿ
ਆਨ ਨ ਚੀਨ੍ਹ ਬਾਭਤ੍ਰਿ ॥ ਆਨਿ ਕਹੁ ਵਾ ਤ੍ਰਿਸਾਗ
ਹੁਕਰ ਭਭਤ੍ਰਿ ॥ ਦ੍ਰਿਆ ਨੀ ਸਾਇ ਜਾਕੋ ਦ੍ਰਿਨ ਸਤ੍ਰਿ
ਕਪਤ ਸੁਨ ਭਕਛੋਸਵਾ ਨਚੇਤ੍ਰਿ ॥ ਦ੍ਰਿਆ ਨੀ ਰਪਤ
ਆਗਿਆ ਪਦ੍ਰਿਨ ਸਾਕੋ ॥ ਭ੍ਰਿਸਨ ਸੀਤ ਸਾਆਸਗ
ਭਤਕੋ ॥ ਦ੍ਰਿਆ ਨੀ ਤਤਕੁਰ ਸੁਖਿ ਬੀ ਚਾਰੀ ॥

ਨਨਕ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆ
ਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ
ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕ
ਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰੇ
ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥
ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਨ
ਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵ
ਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ

ਕੋਇਆ ਆ ਫੁਨਜਾ ਨਿਤ੍ਰਾ ਸੇਟੇ ਨਨਕਾ ਜੇ ਤਾ ਅਨੇ
ਇਹ ਧਾਪਤ੍ਰ ਫ੍ਰੀ ਏਤ੍ਰ ਜੀਅ ਬਪੁਤ੍ਰ ਗਾਵਤੁ ਵੇ ਸੇ
ਸੋਹ ਸਗਨਾ ਠਜਨ ਤੁ ਸੇ ਗਇਕਾ ਆਇਆ ਏਵਟ
ਬਸਕੀਨੇ ਆਪਨਾ ਜੋਤ ਘਰੇਘ ਦੀਨੇ ਵੇਆ
ਜਨ ਕੋ ਛੁਕ ਬਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਤੇ ਤਰ ਗੁਰੂ ਵਿ
ਘਾਇਦ੍ਰ ਆਇਆ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਜਾਤ ਸੇਵਾ
ਕਾਏ ਸਨਕਤਾ ਕੇ ਲਿਕਟ ਨਮਾ ਏ ਗਾ ਸਲਤ੍ਰ
ਕਿਰਤ ਕਮਾ ਦੇਨ ਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਕੀਨੇ ਤਿ ਨਪਤ੍ਰ
ਆਪਾ ਪਸ ਆਪਨ ਪਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰਿ ਕਰੇ ਨ ਨ ਕਰਿ

[illegible] ਕਰਮਾਤਿ ।ਆਪ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ।ਇਕੁ ਹੋਇਆ ੮੭
[illegible] ਦ ਨਿਰਾਰਾ ।ਆਪਹਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬਿਸਥਾਰ
[illegible] ਜੁਗਾਜੇ ਤੇ ਸੇਤੁ ਆਪੇ ਹਿਲਾਇ ਦਿਤੋ ਜਿਸੇ
[illegible] ਬੁਝੁ ਜਾ ਆਪੇ ਦਿਵਾਇ ਦਿ ਤਿਆ ਕਾ ਗੇਤਨ
[illegible] ਭਉ ਜਿ ਕੋ ਕੋ ਜੋ ਸੁ ਭਉ ਨ ਕੋ ਕੋ ਭਉ ।ਇਕੁ ਹੋਤੁ ਸਗਲੰ
[illegible] ਸ ਭਾਣਾ ।ਨਾਨਕ ਆਪ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ।੮।
[illegible] ਨਾ ਚਰ ਦੇਖਨ ਤਾ ਬਿਨੇ ਦ ਭੂਮ ਅਰਿ ਕਾਬਿ
[illegible] ਨਾਨਕ ਤਿ ਜ ਸਰਣੀ ਪਰ ਭੂ ਬਿਨ ਸਜਾਇ
ਗਾ।੧।ਪਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੋਮ ਨ [illegible]

ਤਹਤਾ ਬਿਖਮ ਪਾਇਓ ॥ ਸੰਗਿ ਗਾਬਿਧ ਕਬਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ
ਸਾਕਤ ਤੇ ਤੂ ਕਾਇਓ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤ
ਕਬਹੂ ਰਾਮ ਅਠਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ
ਭੂਲੇ ਭੂਲੇ ਕਰਮਾ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਧਾਪੇ ਜਾਸ ਕੀ ਸੇਵਕ ਹੀ
ਸੀਤੀਆ ਬਿਆਰਿਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੋਹੇਨ ਧਬੂ ਜੀ ਸੇਵ
ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੂ ਸੇਕਾ ॥ ਲੇ ਥੇਗ ॥ ਰਤ ਨ ਛੂਟੀ ਕਾਰਿ
ਚੀਭੀ ਤਿਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਗਉਰਾ ਸੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਛੂਟੇ ਬਿਧਨ ਜਾ ਸਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸਿੰਗਿ ਲੈ ਕਰੇ

ਬਿਕਾਰ ਸੇਵਨ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਪਤ੍ਰਿਨੀ॥
ਕਰ ਕੀਨਾ ਹੁਇਆ ਨ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਜਨ
ਸਪੂਤ ਭਜਨ ਨਾ ਕੀਓ ਤਬ ਕਾ ਹਿਕੋ ਸੇਵ
ਤੀ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਮ ਦਰਸ ਤ੍ਰਦੇਤੀ॥ ਤ੍ਰਿਆ ਸਪ
ਕੀ ਮਾਦ੍ਰਹਿ ਤੂੰਬ ਸਾ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਧੋਈ
ਬਿਨਸਾ॥ ਅਸਤ੍ਰ ਕਰਮ ਲਿਖਿਤ ਪੁਰਜਾ ਕੋ॥
ਜਰਸ ਪੈਨ ਨਰਕ ਪਰਤੇ ਕੋ॥੧੦॥ ਜੋ ਲੋਕੂ ਛ
ਲਸ ਕੂੰਨ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜ੍ਹੇ ਸੀਖ॥
ਕਾਹੇ ਦੂਰ ਕੀ ਪਾਸ ਤਿਨ ਨਰਕ ਮਾਇਆਂ ਕੀ

ਧਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲਲਾਲਪਟਾਬਿਖੈਰਸਰਾਤੇਅਹੰ
ਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆ
ਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉ
ਕਰਨਾ॥ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ॥ਕੋਊਸੁਘਰੁ
ਨਕੋਊਮੂਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ
ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅ
ਥਾਹ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹੁ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲਲਾਤਾਕਉਲਵੈਨਕੋਊ॥ਏਕ

ਆਪਆਪ ਦ੍ਰਵਨ ਕੋ ਹੋਤ੍ਰਿ ਹੋ ਦ੍ਰਵ [illegible] ਤ ਸਦਾ ੮੯
ਇਆ। ਤਿਆ ਕਾ ਅੰਤਿ ਨਕ ਭੂਪ [illegible] ਇਆ। ਕੀ
ਰਜਤੁ ਮੋ ਹੈ ਭ੍ਰਮ ਜਾਨੋ। [illegible] ਰਖ ਸਭ ਰ
ਭ੍ਰਮ ਨੇ। ਜਾ ਕਛੁ ਦੀਨੇ ਹੈ ਰਿਹਸ ਆਪਨਾ ਹੈਨ
ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਪ ਜਪਨਾ।੧੨।ਸਲੋ
ਕ॥ ਆਤਮ ਰਸ ਜਿਹੁ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ [illegible] ਸਹਜੇ
ਮਾਣ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਧਨ ਧੰਨ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰ
ਵਾਣ।੧।੧।ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕ
ਗਨੀਐ। ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ

ਆਇਬੁਝਾਏਆਪੁਕੈਸੇਵਾਅਨਦਿਨੁਕਰੀ
ਆਢਿਪਿਰਿਰੋਗੁਆਵਤਜੋਨਨਾਮਿਰਤੁ
ਜਾਕਉਤੂਦਇਆਮਾਇਆਬਿਖੁਤ ਉਨਕੀਆ
ਵਨਿਫਿਰੈਜੋਨਨਾਆਣਇਆ।ਨਾਨਕਜਰਿਕੈਰ
ਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜੋਕੋਉਪਜਾਸਨੁ
ਹੋਇਆਨੰਦਬਿਨਸੈਦੂਜੈਛਾਤੂ॥ਦੁਖੁਧਰਕੀ
ਸਨਬੂਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਤੂੰ॥੧॥ਪੇਤੂੰ
ਜਾਜਾਕਉਦੂਰਮਾਤੇਰੋਭੂ॥ਤਿਸਾਹਿਤਿਆਰਾ
ਖਨਪੈਜੈਜੋਤੂੰ॥ਜਪਾਜਾਣਇ॥ਪਰਹਾਜੀਤਸਰਨ

ਵਿਹੂਆ ਸਰਣਿ ਆਇਆ ਤੁਧੁ ਦੇ ਸਭੁ ਗੁਣ ਨਾ ਜਪਾ
ਜੋ ਮਤਾ ਆਂਹੈ ਸੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ਨ ਮਲੋ ਮਨ ਨ ਪ ਪੇਰੇ ਤੀ
ਜਪਾ ਸਨਾਮ ਨ ਪਰੀ ਇਸੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਵਡੇ ਏਕ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀ
ਤ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ
ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ
ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ

ਧੀਆ॥ ਫਿਰਿ ਘਨਤਕ ਛਸਿਗਨ ਦੀਆ ਜੋਗੀ
ਸਿਧ ਜ੍ਰਾਬਿਲਮਤ੍ਰਨਾ ਜੀ॥ ਪਤ੍ਰਿਸੇ ਤੀਆ ਪਰੈਪ
ਰਨਾਈ॥ ਸਾਪਸਿ ਗਿ ਬਛਕੀਰ ਤਫਰਾ ਭੁਗੀ
ਨਾਨਕ ਤੈਤੈ ਬ ਪ੍ਰਗਿਨਾਆ ਇਆ॥ ੧॥ ਸਬਾ
ਆਤ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਦਰਕੁਲੀਲਬਨਰਮ੍ਰਖ ਡ੍ਰਿਆ ਨੀਪਨ
ਏਤਾ॥ ਫਿਰ ਨਰਕਰਪੀਐਨ ਨਕਾਸਿਪ ਤ੍ਰਿਤੁਨ ਪਹਿ
ਭੁਗ ਏਤਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਥ੍ਰੀ ਫਿਰੁ ਖਦਸਾਸਰੁ ਗਾ
ਫਿਆਤਾ॥ ਪ੍ਰਰਕ ਨੁ ਭੁਕਛੇਕਰਕਆਏ
ਬਨਨੀਆ

ਪਾਵਅਧਰਸਭਿਰਿਆਨੀ॥ਗਿਆਨਨਮਜੋਗਿਆ ੮੧
ਨਨਜੀ ਹੋਤਾ॥ਜੇਕਛੁਕੀਨੇਸੋਊਆਨੇਤਾ॥ਭਿਆ
ਤੇਉਤਮਗੋਨੇਚੇਤੁਲਾ॥ਨਨਕੰਜੇਮਨਥੇਸੇ
ਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ਜੇਲੋਕਾਨੂਟਭਾਰਦਹਿਦਿਸ
ਭੇਕਰਮਾਕਿਰਤਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁਖਦੂਖ॥ਕਤੇਜੋ
ਨਨਨਕੁਲਿਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਕਕਾਕ
ਰਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ਲਿਖਿਓਲੇਖਨਮੇਟਤਕੋਊ
ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰਨਭੂਲਨ
ਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੂਪੰਥਦਿਖਾਰੇਆਪੇ॥ਕਾਹੂਉਦਿ

ਅਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆ
ਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧॥ਸਲੋ
ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੈਟੂਟਨਜਾਹਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿ
੧॥ਪਉੜੀ॥ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁ
ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾ
ਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆ
ਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅ
ਸਹਜਜਪਤਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇਲ

ਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਖੁਜਾਕਉਹੋਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ੯੨
ਸਚੀਦ੍ਰਗਹਿਵਡਸੁਜਾਵੈਨਾਅਨਾਮਗਹਮਾਲ
ਧੈਰਨਾਦੂਖਨਠਾਨਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਕਰੀਗਨ
ਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਪਈ।।੧੮।।
ਸਲੋਕੁ।।ਗਨੀਮਨੇਦੇਖਭਿਮਨੈਮਾਹਿਸਰ
ਪਰਥ ਚਲਨੋਲੋਗਾ।।ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਟੈਨਨਕਨਾਮਅਰੋਗਾ।।੧।।ਪਉੜੀ।।ਗਗਾਗੋ
ਬਿੰਦਗੁਨਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾਦੇਹਿਕਾਬਿਲਮਨਕਰਹੋਮੀਤਾਨਿ

ਬਰਨਨ ਜਿਨੈ ਬਨੈਨ ਗਿ ਬਿਰਧੀ ਕਛ ਬੀਧਾ ਓ
ਕੇਰਾਨ ਗਿ ਬੂਝੀ ਐ ਜਤੁ ਅਨੁਉਪਾਇ ਜਸ ਛਿਆ
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਿਤ੍ਰ ਪੇਖ ਰਹਨ ਨਜੀ ਉ
ਠਹਿ ਛਕੁ ਛਕਿ ਸਰਗ ਲੀਗ ਈ ਮੂਨ ਤਰਹੇ
ਮਹਿ ਭਿਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਅੰਤਰ ਰਹੇ ਸਾਧੂ ਮਤ
ਰਭਗ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾਕ ਉਪਮ
ਸੁਹਾਗਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਐਬੇਸਾ ਸਰੂਪ ਬੇਦਾਸ
ਅਨਨਕ ਬਤੁ ਉਕਿਹਿ ਆਦ ਨੁਗਾ
ਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਜੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਲਹੁ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਣ ਬਿਨ ਹਰਿ ਬਿਦੂ ਜਰਨਾਹਾ ਜਨ
ਤੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਦੁਖਨਾ ਸਤ ਕਰੁ ਭੁਗਤੀ ਸਾਧ ਜਾਪੂ
ਲਹਿ ਭੁਗਤਿ ਮਨ ਜਭੁਆ ਦੁਖਿ ਜਰਨਾ ਨਾ ਮਤ
ਤਰਲਾ ਹਿ ਪ੍ਰਨ ਚਰਨਾ ਧਿਆਇਓ ਧਾਇਆ
ਨਿਰਪਛਤਾ ਦੁਹਿ ਗਬਿਨ ਹਰਿ ਭੁਗਾਤੈ ਕਾਥਿ
ਤਧਾ ਦੁਖਿ ਧੋਇਆ ਮਹਰਜਾ ਗਿਤੈ ਹਾਸੀ
ਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਜਾਂ ਕਉ ਦੀਆ ॥੫॥੧੫॥
ਲੋਕਾ ਕੇ ਦੁਖਾ ਲੋਕਤ ਦੇ ਦੁਮਸਾ ਜਨਾ ਧਿਕ
ਨਧਣੇ ਕਿਲਬਖਾਰ । ਜੀਵਨ ਲੋਕਾ ਧਿਕ

੨॥ਨਘ॥ਜਾਤੁਹਜਾਜਕਤਪਭੁਕਾ॥
ਨੇਜਨਲਅਹਿਅਰਹਿਆਤ੍ਰਅਰ॥ਅਨਚੀਨਾ॥ਨੂੰ
ਆਨਪਿਆਨਤ॥ਪੂਕਉਿਆ॥ਏ॥ਕਰਕਿਰਪਾ
ਭਆ॥ਦਿਵਾਏ॥ਨੰਤ੍ਰਤੀਕੇਵੀਨਕਉਹੂ
ਚੀਗ॥ਗਰਸਰਪਰਢੂਟੇਅੈਜੀਦਤ॥ਮੈਜਨੀ
ਤਜੀਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭੁਏਨਨਕਨਜੀਠਪ
੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਫਿਤਫਿਤਦਉਿਰਨਰਥ
ਦਉਪਕਦਫ਼ਸ਼ਿਰ॥ਸਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪ

ਹਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸਿਤਮਤਾਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਕਰਾਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆ
ਦਿਨਿਜੋਗਸੁਭਗਾ॥ਚਾਰਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮ
ਆਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥
ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਨਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਾਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸ
ਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕ

[illegible]
ਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਭਗਵ
ਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕ
ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗ
ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ੨੨ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿ
ਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁ
ਰ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥

ਥਾਪਿਤਿਜੈਤ੍ਰਿਣਲਣੀਕ੍ਰਿਅਸੁਆਮਾ॥ਜਿਤ੍ਰਿਜਾਨੈਹਰਿ ੯੫
ਭੁਗਤੁਥਿਆਅਲੀ॥ਅੰਗੋਠਕਰਤ੍ਰਿਲਣਜੀਅ
ਲੀ॥ਜਿਤ੍ਰਿਜਾਨੈਐਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਥਿਆਪਾਭੀਖ
ਸਪਾਸ੍ਰੈਤ੍ਰਿਹਿਰਤਾ॥ਜਾਪਸਿਮਾਸ੍ਰੋਹਰਿਤ੍ਰਿਐਮਾਰੀ
ਜਨਕਤਕਤ੍ਰਿਮਿਲੈਪੁਰਖੀ॥੨੪॥ਸਲੋਕੁ॥
ਸਲਾਪੇਉਠਨਅਲਪਾਨਿਸਬਾਸਰਆਰਾਧ॥
ਕਰਤੁਹੈਨਾਥਿਆਪਾਈਲਣਕਮਿਟੈਤ੍ਰਿਪਾਪੁ॥
੧॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਝਾਸੂਰਨਮਿਟੈਤੂਮਗੋਗਾਰਅਨਾਥ
ਜਿਤ੍ਰਿਕਰਥਿਹਿਜੋਰੋ॥ਸੂਰਤਸੂਰਤਸਾਕਤੁਆਮ

ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤੁਭਾਉਬੀਆ॥ਸੁਰਾਹਿਕਸੀਸ
ਪਾਪਤੇਰੇਅਨੁਆ॥ਆਨਿਕਥਾ॥ਜਿਤਸੰਗਸੁ
ਆ॥ਸੁਰਗੈਹਿਕਾਮੈਰਿਪਨੂ॥ਜਪਾਈ॥ਲਾਠਕ
ਕਉਨ੍ਰਿਪਾਰੁਜਾਈ॥ਘਾ॥ਜੈਸੇਤ੍ਰਾ॥ਛੁਤਨ
ਰਹੁਤਾਆਨਿਕਥਿਪਰਹਨਲਪਾਂਦੁਲਾਂਗੀਤ
ਦੁਤੁਰਹਹੂਵਰਿਹਰਿਭੁਜਹੁਨਲਕਲਾਮਪਰੀਤ
ਕਾਮੁਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ॥ਦਿਦੁਦੁਾਦਪਾਰ੍ਹੋ॥ਨਮਹੀਬਿਨਸ
ਜਾਤੁ॥ਇਹੁਹੋਤੁ॥ਜਾਣਤੀਗਾਣਉਨਿਗਾਣਸਕੈ
ਉਠਸਿਪਾਰੋਕੋਤਾ॥ਛੁਪੋਖਉਸੋਂ॥ਬਿਨਮਤੁ

ਗੁਸਿਖੁਕਰੀਐਸੇਗਾ।ਵੂਣਹੁਇਆ।ਬਿਖੁਪਸ
ਸੀਰਿਤੁਝੂਠੁਭੁਆਇਆਰੰਗਾ।ਵੂਣਤਸੇਈ
ਸੇਨਸੁਇੰਭੁਮਤੇਕੀਢਤਭੁੰਨਿ।ਅੰਪਕੂਪਤੇਤਿਹ
ਕਟਹੂਸੇਹਹਦੂਹਸਪੁਸੀਨ।ਵੂਕੇਹਾਥਸਾਰ
ਬੇਤਕਾਲਕਰਨੇਜੋਗਾ।ਨਾਨਕਤਿਹਥਿਸਤਾਤਿਕ
ਰਹੁਹੂਕੀਰਿਸਿਜੋਗਾ।੨੯।ਸਲੋਕੁ।ਹੂਟੇਥਿਪ
ਨਸਤਨਸਾਰਿਨਸਾਪਸੇਦੂਸੁਖਪਾਇ।ਨਾਨਕਮਨ
ਸੁਨਹੀਸੋਰੈਗੁਕਨਿਪਗੋਬਿੰਦਗਾਇ।੨।ਪਉੜੀ
ਹਲਕਰਹੁਤਭੁਇਕਕੀਜਾਨੋਇਥਾਨਕੋਇ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ਏਕੁ ਬਸੈ ਜੈ ਜੈ ਚਾਹਹੁ ਭੈ ਜੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਾ
ਲਾਹਾ ਭਗਤਾ ਕਉ ਭਗਤਿ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟੀਐ ਜੋ ਆਪਨ ਹੋਏ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖ
ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ
ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨ ਦੁਆਰ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨ ਧੰਨ ॥ ੧॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ॥ ਨਰਨਾਹੁ ਆਨ ਰਹਿਨਾਥੀਆ ਜੇ ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਪਾਈ ॥ ਨ ਖਟਨ ਕਮਾ
ਇਆ ਸਿਰਿ ਗਾਭੂ ਏਹੁ ॥ ਉਆ ਕੇਕੁ ਸਭਨਾ ਕਰਤੂ
ਹੁਇਆ ॥ ਬਾਹਿ ਪਰੀ ਲੇਣ ਸਿਰਿ ਗਾਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀਅ ਰਾਸਿਆ ॥ ਨਰੂ ਰਖੁ ਆਪ
ਕੇ ਮੇਲਿ ਜਨ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆਖਾਣ ਨਸੀ
ਤਲਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੁੰਡੁ ਉਤ ਬੀਦਨ
ਅਨਿਕ ਬਗਰਿ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਤੇਲਨ
ਕੇ ਮਾਧਉ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰ ਹਥ ॥੧॥ ਪਉ

ਲੈ ਫੁਰੈਭਮਾ। ਇਹੁਨਪੀਜਨਹੋਰਰਾਤਾਜਾਨਾ।
ਉਆਤੈਬਾਕਾਸੈਜੈਸੋਹਰਕੇਜਬਦਪਛ
ਇਆਤੈਰਕਉਸੁਅਕਰਧ੍ਯਾਨੌ ਜਾਕੈ
ਸੁਨਗੀਸਿਗਬੋਲੈ। ਉਆਤੈਰਾਕੀਸੋਇਤ
ਕੈਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਾਇਪੂਰਨਭੁਗਵਾਨੋ ਰੈ
ਨਿਚਲਸਚੁਸਾਪਸੀਗਿਪਾਇਆ ਜਾ
ਕਤੋਜਨਨਾਹੋਰੁਲਾਇਆ। ੨੬। ਸਲੋਕੁ
... ਕਿਨੈਕਾਧਾ ...

ਮਨ ਬੇਧਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹਾ ਫਿਰਹੁ
ਢੂਢਨ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਬਸੈ
ਬਨ ਬਨ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਹ
ਜ ਮਹਿ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮ
ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪ
ਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ
ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ
ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੨੫॥

ਸਲੋਕ॥ਜਾਸਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੀਰਤਨਨਾਨ
ਕਨੀਤ॥ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾ
ਈਅਹੁਦੂਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਣਾਣਾਰਣਤੇਸੀ
ਝੀਐਆਤਮਜੀਤੈਕੋਇ॥ਹਉਮੈਅਨ
ਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ॥ਮਣੀਮਿ
ਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇਸ॥ਮਨੂਆ

ਮੇਰਾਲਾਇਆਮਨਕੋਰੇਏਵੂਕਰਮਕਮਾਇਆਹੁ ੯੮
ਕੇਸੇਪ੍ਰਭੁਏਸਦਾਸੁਖਨਾਲਕਾਲਿਖਿਆਮਪਾਇਆ।
॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨਮਨਧਨਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰ
ਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐ
ਚੂਕੈਜਮਕੀਜੋਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥ ਫਲਪਾ
ਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ ਤ੍ਰਾਸ
ਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸਬਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ ਗਤਿ
ਪਾਵਹੁਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠ

ਤ੍ਰਿ।ਤਾਵੂਸੀਗਿਨਪਨ੍ਹਤੋਸੋਗਿਹੋਜੈਬਨਨਹਰਜਾਜੀ
ਤਸੀਗਿਆਸਿਅਰਤਞਿਹੋਇਪੈਤ੍ਰਹਾਰੋਕਾਜਾ।ਤ੍ਰਿਤ
ਕਛੂਨਪੋਈਐਜਉਤ੍ਰਾਪਾਨਿੱਵਤੋਆਪਾਪ੍ਰਿਥ
ਲੇਜਨਕਉਆਹਿਆਪਾਹਿਆ।ਟੀਬਾਪਾ।੨੫।ਜਾ
ਲੋਕਾ।ਬਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਪਖਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਾਹਿ
ਨਾਲਾਬਾ।ਜੈਚਜੈਚਜਾਕਤਸ੍ਰਇਨਨਕਮਾਹਿ

ਾਨਕਲਹੁਾਵਾਤਕ
ਭੁਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ
ਵੇਲ ਸਭਾਬਿਧ ਏਕਾਧਿਹਾ
ਵਹੁਤਿ ਤੁਾਤਿਤਲਗਾਧਿਲ
੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ਦਾਸਾਹਿਏ

ਚਤੁਰਾਈ ਕਉ ਨੈ ਸਤ੍ਰੁ ਕੈ ਰੇਵਨੁ ਨਗਰਕਾ ਦੇਰੇ ਤੇਰਾ ਆਪ
ਛੀਅ ਸਗਨ ਤ੍ਰੁ ਗੁਰੈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਰਾ ਦੇਨਹਾਰ ਸਦੁ ਜੀਵ
ਰਖਾ ॥ ਅਨਸੁਰ ਧਕਰੁ ਕਿਛੁ ਸੁਮਰਾ ॥ ਦੇਸ ਲੀ
ਕਾਹੂ ਕਉ ਛੀਅ ਤਾ ॥ ਆਇਆ ਓ ਜਬੀ ਪਰ ਭੁਕੀਤ
ਦਰਸਨਿ ਦੇਵਰ ਗਿਜ ਕੋ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭੁਕ
ਸੁਖਿ ਪਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਰਜੀਅ ਰੋਗ ਛੁ
ਏਕ ਤੂ ਲਾਗਿ ਦੇਖਾ ਛੀਆ ਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਆਈ ਐ ਕਰਜਾ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
॥ ਪਪਾ ਪਾਪ ਦੁਤਤ ਛੁਟੈ ਮਿਟੈ ਸੀਤ ਸਰੀਰ ਤੇ ਇਥ

ਪੁਰਤ੍ਰੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਤਉਤੇਹੋਇਅਨਦਪੁ
ਗਾਸ॥ਧਨਸਾਚਾਤੇਊਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹ ੧੦੧
ਪੂੰਜੀਨਾਮਬਿਸਾਹਾਂ॥ਧੀਰਜਜਸਸੋਭਾਤਿਹ
ਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਮਿਲੀਵਡਾਈ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਨਾਮਜਪਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ
ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕਨਾਹਿਸਾਧਸੰਗਿ
॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ਜਾ
ਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਬਸਾਹੀ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਗੁਰ

ਜਿਨ ਅਪਤ੍ਰਾ ਬ੍ਰਿਖਆ ਇਆਆਪਿਨ ਰਿ
ਪਤ੍ਰੈ ਜਿਨਿ ਕ ਰਲੋਤ ਤਕਤ੍ਰਿ ਨਿਆ ਦ੍ਰਿ
ਦੀਨੇ ਜ ਕਤ੍ਰਿ ਜਿ ਧਨਿ ਪਾ ਨਗਰਿਆ
ਤ ਬਾ ਜੇ ਕਾਨ ਕ ਆਨ ਗ ਰ ਤ੍ਰੈਰੋ ॥੬॥ ਸ
ਮਤ੍ਰਿਰਾ ਖੀਰੁ ਰਪੁ ਰਦ੍ਰੂ ਅੰਤ ਜਮ ਰਪਿ
ਭਿਕਾਰ ਜਨਕ ਸਤ੍ਰਿਅਰ ਪੀਐ ਅੰਠ
ਮਾਰਾਦਵਾਰਾ ॥੧॥ ਜਪ ਛਤ੍ਰਿ ਜਪ ਪਰਿ
ਰਨਪਇਆ ਆ ਪਤੁਤ ਪਾਵਨ ਅਗਿਆ
ਇਆ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕਾ ਜਸ ਤੂ

ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾ
ਈ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀ
ਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿ
ਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇ
ਆ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿ
ਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨ

ਨੋਤ੍ਰਿ।ਏਹੁਦੇਕਰਜਪਤੁਜਪੋਸੇਤ੍ਰਿ।ਕਰਤੂਤਿਪਾਪ
ਭੁਕਲੋਨਾਰੋ।ਸੇਲਕੋਪੁਨਨਕਬੀਚਾਰੋ।੨।ਦੂ॥ਆਲਸੁ
ਸਲੋਕੁ॥ਨਕਿਨਤ੍ਰਿਸੁਨਉਤ੍ਰਮਦੀਨਦਇਆਸਾਧ
ਪਾਲਾ।ਸੁਖਜਪੈਬਪੁਭੁਗਰਸਨਨਕਮਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰ
ਦਾਲਾ।੧।ਅਸਟਪਦੀ।ਬਬਾਬ੍ਰਹਮਜਾਨਤਬੈ
ਮਾ।ਬੈਸਨਵਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਚਪਰਮਾਨੀ
ਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ।ਤਊਬੁਰਾਨਿਕਟਨ
ਆਵੈ।ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ
ਸਦੋਸਆਵੋਕਰਿਓਆਧਾ।ਘਾਤਚੀਤਕਛੂਰੀ

ਸਿਆਹੁ ॥ ਜਿਸੁਹਿਜਨਵਡਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕੁ
॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿ ੧੦੩
ਅਰਾਧਿਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓਨਾ
ਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟ
ਵਹੁਅਪੁਨਾ ॥ ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਰਬਹੈਸੁਪ
ਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮੇਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕ
ਾਏ ॥ ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤੇਹਪਰ

ਹੋਊ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੋਊ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ
ਭੁਕਰਨੈਹਾਰੇ॥ਮੇਲਲੇਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੇ॥੩੮॥
ਸਲੋਕੁ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾ
ਲਾ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰ
ਵਾਲ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹ
ਮਾ॥ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਬੀਰਾ
ਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ॥ਤਾਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨ
ਆਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ਦੋ
ਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ॥ਬਾਤਚੀਤ

ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ
॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨ
ਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾ
ਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾ
ਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪ
ਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾ
ਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹੁ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰ

[illegible]

ਾਗਨਠੇਜਿਤ੍ਰਅਰਥਸ੍ਰੁਸੁਨਨਕਨਾ

ਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਆਆਾਗਨਪਾਰਾਇਆਨ

ਏਨਾਵਰੇਰਾਹਿਓਸ੍ਰੁਜਾਨਾ।ਜੇਰੀਨੇਸੈਏਕ

ਬਾਰਾ।ਜਨਸੂਰਧਕਾਪਕਰਹਿਪ੍ਰਕਾਰਾ।ਜਤ੍ਰੀ

ਗਾਹਿਤੁਝੀਆਂਗਾਹਿਬੀਆ।ਜਾਤੇਕ੍ਰਸਲ

ਕਾਹੁਬੀਆ।ਆਂਗਨਆਂਠਾਨੁਏਕਹਿਆਂਗ

ਨਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਰਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਿਪੁਕਾਰੀਪਰਧਾਨਤੇਰਾਪ੍ਰੇਮਅਨਾਂ:
ਸਿਰਜਾਨਿਓਤ੍ਰਆਪਨਨਾਨਕਤੇਭੁਗਵੰਤਾਂ
ਪਊੜੀ ॥ ਸੀਆਂਜ੍ਹਾਹੂਮਰਗਮਪਛੂਨਾਭ੍ਰਿਟਨਸਾਰ
ਸਿਰਪਤੀਆਂਨਾ ॥ ਦੁਖਸੁਖਭ੍ਰਿਆਕੇਸਮਤਬੀ
ਖਾਕਾਨਰਕਸੁਰਗਾਰਗਤਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਰਾਜਾਰੰਕੂ
ਸਿਰਿਤ੍ਰਾਹੂਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨਘਟਿਘਟਿਪੁਰ
ਖਬਸੇਖਾ ॥ ਤ੍ਰਿਆਰਸਮਾਹਿਤਿਆਗ੍ਹੂਸੁਖਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕਭਿਖਿਆਤਨਜੀਤਿਜਾਇਆ ॥੪੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਰਾਤਿਸੁਨਜਾਨਨਾਬਿਨਕਰੈ

ਛੂਟਨ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚ
ਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬ
ਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧਿ
ਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ
ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਉਬਰਨ ਪਹੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਤੁਾ ਤਿਆ ॥ ਯਜੈ ਪੈ ਬਿ. ਨਉ ਉਬਰਨੋ ਤ੍ਰਿ ॥ ਯਾਹੂ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਰਾ ਬਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ
ਨਾ ਬਾ ॥ ਅਨ ਬਚਨ ਅਜਿਹ ਆਪਨ ਨਾਈ
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ਆਈ ॥੪੯॥ ਸ

ਗ੍ਰੈਦਿਸਨਕਾਨੂ ਜੈਰ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪਥੀ ੧੦੫
ਰਵਾ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣ ਜਗੁ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਪਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਗਾ ਵੇਲਾ ਵੈ ਤਸ ਭਜਾਕੀ
ਤਸ ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਛੂਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਵਿਣੁ ਦਰਗ
ਹਿਤੁਮੀ ਝਸਿਤ ਝਾਈ ॥ ਜਉ ਭੁਰਮੁਖ ਰਾਮਨ
ਮਾਲਿਹੂਲਾ ਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿਬੁ
ਵਾਗ ॥ ਭੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਰਤੇ ਰਿ
ਗ ਰਸ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀਦ
ਤੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਚਤੂਠ ਬੈ ਖੋਬਿਆ

ਧਿਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਲਲਲਾ ਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ਦੂਖ ਦਰਦ
ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ਨਾਮ ਅਉਖਧ ਜਿਹ
ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ਤਾਹਿ ਰੋਗ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ਹਰਿ
ਅਉਖਧ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿ
ਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਦੀ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ

ਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ਤਾ ਦੂਰਜਨ
ਪਨੁ ਜਗ ਛੁਟੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਹਉ ਤ੍ਰਿਹਉ ਤ੍ਰਿਕਰਤ
ਸੇਕ ਹਤ੍ਰਾ ॥੪॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
ਬਿਕਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ

ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾ ਵਿਤਰਨਨਵ ਕਿਰਤਕਮਾਨ ॥੧॥੫॥
ਤ੍ਰਿਨੀ ॥ ਤ੍ਰਨੁ ਲਾਨੀਐਟੈਸਿਗਿ ਸਾਧੂ ਕਿਰਪ
ਭਮਤ੍ਰਤਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰਹੈਜੋਗ ਬਸਿਓਰਿਆ
ਹੀ ॥ ਉਤਿਆ ਕੀਤੂ ਨੀਮਟਤੈਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ਜੇਹਾ ਜੀਐ ਅਹਿਤ੍ਰਪਾ ਬਿਕਾਰਾ
ਨਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨੀਨ੍ਹੀਮਟਾਈ ॥ ਲਿਖਆ ਹਿਨਾਨਕਸ
ਤ੍ਰਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਤ੍ਰ ਕੀਮਨਤਿਰਗਾਹੁ ਤ੍ਰਿਕਤ
ਸਿਆਨ ਪਤ੍ਰਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਆਨ ਬ
ਜੈਨ ਨਕਸ ਸਤਕਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾਸ

ਨਪੋਗਿਆ ਬਿਹਾਰੋ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ਜੋ ੧੦੭
ਪਤੋ ਜੇ ਪਤ ਸੋ ਪਧ ॥ [illegible] ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੂ ਹਰਿ ਭੁਜਨ
ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਜਿਸ ਜਾ ਸਿਰ ਜਾ ਭ੍ਰਮ ਨਿਵਾਰੋ ॥
ਉਜਸ ਮਰਬਾ ਆਗਨਤ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਗੋ
ਪਾ ਧਰਣੀਆ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਅਰੇ ਬਾਲ ਭੁਪਾ
ਲਾ ॥੪॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰੀ ਆਸ ਕੀਨੀ ਬਸੁ ਖਭਏ
ਮਨ ਤਨ ਭੈ ਅਰੋਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਝਿ ਸਟੀਆ ਏਹਿ
ਆਉ ਸਤ ਤਿ ਕਰੇ ਨੇ ਜੋਰਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ
ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭ
ਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥

ਨਹਿ ਨ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤਿ ਬਾਣੀ ।ਭੇਟੈ ਖਸਮਾ ਤਉਆ
ਸੁਖਦੇਤਾ ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਐਸੋ ਆਗਾਨਤਾ ।ਆਸ
ਖਪਤੋ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ।ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸ
ਦਾ ਦਇਆਰਾ ।੪੬ ਸਲੋਕੁ ।ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਣਿ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ।ਉਕਤਿ ਸਿ
ਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ।
੧ ।ਪਉੜੀ ।ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ।
ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ।ਸਹਸ ਭ੍ਰਾ
ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ।ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ।

ਸੁਣੇਸੁਣੇਸਾਹਿਬਨਵਾਜੀ॥ਵੇਜੀਅਹਲੋਤਿਨ ੧੦੮
ਕੇਸਾਥੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਲਾਏਜਿਨਆਪੋ॥ਨਾਨ
ਕਤਾਕਉਦੂਖਨਬਿਆਪੈ॥੫੦॥ਸਲੋਕੁ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਸੋਇ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਹੇਰਉਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭ੦
ਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁ
ਰਗਿਆਨ॥ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦਤਿਹਹਉਨਾ
ਹੀਤਹਆਪ॥ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੰਤ

ਸਿਗਾਮੁਕਤਾਪਾਗਾਹਿਤਰਕਰਨਮਾਦ੍ਰਿੜੈਦਾਝਿਆਣਾ॥
ਸਿਤਹਸੈਗਾਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਓਰੈਕਛੂਨਾਕਿਨਹੂਕੀ
ਆਸਾ॥ਨਾਨਕਸਭਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ॥੫੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਲੇਖੈਕਤਹਨਛੂਟੀਐਖਿਨਖਿਨਭੂਲਨਹਾਰ
ਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਲੈਨਾਨਕਪਾਰਉਤਾਰ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾ
ਅਲਪਮਤਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡਜਿਨਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨ
ਜਾਨਤਤਤ॥ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸ
ਢੂਢਨਜਾਈ॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖ

ਮਨ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਿ
ਆਪਿਓ ਮਨ ਨਾਠਿ ॥ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਰੰਗ ਨਿਰਦਕਾ ਜਾਤ੍ਰਿ
ਨੂ ਸੀਗਾ ਬਿਨਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਾਵੈ ਨਾ ਬ ਖ ਸ ਛੈਸੈ
ਏ ਸੀਗਾ ਧੰਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਾਵੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਰ
ਨੀਰ ਤਰੇ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹ
ਸਤ ਭ੍ਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭ੍ਰਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ
ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨ ਦੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾ
ਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇਓ ॥ ਖਿਮਾ ਗ

ਹੀਸਚਸਿਚਿਸਿਖਾਇਓਆਿਤਨਾਮਾਖਰੀਕ੍ਰਿਖਿ
ਰਕਰਤੁਈਅਨਦਸੂਖਾਬਿਸਾਆਖੇਪਨਿਬਾਹੀ
ਬਹੁਤਲਾਭੁਗੁਪਾਆਇਪਤਿਦਿਤਾਖਸਮਾਦਿਲਾਸ
ਹੁਰਦੀਆਆਇਈਐਓਭੁਗਦਿਤਾਆਪਨਕੀ
ਆਖਰਹਿਆਪਾਆਗੇਪਾਛੋਆਪਾਨਨਕਸੋ
ਭੁਜਰਧੀਐਜਿਪਾਟਿਪ੍ਹਾਰਿਰਹਿਆਬਿਆਪੁ
ਪੜ੍ਹਾਸਲੋਕੁਆਇਪ੍ਰਭੁਜਰਨਕਤੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਦਾਇਆਲਾਇਕੁਆਖਰਹਾਰਿਆਨਬਾਸਤਨਿ
ਨਕੋਝਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਆਖਰਾਨਹਿ

ਭ੍ਰਿਧਾਰੇ ॥ ਆਖਣਿ ਬ੍ਰਾਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀ ੧੧੦
ਆਖਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਆ
ਖਣਿ ਨਦੀ ਖਾਣਾ ॥ ਆਖਣਿ ਮੁਕਤਿ
ਹਰਮਾ ॥ ਆਖਣਿ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤ ਸੁਚ ਧ
ਸਟਿਆਣਾ ॥ ਆਖਣਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤਾ ਨਾਨਕਾ
ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਕਉ
ਆਸਤ ਕਾਲਿਖ ਦਿਤੀ ਗੁਰ ਸੂਰ
ਗਿਆ ਸੂ ਪਸੂ ਪਾਦਿਤੀ ਗੁਰ ਸਤਤਿ
ਇਸੁ ਖਹੂਤ ਗਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੇਖ

ਦਰਸਨਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਿ
ਹੈਅਛੁਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਬਿਨਾਸੀਅਘ
ਨਾਸਾਹੈਪੂਰਨਪੂਰੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤ
ਸਾਹੈਸੰਗੀਹੈਨਿਰੰਕਾਰਹੈਨਿਰਗੁਣਸਭਟੇਕ
ਹੈਬੀਦਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਬੇਕ
ਹੈਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾਹੈਸੰਤ
ਹਕੇਸਦਾਸਹਾਇਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰਾਹੈਠਾਕੁਰ
ਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਨਹੀਕੋਇਇਕਨਾ
ਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥੫॥

॥ਸਲੋਕੁ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁ ੧੧
ਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾ
ਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦ
ਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰ
ਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁ
ਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇ
ਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮ
ਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾ
ਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁ

ਪਰਓਸਰਬਗੁਰਦੇਵ੍ਲਨਕਹਾਂਥਨਾਸ ॥੧॥
ਧਾਇਹੁ ਜੋਏਕੂ ਆਦੀਅੰਤਿਪਰਣਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਸੁਖ ੧੧੨
ਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ
ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿ
ਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ਕਲਿ ਕਲੇਸ
ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ
ਏਕੈ॥ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਯਰ॥ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਯਰ
॥ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾ

ਨਕਛਿਨਸਿਮਰਿਮੋਹਤੁਪਾਰੋ॥੪॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰ
ਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰ
ਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿ
ਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
[illegible]

ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਬਿਨਸੈਦੂਜਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ ੧੧੨
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਿਮਾਨੀ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ।
ਸੇਸਿਮਰਹਿ।ਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ।ਨਾਨਕਤਾਂ
ਕੈਲਾਗਉਪਾਏ।੩।ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਊ
ਚਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ

ਕੀਮਲੁਜਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ।
ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ।ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾ
ਸਨਦਸਨਾ।੪।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ
੩ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਵੰਤੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
ਸੇਜਨਪਰਵਾਨ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪਰ
ਧਾਨ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ।ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ
ਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅ
ਬਿਨਾਸੀ।।ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਦਇਆਲਾ
ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ।੫।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ

ਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲ
ਹਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ ਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ।ਪ੍ਰਭਕ
ਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
ਤਿਨਆਤਮਜੀਤਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮ
ਲਰੀਤਾ।ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਨਦਿਨਜਾਗਿ।ਨਾਨਕਸਿਮਰਨਪੂਰੈਭਾਗਿ।
੬।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨ
ਬਾਨੀ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ।ਪ੍ਰਭ

ਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਆਸਣਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕ
ਮਲਬਿਗਾਸਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕ
ਾਰੁ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਸਿਮਰਹਿ
ਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰ
ਨੀਪਾਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗ
ਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚ
ਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰ
ਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿ

ਆਪਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਹਾਕੋਈਪਾਸਿਸਆਪਬੁਝਾਇ ੧੧੫
ਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਜਿਨਿਮਰਨੁਤਿਨਪਾਇ
ਆ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦੀਨਦਰਦੁਦੁਖ
ਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ
ਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ
॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨ
ਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨ
ਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ
॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨ
ਮਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ

ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਪਾਪਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਮਨਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸਗ
ਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋ
ਇਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖ
ਨਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿ
ਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰ
ਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ
ਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾ

ਰਪਤਗੀ॥ ਅਨਿਕਾਬਿਧਿ ਨਸਾਹਿਆ ਇਸਿਧਾਂਤੁ
ਗਰਿਬਨੁ ਭੁਤਤ ਕਾਸਉ ਧਿਆਂਗੀ॥ ਅਨਿਕੋਨਿਜਨੇਅ
ਰਿਸਾਆ॥ ਨੁਅਸਪਤਪਾਂਏ ਥਿਸੁਆ॥ ਹਉਮੈਲਅ
ਮੁਕਬਣਨਪੈਏ॥ ਤਠਿਕਾਨੁ ਭੁੱਕੇਇਪਾਪੈਏ॥ ਅੇ
ਮਨੁਭੁਸਪਣਭ ਲਗਿਗ॥ ਲਨਕਪਾਈਅੇਸਾਪੇਕੇ
ਮੈਗੀ॥੩॥ ਜਿਅਰਗਬੇਗਨੇਆ॥ ਨਕੋਸਾ॥ ਹਰਿ
ਕਨੁਭਹਿਰਾਸਿਗਤੋਸਾ॥ ਜਿਹਪੈਤੋਮਹਿਅਿਪਗੁ
ਬਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨੁਸਿਗਿਉਜੀਆਗਾ॥ ਜਹਥੈ
ਬਿਤੋਗਵੇਨਸਿਏਨੁ॥ ਹਰਕਾਨੁਆਤਿਹਨਲਪਛਨੁ
ਸਠਮਹਾਤਾਹਿਆਸਹੂਤਸਮਹਏਲੋ॥ ਤਾਹਿਵੇਦਲ

ਨਾਮੁਨਿਮਤੈਰੰਙੁਲੈਆ॥ਤਾਨਿਨਾਨਕਰਹਗੈਸਾਰੀ
ਤਯਗਏ॥੪॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥
ਸੰਤਾਂਕੈਮਨਿਬਿਸਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ॥
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜ
ਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ [illegible] ਜਨਕੀਨੋਦਾ
ਨ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨਕੈ
ਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁ
ਗਤਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪੁਰੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈ

ਭੋਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੀਸੋਭ
ਜਨਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿ
ਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿ
ਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾ
ਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿ
ਰਾਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ॥ਆਠਪਹਰ
ਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛ
ਪੈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨ

ਸਿਰਿਕਰਤੇਤੇਰੈ॥੧॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋਨਾਮ॥
ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕ
ਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿ
ਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰਤ
ਕਾਸੰਗਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥
ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਢਢੋਲਿ॥ਪੂਜ
ਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮਅਮੋਲਿ॥੧॥ਅਸਟ
ਪਦੀ॥ ॥ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ

ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਵੀਖਿਆਨੁ॥ਜੋਗਅਭਿਆਸ
ਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੇ
ਫਿਰਿਆ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ॥ਪੁੰਨਦ
ਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ॥ਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ॥
ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ॥੧॥
ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀ
ਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨ॥ਕਨਿਕ
ਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆ
ਸਨ॥ਜੈਨ[illegible]ਸਾਧਨ॥ਨਿਮਖ

ਜਿਸੁਕਰਮਸਗੁਰਬਾਣੈ॥ਤਉਉਤ੍ਰੀਹਉਮੈਮਲੁ
ਨਾਏ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸ ਮਸ ਸ੍ਵਛ ਨਕੋ॥ਅਸਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਪਤਗੁਰਤਪਾਏ॥੨॥ਮਨਕ
ਮਨਭੀਰਥਦੇਹਣਹੁਰੋ॥ਠਾਕੁਰਥਗੁਰਾ॥ਮਨਮਤ
ਹੁਣੈ॥ਸੋਮੌਰੈਰਿਧਿਨਮਸ ਅਗਣੀ॥ਮਨਕੀਅਸੁ
ਨਤ ਨਤੈਸਾਣੀ॥੩॥ਮੁਣੈਹੀਕਉਥਗੁਸਾਪਨਕੋ
ਮਨਤੇਕਥਗੂਨਾਥੀਖਿਆਟੈਗੋ॥ਜਾਲਿਪੈਵੱਛੁਣੈ
ਹਅਨੀਤਾ॥ਮੁਪਕਾਗੋਇਕ ਧੀਤ੍ਰੀਤਾ॥ਮਾ
ਕਾਨਕਸਾਅਚੂਪ

ਪਤਿਤਬਹੁਮੂਠਾ॥੩॥ਬਹੁਤਾਸਿਆਣਪਜਮਕਾ
ਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇ
ਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗ
ਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ॥ਮੋ
ਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸਗ
ਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੂਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜ
ਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ॥ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ॥

ਪਰਿਪਠਿਨਾਮੁਕਿਤੈਸਮਣਗਾਵੈ॥ਜੋਕੋਅਧਮੀਸੋਤ੍ਰ
ਲੈਗੋ॥ਸਾਧਸਿਮਿ॥ਏਹੁਪੁਤ੍ਰਸੋਛੈਗੋ॥ਜੋਕੋਬਸਨਾਅਰ
ਸੇਤ੍ਰੈਗੋ॥ਸਾਧਸਨਕੀਜਰਨੀਧੈਗੋ॥ਜਿਮਸਨਰ
ਉਪ੍ਰਭੁਦਰਸਾਧਿਆਸਾ॥ਨਕਤਾਂਕੇਧਮਿਬਾਸਿ
ਸਾ॥ਪਾ॥ਸਗਾਲਪ੍ਰਠਮਅਧਿਆਪ੍ਰਗਟਪਠਪਾਠਾ
ਧਸਿਗਜਾਂਕਾਸੈਏਅਤਿਸਾਨਾ॥ਅਧਸਕਉ
ਸੋਸਾਂਲੈਨੀਆ॥ਜੋਉਗਨਿਅਸਭਤੇਊਧਾ॥ਸ੍ਰ
ਮਨੋਂਸ੍ਰੀਭਗਵਤਕੀਗੀਤਾ॥ਤਤਿਪਰਿਲਉਤਿਲਿ
ਏਅਧਿਕੀਨਾ॥ਅਸਨਅਧੂਨੇਤੇਧੂਰਗੀਸਟਸਾਧੇ

ਸਗਲਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਸਤ੍ਰਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੂਖ ਜਨਮਸਮਾਧ੍ਰਿ ੧੨
ਸਦੈਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪ੍ਰੀਤਨਨਹਿਸੇਪਾਗ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਧ
ਨਕਉਧਨਤੇਰੋਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰੋਥਾਉ ॥
ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇ
ਵਹੁਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ
ਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਜਾਨਹੁਆ
ਪੇ ॥ ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀਉਸਤ
ਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ ॥ ੭
ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿ

ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਮਾ ॥ ਸਗਲ ਕਿਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿ
ਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਸ
ਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ
ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥
੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿ
ਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ

ਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ ੧੨੧
ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਬਾਰਬਿ
ਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਭੋਜਨਸੁਖਸੂ
ਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆ
ਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ
ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿ
ਹਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥ਜਿਹ

ਸਾ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨੁਪ੍ਰਭੁਕੁਆਮੁਝਾ॥ਜਿਹ
ਸਾਹਿਬੁਗਹਿਮਤੁਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਿਗਸ
ਥਿਖਸਾ॥ਦੀਨੇਹਸਤਪ੍ਰਾਦੂਕਰਨੇਡਰਸਨਾ॥ਤਿ
ਸਹਿਤਿਆਗਾ॥ਅਦੂਰਸੀਗੋਰਥਨਾ॥ਐਸੇਦੇਖੁ
ਨੀਪਥਿਆਪੋ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਿਆਪਾ॥
ਵਾ॥ਅਦੀਸੀਤਿਸੇਰਖਨਾਰੂ॥ਤਿਸਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰ
ਠੇਗਵਾਰੂ॥ਜਾਕੀਸੇਦ੍ਰਾਨੁਥਿਲਿਪਿਪਾਏ॥ਤਾਸਿਉ
ਮੂਨਮਨਨਗੀਲਾਏ॥ਜੋਨਾਰਕਰੁਸਦਾਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਸ
੭ ਕਬਿਭੇਪਾਸਾਨਤਦੂਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ
ਤਿਸਹਿਥਿਸਾਰੈਮੁਗਧਅਜਾਨਾ॥ਜਿਦਾਸਦਾਸਿਹਰੁ

ਬਨਘਟਾ।ਨਾਨਕਰਖਨਹਾਰਅਪਾਰਾ।੩।ਰਤਨੁਤਿ ੧੨੨
ਆਗਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ।ਜੋਛਡਨਾਸੋਅਸਥਿਰਕਰ
ਮਾਨੈ।ਜੋਹੋਵਨਸੋਦੂਰਪਰਾਨੈ।ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾ
ਸ੍ਰਮਕਰੈ।ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ।ਚੰਦਨਲੇ
ਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ।ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਭਸਮਸੰਗਿਹੋਇ।
ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ।ਨਾਨਕਕਾਢਿ
ਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲ।੪।ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸ
ਜਾਤਿ।ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨਰਾਤਿ।ਬਾਹਰਿਭੇਖ
ਅੰਤਰਿਮਲਮਾਇਆ।ਛਪਸਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈ

ਛਪਾਇਆ।ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਾਪਿਆਨਇਆ
ਤ੍ਰਾ।ਅੰਤ੍ਰਿਗਿਬਿਆਪੈਸੰਤ੍ਰਮੁਆਨਾ।ਅੰਤਰਿਆ
ਗਨਥਾਹਰਤਨਸੁਆਨਾ।ਗਾਲ੍ਹਿਪਾਬਰਕੈਸੋਤਰ
ਅਥਾਨਾ।ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਥੁਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਨਾ।ਨਾ
ਕੈਤਸਨਮਨਸਮਸਆਤਿ।।੫।।ਸੁਨਿਆਪਾਕੈਸੋਅ
ਰਗਾਪਾਏ।ਨੁਰਗਾਇਲੈਮੁਣਿਸੁਨਿਥਾਏ।ਰਣਸ੍ਰ
ਸ੍ਰਰਤਬ੍ਰਸੈਣੋਗਾ।ਨਿਸਕਹੀਅੰਤਊਸਾਸੁ
ਗਾ।ਕਾਥਿਸਨਪਾਣਗਾਏਗੁਰਗਾ।ਜਤਨਕਰੈਤਉਂਗੀ
ਸੁਨਤਿਗਾ।ਕਹੀਪਿਗਾਸਪਰਥਤਪਰਤ੍ਰਨਾ।ਨੀ

ਜੇਤ੍ਰਿਗਾਉਤੁਮਗਾਵਨਾ॥ਕਰਤਾਰਕਰਣਲਿਖੈਈਨਥੇ
ਜੇਕਰੈਗਾ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਾਂਸਭੀਕਿਰਪਾਤੇਰੈਗਾ॥੨॥ਸਿਗ੍ਰਿ
ਮਨਾਈਸੋਸਭਿਆਹੈਥੀਤਾ॥ਤੋਸੋਬੈਗਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਲੂਭਕੋਗਿਹਤੀਤਾਰਥੋਸੋ॥ਅਨਦਕੇਲਅ
ਏਅੰਗੀਗਰਸੋ॥ਨ੍ਰਿਦੂਕਾਠਿਆਏਅਨਗਿਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਕਾਲੂਨਆਹੈਮੂਨ੍ਹੈਥੀਤਾ॥ਥੈਗਾਥਿਰੋਰਪਕਾਐਹੋਪ
ਮਨਾਸੂਨਾਥਿਕਾਰਮਨਾਲੋਭਪੋਨਾ॥ਉਇਆਰੂਗ
ਤਥਿਗਨਕਈਜਨਆ॥ਨਾਨਕਰਪ੍ਰਸੋਇਆਪ
ਨਕੀਕਰਸਾ॥੧॥ਤ੍ਰਿਠਾਕੁਰਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸ

ਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ। ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾ
ਰਿਕਤੇਰੇ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ। ਕੋਇ
ਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ। ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤੁ। ਸਗ
ਲਸਮਿਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ। ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆ
ਗਿਆਕਾਰੀ। ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ। ਨਾ
ਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ। ੮।੪। ਸਲੋਕੁ।
ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿਆਨਸੁਆਇ। ਨਾ
ਨਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ। ੧।
ਅਸਟਪਦੀ। ।ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ

ਕੇਬੁਮਸਤਕਾਰਨਾ॥ਥੈਥੋਰਿਗਵਾਂਏ॥ਏਕਭੀਨਦੇ
ਕਅਭੀਹਿਰਲੇਖਿ॥ਤਿਮੁਨ੍ਹਾਕਹੁਬਾਹਰਿਗੋਖਿ॥
ਮੁਰਾਬੁਗਮਿਤੁਨਾਹੀਆਰਾ॥ਤਾਂਕਉਕੀਜੈਸਹ
ਮਸਕਾਰਾ॥ਜੋਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੀਤਾ॥ਸ
ਮੁਪਤੇਂਾਹੁਮਨਹੂਤਾ॥ਸਿਮੁਜਨਾਮਪਨਾਹੁ
ਮੁਮਨਾਇਆ॥ਸਰਬੰਥੋਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਓ
ਆ॥੧॥ਮਗਨਤਮਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਤ
ਰਬਰਤੈਮਨਦਉਪ੍ਰਾਸਿ॥ਅਪਨੀਆਮਾ
ਹੁਗਰਮਾਰਲੇਹਿ॥ਮਗਿਆਨੀਮਨਰੋਸੁਕਰੇ

ਏ॥ਆਪਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪਹੀਦੇਵੈ॥ਬਹੁਰਉਸ
ਖਿਮੰਦਾਸੁਨੇਹੇਵੈ॥ਤਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈ
ਖੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨੇਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁ
ਕੈਨਿਹਾਲ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਲ
॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋ
ਜਾਨਅਨੇਤ॥ਬਿਰਛਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗ
ਵੈ॥ਓਹੁਬਿਨਸੈਉਹੁਮਨਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ

ਮਾਂਹੈਕੇਗਾ॥ਮਨਿਤਨਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ ੧੨੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਏਸਾਈ॥੩॥ਸਿ
ਖਿਆਤਨਪਨਭੁਰਿਥਮਥਣਹੋਇਆ॥ਸਿਖਿਆ
ਉਖੇਮਮਤ੍ਰਆਣਹੋਇਆ॥ਸਿਖਿਆਗਜਸੋਬਨ
ਪਨਮਾਲਾ॥ਸਿਖਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਪਾਖੰਡਭਲਾ॥ਸਿ
ਖਿਆਗਬਨਮਤੀਅਮ੍ਰਿਤਮਤ੍ਰਾ॥ਸਿਖਿਆ
ਜਨਿਗਿਆਨਹੋਇਆਪੋਖਰਮਗਾ॥ਸਿਖਿਆਪੁ

ਨਨਕਸਪਿਸਪਿਜੀਦ੍ਰਗਰਿਕਿਮਠਨਾ ।੪। ।ਸਿਖਿ
ਮੁਦਨਪਰਗਿਦਾਮੁਨਿਓ ।ਸਿਖਿਆਹਸਤਪਰਦੁਖੁ
ਕਮਾਏਗਓ ।ਸਿਖਿਆਨੇਤੁਪੇਘਤਿਪਰਤੁਆਰ
ਪਾਇਆ ।ਸਿਖਿਆਭਜਨੋਤੇਸਨਾਮਨਸੁਆਹਿ
ਖਿਆਚਰਨਪਰਖਿਕਾਰਕਉਪਾਏਹਿ ।ਸਿਖਿ
ਮਨਪਰਸੋਭ੍ਰਸੁਭਾਏਹਿ ।ਸਿਖਿਆਤਨਨਮਪਰਸੁ
ਕਾਗਾ ।ਸਿਖਿਆਖਾਸਸੇਡਾਖਿਕਾਗਾ ।ਧਿਨਸੁ
ਖਿਆਸਭਕਹੇ ।ਸਫਸੁਖੇਨਾਨਕਹਨੈ
ਲਏ ।੫। ।ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਸਾ ।ਸਚਾਖਿ

ਕਹੋ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨ ਅੰਧਾ ॥
ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾਂ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨ
ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਈ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾ
ਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮਾ ॥ ਜਿਉ
ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ
ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਉ ॥੫॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥
ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾ
ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨਾ ॥ ਅਵ

ਰਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋ ਸਿਆਪਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵ੍ਰਤ ਸਾਵ੍ਰਤ ਸਨੀਆ
ਨੋ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀ
ਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਓਹਿ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾ
ਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ
ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ
ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆ
ਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ

ਨਿਥਵੈਤਾਰਿਗਰਿਆਨਿਭਾਸਮਾਣਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿ ੧[illegible]੭
ਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ
ਪ॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰਲੋਭਮੋਹਬਿਨ
ਾਇਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਰ
ਦਿਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿ
ਹਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸਠਾਕੁਰਕ
ਖਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿ
ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥
ਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿ

ਆਇਸਦਾਸਨਮੀਹੂਗ।ਜਿਨਪ੍ਰਸਾਂਗੁਰਸਿ
ਖਿਸਭਥਾਸਨਾ।ਆਠਪਹਰਗਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁ
ਠਸਨਾ।ਜਿਨਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਗਰਸਤੈਨਾ।ਸੰਨਕ
ਸਦਾਪਿਆਈਐਧਿਆਵਲੋਗ।।੧।।ਕਿਨਪ
ਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਨੈਟਾਵਹਿ।ਤਿਸਹਿਕਿਆ
ਗਿਰਤਿਅਹਰਨੁਭਾਵਹਿ।ਜਿਨਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸੇ
ਸਜੋਈਐ।ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਂਕਾਜਸਗਾਵੀਐ

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਜਪਤ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘ
ਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ
ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰ
ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕ
ਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸ
ਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ
ਨ ਪਹੂਚੇ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ

ਭਗਤਕਰੈਜਾ॥੨॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬਅਭੁਲਪ
ਠਿਕੀਐ॥ਸਨਮੁਖਠਧਰਤਾਂਕੁਸਮਸਗਾਵੀਜ
ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬਿਅਸ੍ਰਿਗਸਤਅਸਦਾਂਗੈ॥ਜਨ
ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਰੁਭੂਲਨਅਨਹਦਾਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭ
ਦਿਬਾਗਸਿਲਬਧਪਨਾਗਾਧਪੌਰਿਪ੍ਰਭਆਗੋ
ਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਈਆ॥ਭੂਰਤਬ
ਠਤਸਦਤਿਸਨਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਨਿਧਿਆਈ
ਸੋਈਕਅਮਲੋਖਾਈਜਾਭੁਤਾਨਕਤੇਡੋਖਾਧ
ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸਾਹਿਬਰਗਨਿਧ੍ਰਹਿਘਦੂਜਾ॥ਸਨਮਾਧ

ਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਆਚਾ
ਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ
ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ
ਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

੧੬

ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤੁਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੰਪੂਰਨਫਲਹਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵ
ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸਹਜ [illegible]
ਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੫॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਪ੍ਰਗਟੁ
ਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾ
ਰਿ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂ
ੜਤੂਤਾਕਉਜਾਪੁ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾ
ਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ

ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਾਇਦ੍ਰਿਤੁ[illegible]ਨੈਸਾਚੁ।ਰੇਮਨਸੇਵਤੂੰਤਰ ੧੩੧
ਉਸਾਪਾ।ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਸਾਦੇਸਭਕੀਗਤੁ•ਹੋਇਓਕ
ਕਰਮਪਾਸਪੇਮਪਸੋਇ।ਨਾਮਾਸੀਪ੍ਰਭਪਾਏ
ਸੰਪ੍ਰਭੁਸਨਊ।ਆਪਗਹਾਏਸੋਜਨਿਤਸਗਾਊ।
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ।ਪ੍ਰਭੁਦਇਆਤੇ
ਕਮਲਬਿਗਾਸਾ।ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ।
ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮ[illegible]ਤੇ।ਮਤਿਊਤਮਹੋਇ।ਸਰ
ਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ।ਆਪਹੁਕਛੂਨ
ਕਊਪਾਇਆ।ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁ ਲਗ

ਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥਾ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾ
ਥਾ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥
ਜੋਜੋਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਬਿਨ
ਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜਲਹੋਤ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤਿ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿ
ਬੇਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈ

ਸੰਗਿਏਕਬਿਧਿਪਰਮੇਸਰਨਾ ॥ ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈ
ਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸ
ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿ
ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਅਸ
ਥਿਤਮਨੁਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ
ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿਦੂ

ਮਨਸਭਿਮੀਤ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨ
ਬੀਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉ
ਤਾਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਆਪੇਜਾ
ਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ
੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ॥
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾ

ਜਿਤੁ ਹੈਂ। ਆਪੂ ਕੇ ਸੰਗਿ ਅਣਲਪਹੂ ਹੈਂ। ਆਪ ਕੇ
ਸੰਗਿ ਹੂੰਦੇ ਸਤ੍ਰਿਪਰਆ। ਆਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ਕੋਟਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆ। ਆਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਿਆਨਿਧਾਨਾ।
ਸਨਕ ਆਪੂ ਕੇ ਕਰਬਾਨਾ।੪। ਆਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਭ
ਕਲਤੁ ਪਰੇ। ਆਪ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕਰਿ ਥਸਭ
ਤੁਆ ਆਪੂ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪਨ ਪਾਏ। ਜਿਨੁ ਪਨ ਤੇ
ਸਭ ਕੇ ਹੂਣ ਆਏ। ਆਪ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਆਣਾ ਇਕੋ
ਸਹਜਾ। ਆਪ ਸੰਗਿ ਸੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਰਹੇ ਹੂਆ। ਆਪੂ ਕੇ ਸੀ
ਗਾਧਾ ਪਲਾ ਇਕਾ। ਆਪ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਨਗਾਇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮ॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਨਹੀਕਛੁਘਾਲ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰ
ਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈ
ਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿ
ਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ਸਾ

ਧਕੈਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨ
ਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿ
ਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋ
ਗ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤਾਸੁਨ
ਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣ
ਤੇਦੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਧ

ਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤੁ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰ
ਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਚ
ਤੇਮੂਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਨਿਸਾਚ
ਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥
੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰ
ਲੇਪ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋ

ਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਾ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰ
ਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਪਵਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀ
ਰਜੁਏਕੁ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪਾ॥
ਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪ
ਵਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮ
ਲਤੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਆ
ਕਾਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰ
ਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਊਚਤੇਊਚਾ।ਮਨਿਆਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ।ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ।ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨ
ਆ।ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸ
ਮਦਰਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਬਰਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ।ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ੧੨੫
ਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਏਕ
ਊਪਰਿਆਸ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈ
ਨਾਹੀਧੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿ
ਸਗਲਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈ

ਗਲਸਿਸਾਰੁ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪ
ਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਸ
ਦਾਅਨੰਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿਵ
ਨਨਕ ਾਸ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸ॥੪॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਓਕਮੀਕਰੇਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚੁ ੧੨੬
ਤ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਜਿਸਕਰੈਪ੍ਰਭਆਪਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕ
ਬਡਪਰਤਾਪੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭ
ਗੀਪਾਈਐ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜ
ਾਈਐ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਪਰਮੇਸੁਰ।੬।ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਨਾਹਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗ
ਲਮਨਮਾਹਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾ।

ਗਲਮਿਸਾਨੁ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਨਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਮੁਪ
ਰਵਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ਬ੍ਰ
ਗਿਆਨੀਅਹਿਬੁਧਿਤਿਆਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿ
ਦਾਅਨੰਦਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਨਿ
ਵਾਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾ॥੫॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਏਕਸੰਕੇਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰ ੧੨੬
ਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਬਡਪਰਤਾਪੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾ
ਗੀਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾ
ਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗ
ਲਮਨਮਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੵਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
ਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕਉਨੁਬਖਾ
ਨੈ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਨਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
ਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀ
ਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾ
ਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥

ਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿ ੧੩੭
ਹਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋ
ਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਰਿਧਾਰੈਜੋ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿ
ਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗ
ਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਮਿਥਿਆ
ਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ

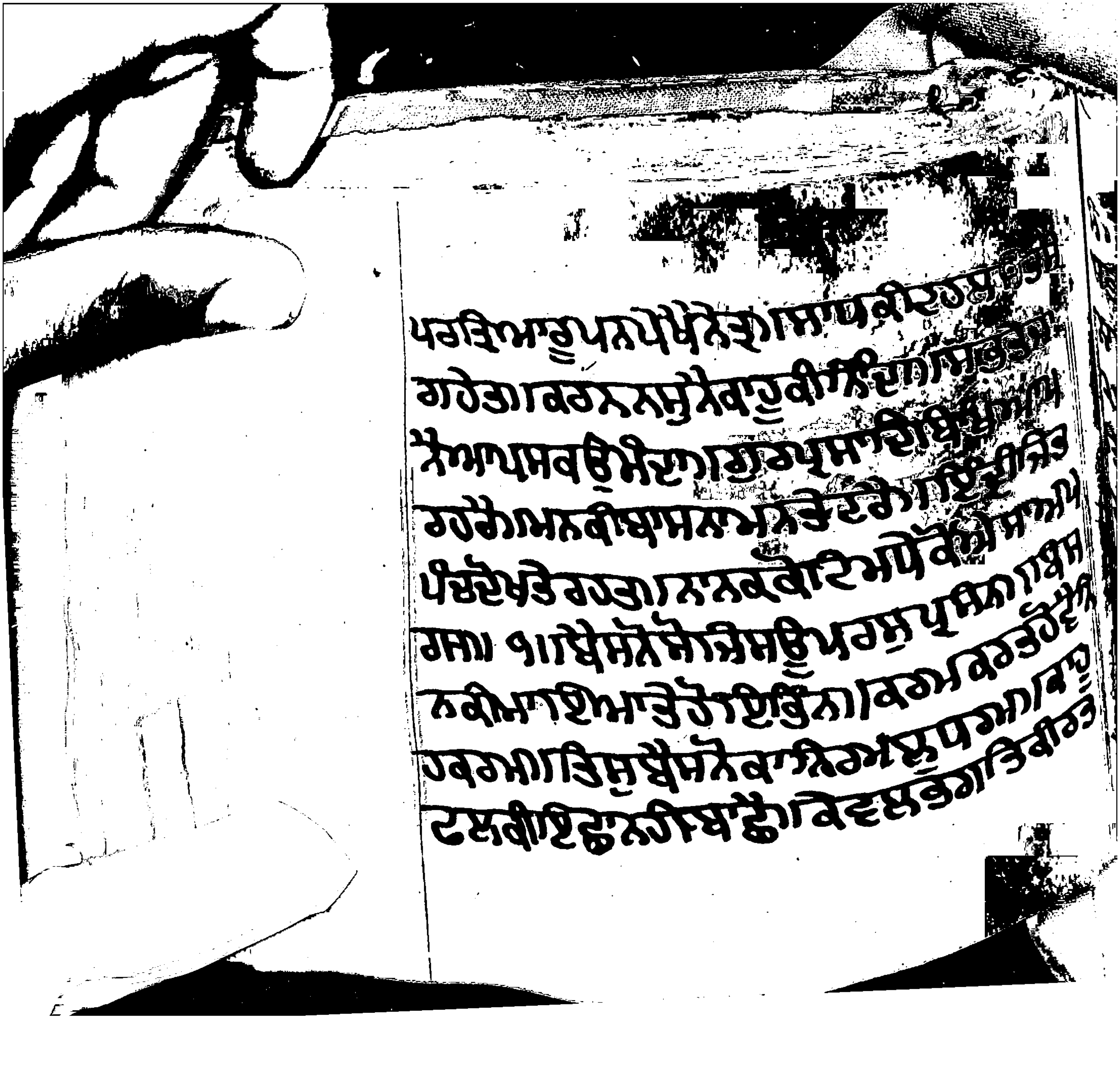

ਪੜਤਿਆਰੂ ਪਨਪੋ ਖੋਨੇੜਾ। ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ
ਗਹੇਤਾ। ਕਰਨ ਨਸੁ ਨੇਕਾਹੂ ਕੀ ਐਦਾ। ਸਭ
ਨੈਆਪ ਸਕਉ ਮੈਦਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਹੈ। ਮਨ ਕੀ ਖਾਸ ਨਾਮ ਤੇ ਟਰੈ
ਪੰਚ ਟੇਖਤੇ ਰਹਤਾ। ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ
ਰਸਾ॥ ੧॥ ਖੈਸੇ ਜੋ ਜਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਸਿਨ
ਨਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨਾ। ਕਰਮ ਕਰਤ
ਹਕਰਮਾ। ਤਿਸੁ ਖੈਸੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲੁ ਧਰਮਾ।
ਟਸ ਕੀ ਇਛਾ ਨੀ ਖਾਂਗੋ। ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤ

ਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲਾ॥
ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹ
ਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥
॥੧॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਕਾਰੰਗਾ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗਾ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭ
ਰਮਾ॥ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ
ਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ
ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅ
ਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੨॥

ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆਤ
ਮਮਹਿਸੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ॥ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈ
ਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ
ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਬੂਝੈਮੂਲ॥ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲ॥ਚਹੁ
ਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ॥ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸ
ਦਾਅਦੇਸੁ॥੪॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ॥
ਚਹੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਊਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਹੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਕਰਿ

ਪਾ ਮੰਤ੍ਰ ਰਿਉ ਤ੍ਰਿਗ ਪਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਗ ਪ ਪਾਥ
ਨਕੁਤ੍ਰਾਂ ਕੈ ॥ ਮਨ ਬਕੈ ਗਕਾ ਅਉਧ ਪੁਨਆ ॥ ਕਾਲੂ
ਆਨ ਤੂੰ ਪਮਿਗ ਲ ਗੁਲਗਆ ॥ ਕਹੂੰ ਸੁਗਤਿ ਕਿਤੁ
ਪਾਈ ਮੋ ਪਗੀਆ ॥ ਸਨਕ ਤਿਸ ਅਲੈ ਗਿਸਾਬਿ
ਆ ਪ੍ਰਕਗਆ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੋ ਮਨ ਪਾਗ ਬ੍ਰਾਮਕ
ਮਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗਅਦਾਸੁ ॥ ਅਤ
ਮੂਤਿ ਸੁਨ ਦਗੀ ਆਏਆ ॥ ਦਾਸ ਦਮੀ ਤਲ
ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨਿ ਕਾਰਿ

ਦੁਅਪੁਨੀਆਂਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸ
ਝੁਸੈਝੀਪੈਗੈ॥ਸਗਲਸਿਹ॥ਆਤਮਸਤਿਦਾਸਾ॥੬॥
ਸੀਸੁਗਤਿਨਾਨਕਸਭਦਾਸੁਗਾਦ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆ
ਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ॥
ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੋਗੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹ
ਨਹੀਬਿਓਗੁ॥ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ॥ਤੈਸਾ
ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ॥ਜੋਵਰਤਾਏ
ਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕ

॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ੧੪੮
ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅ
ਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈ
ਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅ
ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਪ੍ਰਕ
ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋ
ਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵ
ਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਆਤਮਧਿਆਨੁਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵ
ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਭ
ਏਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ
ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ ॥ ਕਈਕੋਟਿਆਤਮ

ਗ।ਕਬੀਰਾਇਹੁਪਰਦਾਰਥਕੁਊਠਿਗਹਿ।
ਰਿਪਸੂਖਨਕਗਹਿ।ਕਬੀਰੋ।ਦਿਆਇਆ
ਹਿ।ਕਬੀਰੋਰਿਪਰਦੇਸਭੂਮਾਹਿ।ਜਿਤੁ
ਤਿਤੁਤਿਤੁਮਗਾਹਿ।ਪਨਾਨਕਕਤੇਰੀ
ਮਸਾ।੨।ਕਬੀਰੋਰਾਮਿਪਸਤੀਜੋਗੀ
ਰਮਤੇਗੀ।ਕਬੀਰੋਰਪੰਖੀਸਰਪਉ
ਬੀਰੋਰਿਪਾਥਰਬਿਠਖਾਲਿਪ੍ਰਸਾਏ।ਕਬੀ
ਲਪਾਲੀਬੈਸਤਗ।ਕਬੀਰੋਰਾਅਕਾਸ
।ਕਬੀਰੋਰਸਮੀਅਰਸੂਗਲਿਖਤਾ

ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲ
ਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿ
ਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ
ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰ
ਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਗਿ
ਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿ
ਸਾਚ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸ
ਭਤੇਨੇੜੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁ

ਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇਵਾਸੀ॥
ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨ
ਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿ
ਥਕਿਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਮਾਇਆਮਹਿਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹਰਾਖੇ
ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿ
ਭਏਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋਜੰਤੇ॥ਆਤਮਮਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆ
ਸ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ
ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ
ਧਨਿ ਧਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ
ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸ
ਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ

ਤਿਸ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਸਾਝੀ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੯॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿ
ਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇ
ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ
ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮
੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ

ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸੋਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈ
ਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿ
ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁ
ਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰ
ਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾ
ਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ

ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਂਹਰਿਗੁ
ਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕ
ਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆ
ਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕ
ਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੭॥ਕਹੁ
ਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰ
ਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿ
ਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈ॥

ਸਖਾਣਿਕਾ
ਤਨਮੈਲੂਲਾਵਹਿਹਿਸਪਾਵੈ॥ਜਿਸਪਾਸਪਤਿਗਤ
ਗਰਿਨਾਮ੍ਰਿਤਸਮਾਵੈ॥ਕਰਕਿਰਪਾਜਿਸਨਾਪਕੀਆ
ਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਸਮੋਇ॥੩॥ਬਿਨਸ
ਨਿਸਿਦਿਨਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਿਸਬਦਿ
ਜਾਜਾਂਕਾਹੂਸਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਨ
ਨਿਦਾਮਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਜਾਂਕਉਆਪਨੀਕਰਬਖਸਾ
ਤਾਂਕਾਲੇਖਾਨਗਹੈਸਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਸਕੀਰਤਸਿਧਾਰਿਪ੍ਰਿਗਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸਾ
ਪਨੀਖਲਤਆਪਖਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੀਟਟੇਕ

ਥਤਾਈ।੪।।ਇਸਕਾਬਲਨਾਹੀਇਸਹਾਥਕ
ਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ।ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਬਪੁਰਾਜੀਉ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ।
ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ।ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰ
ਗਿਹਸੈ।ਕਬਹੂਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ।ਕਬਹੂ
ਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ।ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾ
ਰ।ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ।੫।ਕਬਹੂ
ਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ।ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ।ਕਬਹੂਸਰਬਕੀਹੋ
ਤਰਵਾਲ।ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ।ਕਬਹੂਭੇਖਾ

ਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂੰਅਪਕੀਰਤਮਹਿਆਵੈ॥ਕ
ਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂੰਹੋਇਪੰਡਿ
ਤਕਰੈਬਖ੍ਯਾਨ॥ਕਬਹੂੰਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥
ਕਬਹੂੰਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ॥ਕਬਹੂੰਸਿਧਸਾਧਿ
੨੭੩ ਕਮੁਖਗਿਆਨਾ॥ਕਬਹੂੰਕੀਟਹਸਤਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈਭਰਮੀਆ॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾ
ਗੀਦਿਖਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥੭॥ਕਬਹੂੰਸਾਧਸੰਗਤਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸ

ਅਸਥਾਨੁ ਤੈਂ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜੀਆਂ ਦਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆ ੧੪੬
ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ
ਤਨ ਨਾਮ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ
ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿ
ਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ
ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੮॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ
ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗ
ਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋ
ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਵਤਮੁਆਨਾ।ਜੈਸਾਂਨੈਮੈਜੈਥਨਵਿਤਾ।ਜੋਹੋਵਤਾਥਿ
ਜਦਾਕਾਜੈਤਾ।ਆਪਸਕਉਕਰਮਵਿਤ੍ਰਕਾਂਵੈ।ਜਾ
ਮਐਰਥਹੁਜੈ।ਜਿਹੁਆਂਵੈ।ਪਨਭੂਮਿਕਾਜੈਰਹੈਅਤਿ
ਮਾਨਾ।ਜੈਮੂਰਪੁਨਿਪਆਗੈਆਨਾ।ਕਹਿਕਰਪ
ਜਿਸਕੇਹਰਿਦੈਗਗਥੀਵਸਾਂਵੈ।ਨਾਨਕਚੀਨਸਰ
ਆਗੈਸੁਖਪਾਵੈ।੧।ਪਨਵਿਤਾਗਾਇਕਾਂਆਸਪ
ਤ੍ਰਿਸਮਾਗਿਕਛੁਸੀ।ਗਜਾਂਵੈ।ਥਹੁਲਸਕਾ
ਰੂਪਕੂਪਰਕਰੈਆਮਾਸਾ।ਪਸਭੀਤਾ।ਗਤਾਂਕਾਗਿ
ਬਿਨਾਸਾ।ਸਭਤੇਆਪਸਜਾਂਨੈਥਸਵਿਤ੍ਰਾ।ਬਿਨਾਗਿ
ਨਥਿਆ।ਇਭਸਮੀਤ੍ਰਾ।ਕਿਸੈਨਥਕੇਆਪਿਆਸਕਿ

ਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾ
ਭਿਮਾਨ।ਸੋਜਨੁਨਾਨਕੁਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ
ਮਕਰੈਹਉਧਾਰੈ।ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰ
ਨੇਕਤਪਸਿਆਕਰੈਅਹੰਕਾਰ।ਨਰਕਸੁ
ਗਫਿਰਿਅਵਤਾਰ।ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿ
ੀਦ੍ਰਵੈ।ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ।ਆ
ਭਲਾਕਹਾਵੈ।ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿ
ਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨਹੋਇ।ਕਹੁਨਾ

ਤੇਰਛੋਹਿ॥ਤਬਾਹਿਸਰਬੁਸੁਖਨਗੋਬਿੰਦ॥ਜਬ
ਇਹਸਾਨੈਮਰਿਛਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਖੁਪਾਰੀ
ਉਦਿਰਤਾ॥ਜਬਪਾਰੈਰਬੂਬੰਗੀਅੀਤਾ॥ਉਬਲਗਾਰਿ
ਰਖਲਨਗੀਮੀਤਾ॥ਜਬਲਗੋਮੈਤਅਗਸਮਿਗਾ
ਹਿ॥ਤਬਲਗਪਅਗਾਇਦੋ॥ਤੁਸਮਾਇਹਿ॥ਪੂਤ
ਕਿਰਪਾਤ੍ਰੈਬਿਪਨਤ੍ਰੈਟੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਰਕਉਛੂਟੈ
ਮਾ॥ਜਰਸਖਰੇਲਖਰਬੁਉਠਿਪਾਏ॥ਤਿਪਾਤਰਾ
ਦੈਸਾਇਆਪਛੈਪਾਏ॥ਅਨਿਕਭੇਗਾਬਿਖਿਆ
ਕੇਰਗੇ॥ਨਗਤੇਪਤਾਏਧਧਧਮੈਗੇ॥ਬਿਨਾ

ਮਿਆ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਕੋ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਥਾਇ ਥੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਨ ਮਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕੋ ਸੇ ਪਰ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ
ਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ
ਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ
ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਗੁਣਿ ਆਗਮ ਮਾਣਿ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉ
ਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾ
ਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ
ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ
ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ
ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨ
ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ
ਅਨੂਪ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁ
ਨੀਤ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧ
ਰਨਹਾਰ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾ
ਰ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰ
ਜਾ ਘਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ

ਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭਜਾਇ॥ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕੁਮ
ਹਿਪਾਇ॥ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਮਤਿਤੋਹਿਮਲੀਨ॥ਜਿਤਕੈ
ਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥ਜਿਤਕੈਹਤੇਕਉਗਖਨਕੋਇ
ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਬਾਨਿਭੂਮਟੂਰੋਇ॥ਜਿਤਗੁਪਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਜੋਕਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਤਸਿਗਿਨਿਦਰੂਕੀਤਨੋ॥
੧॥ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਮੁਖਭਫੇਹੋ॥ਜਿਤਨੇਕੈਦੂਖਨਿ
ਨਿਗਾਜਿਉਮਲਹੋ॥ਜਿਤਨੇਕੈਦੂਖਨਿਸਗਪਨੇਜਾਪ
ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਪਜੋਨਾਰਕੈਗਜਾਇ॥ਜਿਤਨੇਕੈ
ਦੂਖਨਿਕਿਸ...॥ਜਿਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋ

ਆ। ਸਿਤਨ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਸਮੋ। ਸਿਤ ਕੇ
ਖਨਿ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਛਲੋ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਤੇ ਸੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਾਥੁ
ਤ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਨਿਸ੍ਰੁ ਨਿਚਾਣੁ। ਸਿਤ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਖਾਉ
ਗਾ। ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਭ੍ਰਾਵੈ ਤਾਂ ਓਇ ਛੁਟੀ ਗਤਿ ਪਾਇ
ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਆਤਤਾਈ। ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦ
ਖਨਾ ਟਿਕਨ ਨ ਪਾਈ। ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆ
ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਰਾ। ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦ
ਸਤੀਨਾ। ਸਿਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੂਖੀਆ ਅਭੂਟੀਆ
ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਰੋਗਾ। ਸਿਤ ਕੋ ਨਿੰਦਕ ਕਉ

ਸਦਾ ਬਿਓਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋ
ਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿ
ਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂ
ਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾ
ਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅ
ਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ।ਸੰਤਕ
ਦੋਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ
ਜਿਉਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ।ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀ
ਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ।ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ
ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸੰਤ
ਭਾਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰਿ।੫।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲ
ਲਾਇ।ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ।ਜਿਉਪਾਵਕੁਈ
ਹੀਧ੍ਰਾਪੈ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ।ਜਿ

ਉਬੂਆਨੂੰਤਿਸਪੇਤਆਨਿਦੂਰੇਸਾ।ਮਿਤਕਦੇਖੀ
ਪਸਅਤ੍ਰੇਰਰਤਾ।ਮਿਤਕਾਂਦੇਖੀਮਟੀਆ।ਕਿਆਰੂ
ਕਿਰਤੂਜਿਦਰਕਾਪੁਰਨੋਪਾਇਆ।ਜਸਕਸੋਤਿਸਤ
ਦੈਸੋਈਥਿਆ।੫।ਮਿਤਕਾਂਦੇਖੀਖਿਗਰੂਪੱਗਇ
ਜਾਇ।ਮਿਤਕੇਂਦੇਖੀਕਬੂਦਠਗਤਿਸਥੁਸਜਾਇ
ਪਿ[illegible]।ਮਿਤਕਾਂਦੇਖੀ[illegible]

ਮੇਰੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਸਾਂ ਨੈ ਸਦਾ ਮੋਹਿ ॥੧॥ ਸਭ ਪਰਤਿ
ਸੇਵ ਕਿਹੁ ਕਰਤੇ ਨੈਨਾਕਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ
ਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਆਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ
ਸੇਇ ॥੮॥੧ ... ॥ ਤਜਹੁ ਸਿ

॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਮਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ
ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ
ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆ
ਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੂ
ਝਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾ
ਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥
ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ॥ਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉ॥ਨੈਨਹੁਪੇਖੁ

ਰੰਗਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਥਿਨ ਸੇ ਸਭਿ ਸਿਗ੍ਰਾ ਬੁਠ
ਸੁਣਿ ਮਾਰਗੋ ਕੋ ਥਿਦਾ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ
ਖਿਆ॥ ਕਮਾਰਿ ਕਠਮਸੂਦਨ ਨਿਤ ਸਕਥਾ॥ ਰ
ਰਗਾ ਤਿਨਾ ਨਰਕ ਕੁਸਮਲ ਭਖਾ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ
ਨਸਗਾਮਾਠਿ॥ ਸਦਾ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ
ਨਾ ਸਮੈ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਵੈਤਰਨੀ ਭ
ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖੀ॥ ਸਦ
ਸਾਨ ਹੂਤੇ ਸੁਖੀ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੋ॥
ਭਤਰੀ ਪਿ[illegible] ਜਾਨੋ॥ ਨਾਮ ਸੀਤਾ ਜਿਪ

ਕਾ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਭਾਇਆ
੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾ
ਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ
ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰ
ਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾ
ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ
ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ

ਤੁਲਾਏ ਹੋ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਸੇ
ਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ
ਆ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸੋਧ
ਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ
ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ॥੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ
ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ॥ ਆਪਨ ਚਲਤੁ ਆਪਹਿ
ਕਰੈ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਆ

ਕਰੀਪਾਰੀਸਭ੍ਰਾਸਿਮਾਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮ
ਹਿਆਪਿ॥ਆਨਿਕਜੁਗਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅ
ਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਲਖਅਭੇਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪ॥ਆ
ਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋ
ਭਾਵੰਤ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇ
ਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰ
ਨ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜ
ਪਿਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ਜਿ

ਸੋ ਨਿਸ੍ਰਿਆ ਪਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਇਓ ਹਰਿ
ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ
॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ
ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥
ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ
ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲ

ਲਾਭਰਪੂਰਪ੍ਰਭੁਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਊਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
॥ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਜੀਅ
ਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾ
ਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹ
ਰਿਜਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀ
ਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾ
ਮ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿ

ਪ੍ਰਸੰਗੋ ।ਪਨਦ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਬ੍ਰਿਕਿਆ ਕੈ ਗਰਬੀ ।ਜਸ ਭਰਿ
ਛਤ੍ਰਿ ਸਬਾਈਆ ਦਰਬੀ । ਆਤਿ ਸੂਰ ਜੇ ਨੂਰ ਕਰਾਏ
ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਸਨ ਕਰ ਪਾਏ ਹੋ ।ਜੋ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੋ ਦਤਾਰ ।
ਤਿਸਦੇ ਨਾਲ ਅਨੇਗਾ ਰੋਗਾ ।ਜਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੂਟੇ
ਰੋਗਾ । ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦ
ਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨਾ ।ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅ
ਸਥੰਮਨਾ ।ਜਿਉ ਪਾਖਾਣ ਨਾਵ ਚੜ ਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁ
ਰ ਚਰਣ ਲਗਤ ਨਿਸਤਰੈ ।ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪ
ਗਾਸਾ ।ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ।

ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ।ਤਿਉਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ।ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉ
ਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਿ।੪।ਮਨਮੂਰਖਕ
ਹੇਬਿਲਲਾਈਐ।ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆ
ਪਾਈਐ।ਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ।ਅਵਰਤਿ
ਆਗਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖ
ਮਾਨ।ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨ।ਕਵਨਵਸਤ
ਆਈਤੇਰੈਸੰਗ।ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਲੋਭੀਪਤੰਗ
ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ।ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀ [redacted]

ਧਨਾਸਰੀ ੪ ॥ ਜਿਸਦੂਧਰਕਤੁਲੈਲਤੁਆਵੈ
ਆਰਾਮਨਾਮਜਿਤਨਪਰਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨਾਮਤ
ਮਾਨਲੈਹਮਨਮੋਭਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤ੍ਰੈਲ
ਲੈਦਖੈਪ ਨਿਤ੍ਰਹਰਿਗਾਚਾਲਾ ॥ ਅਦ੍ਰਰਤ੍ਰਿਆਰ
ਬਿਖਿਆ ॥ ਜਿਜਾਣਾ ॥ ਧੀਨਖਿਲਕਹੈਜਤ੍ਰਕਾਇ
ਮੁਖਤ੍ਰਿਮਲਹਰਿਦਰਗਾਹਿਜੋਇਓ ॥ ਇਹੁਵਾਪਾ
ਰਵੈਰਲਾਦੂਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਸਦਬਲਿਹਾ
ਰੋ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਜਾਪਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਤੁ ॥ ਅਰ
ਪਜਾਪਕਉਅਪਨਾਜੀਉ ॥ ਸਾਧਕੀਧੂਰਕਰਉ

ਇਸਨਾਨ॥ਸਾਧੂ ਪਰਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ॥ਸਾਧ
ਸੇਵ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਗਾਈਐ॥ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ॥ਓਟਿ ਗਹੀ
ਤਿਹ ਦਰਿ ਆਇਆ॥ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ
ਤਿਹ ਪਾਇਆ॥੬॥ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨ
ਹਾਰ॥ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਧਾਰ॥ਸਰਬ ਨਿਧਾ
ਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹ
ਣਾ ਪਾਹਿ॥ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗ

ਤਿਸਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗ॥ਜਪਿਜਨਸਦਾਸ ੧੫੮
ਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ॥ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹੁਕਰ
ਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮਦੀਆ॥ਨਾਨ
ਕਸੋਜਨਨਿਰਮਲਥੀਆ॥੭॥ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰ
ਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭ
ਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
ਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਤ
ਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ॥ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆ
ਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ॥੮
੧੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰ
ਭਭਿੰਨ॥ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮ
ਹਿਰਾਖੁ॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ॥ਤਿਸਤੇਪ
ਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਏਕੋਸੋਇ
ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗ
ਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਗੋਬਿੰਦ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸੰਦ॥ਸਾਧਤੇ

ਸੈਚਰਨੀਪਾਉ॥ਨਨਕਕੈਮਨਇਹੁਅਨਰਾਉ॥੧
॥ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਨਾਜੋਗ॥ਜੋਕਰਪਾਇਆ
ਸੋਈਹੋਗ॥ਹ[illegible]ਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰ॥ਤਿਸਕ
ਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨੈਹੋਰ॥ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ
ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਤਾਕੈ॥ਰਾਜਮਹਿ
ਰਜਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ॥ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰਗ
ਸਤੁਮਹਿਭੋਗੀ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗ
ਤੁਸੁਖਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸਪੁਰਖਕਾਕਿ
ਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੭॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮ

ਤਿਨਾ ਜਿਨਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰੇਣ ਵਰਤਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ
ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪਨੈ ਸੂ
ਤਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ
ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਿ
ਸੁ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਊਚ
ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ
ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੭॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾ
ਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿ
ਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ

ਤਰਕੇਬਿਨਸਿਆਤਿਆ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਤਿਪੂਰਨਸਭਠਾਇ
ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਬਨਤੰਬਨਾਈ॥ਅੰਪਨੀਕੀਮਤਿ
ਆਪੇਪਾਈ॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ
੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ॥ਨਾਮ
ਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗ
ਲਆਕਾਰ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵ
ਨ॥ਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ॥ਕਰਿ

ਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਚਉਥੇ
ਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥੫॥ਰੂਪੁਸਤਿਜਿ
ਕਾਸਤਾਅਸਥਾਨੁ॥ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ
ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਂਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁ
ਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਂਕੀਰਚਨਾਸ
ਤਿ॥ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿ
ਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿ
ਸਭਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸ
ਬਿਸਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥

ਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈ ੧੬੧
ਪਰਵੇਸ॥ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ
ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁ ੪੩
ਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥
ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੮॥॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭ
ਏਬਿਸਮਾਦੁ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਸੁਆਇ
ਆਸੁਆਦੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿਜਨਰਹੇ॥

ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪ੍ਰਭਕਾਬਚਨੋ॥ਤਿਸੁਦਾਤੇਨੂਅਕ
ਦਨਹਾਰ॥ਜਾਂਕੈਸੀਗੀਤਰੈਸਿਸਾਥ॥ਜਨਕਾਸੇ
ਵਕਸੇਵਕੁਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਾਧਿਵਲਾਗੀ
ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਆਦਿਸਚੁ
ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭਿਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿ
ਸਚੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪ
ਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਆਪਿ
ਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁਣ

ਗੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿ ੧੬੨
ਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ਬੁਝਨਹਾਰਸਤਸਭਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿ
ਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾ
ਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ
ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥
ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥ਤਾਕਉਭਿੰਨ

ਨਕਨਾਸਾਈ॥ਖ੍ਰੈਖ੍ਰਨਨਾਗਧਿਬੇਕ॥ਨਠ
ਇਨੀਮਿਲਿਆਨਕਦਏਕਾ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁ
ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾ
ਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰ
ਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁ
ਜਾਨੈਸੰਗਿ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥

ਪਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਂਕੇ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰ
ਪਰਰਾਖੈ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ਅ
ਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮਜਪਾਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀ
ਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ॥ਤਾਂਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨ
ਲਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਪ੍ਰਭਕੇ
ਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ॥ ॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ॥

ਨਕਾਦੂਤਾਂਆਖਿਆ॥ਤਾਂਕਉਤ੍ਰਿਗਯਤਹੋਕਰਗਾਝਾ॥

ਆਨਮਸਤਨਕ੍ਰਤਬਹੁਤਾਂਗਤਿ॥ਤਿਸਕੇਕਰਤ

ਬਾਬਿਰਖੇਸਾਤਾ॥ਆਗੈਨਗਾਖੇਆਸਦੂਰਸਕੋਂਝਾ॥ਸਰ

ਬਸੀਆਨਾਨਾਆਸੋਥੀ॥ਕਠੋਸੇਖਕਰਨਿਕ੍ਰ ... ਥੀ॥ਧਾ

ਨਾਮਕਾਸਿਗੁਜਾ।ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ।ਮ
ਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ।ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵ
ਤਨਾਮ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ।ਬੋਲਹੁ
ਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਨਕੀ
ਨੀਦਾਤਿ।ਕਰਹਿਭਗਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇ।
ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ।ਜੋਹੋਆ
ਹੋਵਤਸੋਜਾਨੈ।ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ।
ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ।ਤਿਸਕਾ
[illegible]

ਸਚਿਰਤੇ॥ਕਉਨਾਨਕਸਮੇਈਸਨਪੂਰੇ॥੧॥
ਮਨਿਜੋਗੋਤਿਨਕੀਚਿਰਸੇਵਿ॥ਅਨਤਨਅਪਨ
ਤਿਨਸਨਦੇਹਿ॥ਜਿਨਿਸਤਿਅਪਨਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ
ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੋਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨਸ
ਬਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟ
ਵਹਿ॥ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਡੁ॥ਤਿ
ਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੈਤੇ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਲੋਕੁ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆ

ਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹ
ਰਿਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾ
ਦਇਆਲ॥ਸਿਖਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ
ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ
ਸਤਿਗੁਰਸਿਖੁ॥ਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥
ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਖਕਉਜੀਅਨਲਿਸਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿ
ਆਪੁਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਪਾਸਿ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰ
ਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ
ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰ
ਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ

ਜੈਸਤਿਗੁਰਜੀਸਰਿਦੇਵਬਿਨਉਤ੍ਰਾ ਅਨਕਥਾ ੧੬੨
ਸੁਰਕਉਥਾ ਜਿਸਤ੍ਰਿ ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੀ
ਆਨਦਾਤਾ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗ
ਰਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਏਕਹਿਆਪਨਹੀਕਛੁਭਰਮਾ ਸਹਸਸਿਆ
ਣਪਲਇਆਨਜਾਈਐ ਨਾਨਕਐਸਾ
ਗੁਰਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਫਲਦਰਸ
ਨਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰ
ਮਲਰੀਤਾ ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੈਪਾ

ਰਬ੍ਹਾ ਕੀ ਦਿਵਾਇਓ ਕਾਦੇ ॥ ਸੁਨਕਰ ਧਰਨ
ਰਨਾ ਅਪੁਨੇ ਮਨ ਜਿਤੇ ਧਾਰਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਪੂਰਾ ਗੁਰ ... ਉਨਿਕ੍ਯਾ ਹਿ ਜਾਇ ਕੈ
ਦਿਖੇ ਜੋ ਏ ... ਪਾਰ ... ਥੀਅ ਤਿਕੀਆ ਤਿ
ਪਾਇ ਜਨ ਕ ... ਸਭੁ ਦੇਤਿ ਸਲਈਆ ...
ਮਾਨਿ ਜਬ ਬਾਣੈ ਕਉ ਸਤ ਤੇਤੀਆ ਅਨੇਕ ... ਪੂਰ
ਖ ਪੂਰਨ ਬਬੇਕਾ ॥ ਕਹੂ ਬੋਲਨ ਮੁਛਤ ... ਨਿਰਾ
ਅਗਾ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਤਿਕ ਨੈ
ਕ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਆ ਤਿਕੈ

ਨਪਾਈ ।ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਤੇ।ਚ ੧੫੭
ਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਤੇ।ਸਦਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁ
ਜਪਨੇ।੫ ।ਇਹੁਹਰਿਰਸਪਾਵੈਜਨਕੋਇ।ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰਸੁਹੋਇ।ਉਸਪੁਰਖਕਾਨਹੀਬਿ
ਨਾਸ।ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸ।ਆਠਪਹਰ
ਹਰਿਕਾਨਾਮਲੇਇ।ਸਚੁਉਪਦੇਸਸੇਵਕਕਉਦੇ
ਇ।ਮੋਹਮਾਇਆਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪ।ਮਨਮਹਿਰਾ
ਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ।ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੇ।

ਨਕਤ੍ਰਗਾਮੀ ਖੈ ਦੂਖ ਤਜੰਤੇ ਨਾਸੈ ॥੬॥ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ
ਰਠੰ ਦੂਰ ਭਵਤਾਈ ॥ ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿਆ ਦੂਖ ਨਠੇ ਭ੍ਰ
ਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੋ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂ
ਰਨ ਉਪਦੇਸੋ ॥ ਤ੍ਰਉ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੈ ॥ ਸ
ਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ
ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓ
ਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਆਪਨੇ ਚ

ਰਤੁਤੇਆਪਿਬਨਾਇਓ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾ ੧੬੮
ਇਓ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰ
ਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਆਰੂਪਰੰਗ॥ਭ
ਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕ
ਲਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੮
॥੧੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਥਿਨਚਾਲੈਬਿਨੁਭਜਨਬਿ
ਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾ
ਨਾਨਕਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮ
ਅਧਾਰੁ॥ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ॥ਚ

ਕਰਨਕਰਨ
ਠਨਕਅਲਿਰਿਦਆਹਿਉਰਿਪਾਰਤੁ ਕਰਨਕਰਨ ਹਰਿਉ
ਸਿਖੁਤੁਸਾਅਰਥਾਇਨੁਕਰਗਾਹਉਨਾਮਹਰਿਉ
ਇਹੁਪਨਸਿਚੋਹੋਦੂਜਾਤੁਗਾਵਿਦਾਸਿਤਜਨਕਾਜਿ
ਸਲਮਿਤਾਇਕਾਮਾਸਰਾਧਹਮਨਾਮਹਿ ਸਰਥੁ
ਗਨਨਕਜਿਟਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਜਿਸਪਨਕਰਿਰਕਿਥਰ
ਠਪਾਦੁਮਿਸੇਪਨਸਾਰਿਸੇਦੂਜੇਪਥੁਹਕੋ ਜਿਸੁ
ਕਉਨਿਤਥਾਛਹਿਮੀਤ ਸੋਸੁਖਸਾਧੁ ਸਿਰਪੁ
ਤਾਕਿਸਸੇਤੁਕਉਕਰਹਿਤੁਲੀਕਰਨੀਸਾਜ
ਭਤ੍ਰਜਹਾਰਿਕੀਸਰਨੀ ਨਾਨਕਉਪਾਵੀਰੋਗ
ਜਾਇਤੋਰਾਮਿਟੇਹਰਿ ਗਾਉਧਦਕਾਇਆ

ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿੰਹਰਿਨਾਮਨਿਧਾਨ।ਜਪਨ ੧੨੯
ਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨ।੨।ਅਨਪਰਬੋਧਪੁਹਰਿ
ਕੇਨਾਇਆ।ਕਾਦਿਸਪਾਦ੍ਰਾਆਵੈਠਾਇਆਤਕਉ
ਬਿਧਨਨਾਸੇਰੋਗਕ੍ਰੋਧਿ।ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿਸੋ
ਇ।ਕੁਲਿਤਤੀਠਦੁਹਰਿਨਾਉ।ਗਸੀਅਗਿਸਿਆਰ
ਸਦਾਸੁਖਪਾਉ।ਭੁਤਿਬਿਨੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸ।
ਭਗਤਭਾਇਆਤਮਪਰਗਾਸ।ਤਿਤਧਾਰਜਾਇ
ਬਸੈਅਬਨਾਸੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ।
ਏ।ਤਤਬੀਚਾਰਕਹੈਜਨਸਾਚਾ।ਜਨਮਮਰੈਸੋ

ਕੋਚੇਕਾਛਾ॥ਆਦ੍ਰਿਭਾਦ੍ਰਿਨਹੀਸੈਂਟੈਪ੍ਰਭੁਸੇਵ॥ਨਮਧ
ਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ॥ਇਉਤਰਤਨਜਨਮ
ਕੋਹੋਇਉਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਰਿਸਿਆਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧ
ਰਾ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਸ
ਤ੍ਰਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਲਾਇ
ਮਨਬਾਛਤਨਾਨਕਫਲਪਾਈਐ॥੪॥੧੧॥ਸੰਗਿਨਚਾਲ
ਸਿਤੇਰੈਧਨਾ॥ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾ॥
ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰਬਨਤਾ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁ
ਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸ

ਬਾਰ।ਇਸਤੇਕੁਪੁਕਦੂਨਛੁਟਕਾਰਾ।ਅਸੁਰ ੨੭੭
ਸਤੀਰਥੁਅਸਦ੍ਵਾਰੀ।ਸੂਰਤਾਂਰੁਣਿਸੂਖਆਸਾਰੀ
ਜਿਨਦੀਏਤੈਜੋਨਬ੍ਰਹ੍ਮੈਬਿਰਾਜਾਂ।ਨਾਮਬਿਸ
ਰਨਕਪਛਤਾਨਾ।੫।।ਗੁਰਕੀਅੰਤਿਤੂਲੋਤੁ
ਭਿਆਨੇ।ਭ੍ਰਮਾਂਤਿਬਿਨਬਹੂਰੁਬੇਸਿਆਨੇ।
ਗਰਿਕੀਭ੍ਰਮਾਂਤਿਕਰਹੁਅਨੁਮੀਤਾਂ।ਨਿਰਮਲੋ
ਇਤੁਮਾਰੇਚੀਤਾ।ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹੁਮਨਮਾ
ਹਿ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਜਾਹਿ।ਆ
ਪਜਪਹੁਅਵਰਜਨਮਜਪਾਵਹੁ।ਸੁਨਤਕ

ਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁਗਾ।ਸਾਂਰਭੂਤਸਾਤਿਪਾ

ਭੀਸਪਾਸੁਨੁਭਾਇਕਲਵਿਗ੍ਰਨਮਾ

ਨਗਾਵਤਤੇਗੀਉਤਰਸੇਸੋਢਾ।ਸਥਿਨ

ਗੀਐਬਿਖੈਵਿਲਾਹੋਇਆਚਿਤਬਸੈਸ

ਸਾਸਿਮਾਸਪਾਰਿਨਸਸਾਸਾਇ॥ਛੁਡਿ

ਲਪਸਗਲੀਅਲਾ।ਸਾਪਸਿਗਪਾਵਹਿ

ਲਾ।ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜੀਸਿਉਕਰਹੁਬਿਨਿਆਰ

ਸੁਪਦਰਗਤਿਜੈਕਾਰ।ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰ

ਸਾਕਰਹੁਨਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਲੇਖ॥

ਪਏਕੋਸਾਲਾਹਿ।ਏਕਸਿਮਰਿਏਕੋਮਨਆਹਿ ੧੭੧
ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ।ਮਨਤਨਜਾਪਿਏਕ
ਭਗਵੰਤ।ਏਕੋਏਕਏਕਹਰਿਆਪਿ।ਪੂਰਨਪੂ
ਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਬਿਆਪਿ।ਅਨਿਕਬਿਸਥਾਰ
ਏਕਤੇਭਏ।ਏਕਅਰਾਧਿਪਰਾਛਤਗਏ।ਮਨ
ਤਨਅੰਤਰਿਏਕਪ੍ਰਭੁਰਾਤਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
ਕਇਕਜਾਤਾ।੮।੧੯।ਸਲੋਕੁ।ਫਿਰਤਫਿ
ਰਤਪ੍ਰਭਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ।ਨਾ
ਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ।੧

॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ
ਮਾਗਉ ਧੂਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏ
ਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ

ਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ ॥ ੧੭੨
ਸੁਭਕਰਤਬਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਾ ॥ ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭਿਸਰਣਿਅਨਸਭਤਿਆਗਾ ॥ ਅੰਤਰਪ੍ਰਗਾ
ਸਅਨਦਿਨਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੁਖਹੋਈ ॥੩॥ ਸੇਵ
ਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲ
ਮਤਿਲਈ ॥ ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲਾ ॥ ਸੇ
ਵਕਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨ
ਭਇਆ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੂਖਭ੍ਰਮਗਇਆ ॥ ਇਛ
ਪੁੰਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰ

ਨਸੀਤਕਰਹੁ ਇਹੁਕਾਮੁ ॥ ॥ਨਤਿਆਗਾਜਪਤ੍ਰਥ
ਬਿਨਸੁ ॥ਜਿਸਰਿਸਿਆਰਿਸਿਆਰਸੁਖਪਾਵਹੁਤਾਆ
ਪਸਪਤ੍ਰਆਵਹਵਚਨਾਮਜਪਾਵਹੁਤ੍ਰਾ ਭ੍ਰਗਤਿਭਾਇ
ਤਰੀਐਸਿਜਾਰ ॥ਬਿਨਭ੍ਰਗਤ੍ਰਾਤਨੋਪਸੀਛੋਰਾਜਰ
ਬਕਾਲੀਆ ॥ਣਸੂਖਨਿਪਨਾਮੁ ॥ਬੂਡਤ੍ਰਜਤਪਾਏ
ਬਿਸ੍ਰਾ ॥ਸਕਾਲਦੂਖਕੇਹੋਵਤਨਾਸ ॥ਨਿਨਕਨ
ਮਸਪਤ੍ਰਬਨਤਾਸਾ ॥ ਪਾ ॥ਭ੍ਰਿਪਜੀ ਸ੍ਰੀਤਿਸ੍ਰੋਅਰਸ
ਮਾਭ੍ਰਿ ॥ਅਨਤਨਾਅੰਤਰੌਇਓਸ੍ਰਆਭ੍ਰੀਐਨੇਤ੍ਰਹ੍ਰਪੇ
ਖਵਰਜਸੁਖੋਹਇ ॥ਅਨਾਬਿਗਸੇਸਾਧਚਰਨਪੇ

ਏ॥ਭਗਤਜਨਕੋਅਨਤਨਰਿਗਾ॥ਦਿਰਲਾਕੇ
ਤੁਪਾਵੈਜੋਗਾ॥ਇਕਬਾਸਤ[illegible]ਜੋਕਰਮਾਇਆ॥ਆਗੂ
ਰਪੂਸਾਦਿਨਮੁਜਪੁਲਾਇਆ॥ਤਾਂਕੀਤੁਪਾਕ
ਜੀਨਜਾਇਆ॥ਨਨਕਰਹਿਆ॥ਜਰਭਮਾਇਆ॥੧੯
ਪ੍ਰਭਬਖਸਿਦਧੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਭਗਤਵਛਲ
ਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥੇਗਾਬਿੰਦਗੁਪਾਲ
ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪਤਪਾਲਾ॥ਆਦਪੁਰਖਕ
ਣਾ॥

ਮਨਚੀਤ ਹਾਅਨਿਰਤ੍ਯਨਾਆਰਨੀਭਿਅਜਾਨਾ। ੧੭੪
ਜਾਨਕਤਾਅਗੀਜਰਨਿਪੁਰਖਭ੍ਰਗਵਾਨਾ।੭।।ਸ
ਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਕੋਖਪਾਏ।ਏਕਨਿਆਖਕਾਰਿ
ਕੇਗੁਨਗਾਏ।ਜਾਨਿਕਰਜਭੇਗਦ੍ਵੈਤੁਆਈ।ਹ
ਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਅਨੁਭਾਈ।ਜ੍ਯਾਪ੍ਰਭੇਜਨਕਾਪਰ
ਸੰਗੀਤ।ਗਜਨਜਪਤੀਹਾਰਿਹਾਰਿਲੀਤਾ।ਭਕ੍ਤਿ
ਕਰਨੀਜੇਭ੍ਰਾਪਨਦੇਤਾ।ਹਿਰਦੇਦੇਮੈਪੂਰਨਭ੍ਰਾਗਤਾ
[illegible]

ਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਬਅਕਾਰਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ਪਾਪਪੁੰਨ
ਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ॥ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ॥
ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਾ॥ ਜਬਇਸਕਾ
ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ॥ ਤਬਹਰਖਸੋਗੁਕਹੁਕਿ
ਸਹਿਬਿਆਪਤ॥ ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ॥ ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮ॥ ਆਪਨ
ਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰਨਦੂਜਾ
॥੧॥ ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਧਨੀ॥ ਤਬਬੰਧ

ਤਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ ।ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗ
ਮਅਪਾਰ ।ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤ
ਾਰ ।ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜਸੁਭਾਇ ।ਤਬਸਿਵ
ਸਕਤਿਕਹਉਕਿਤੁਠਾਇ ।ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅ
ਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ ।ਤਬਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ ।
ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ ।ਨਾਨਕਠਾਕੁਰ
ਅਗਮਅਪਾਰ ।੫। ।ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸ
ਨਿ ।ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ ।ਜਬਪੂਰ
ਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ।ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਕਹਉਕਿਸੁਹੋ

ਸ੍ਰੀਨਿਸਾਨਬਾਬਾਤਾਸ੍ਰੀਰਦਰਜੂਬੈਸਾਖਵਦਿ
ਤੂਚਪੜੂਖਿਗੂਰੂਛਕਲੇਘਾਨਸ੍ਰੰਗਾਬਾਲਿਕ
ਨਾਗੋਜਰਾਸਗਾਪੋ॥ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੈ
ਘਨਬਾਪੋ॥ਆਪਨਾਆਪਾਆਪਣੀਆਚਰਜਾ॥
ਨਲਕਆਪਨਬੂਪਾਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੧॥ਜਾ
ਨਿਰਅਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੰਤਾ॥ਤਹਾਬਿਨੋਲ
ਕਾਤਰਿਆਪੇਤ੍ਰਾ॥ਜਹਾਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿ
ਆਨਾ॥ਤਹਕਉਨਕੇਆਨਕਉਨਆਤਮਾਨਾ॥ਜਰ
ਸਭੁਪਕੇਦੂਲਜਗਦੀਸਾ॥ਤਹਛੁਟੇਕਉਨਲਗ

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਾ। ਜਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਭੁ ਪੀਐ ਤਾ ਸਿਰ ਸਾਮਾਂਦੇ ੧੯੬
ਤਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਪਤਾ ਦੇ। ਖਰਨਕ
ਰਾ ਦੁਨੀ ਕੁਰਾਨੈਂ ਹਾਰਾ। ਜਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਨਾ ਹਿੰਦੂਆ
ਰਾ। ਓਂ। ਜਬਾ ਆਪਨੀ ਸੇਭਾ ਆਪਨ ਸਿਰਾ ਬਨ
ਈ। ਤਬ ਬਕਦੁਨਾ ਆਇ ਬਾਪ ਸਿਰ ਸੁਤ ਭਾਈ।
ਜੇ ਜਸ ਰਬ ਕਲਾ ਆਪ ਹਿ ਪਰ ਬੀਨਾਂ ਤਹ ਬੇਦ
ਕਤੇਬ ਕਹੇ ਕਉ ਚੀਨ। ਜਬਾ ਆਪਨ ਆਪਾ ਆਪਉ
ਰਪ ਜੈ ਰੈ। ਤਉ ਸਗਲਾ ਪਸਾਰਨ ਕਹੰ ਬੀਚਾਰੇ।
ਜਾ ਆਪਨ ਉਚਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਹੋਰਾ। ਤਬ ਕਉ

ਜਣਕਰਕਉਨਕਰੀਐਰੋਕਾ।ਪ੍ਰਿਸਾ।ਕਿਸਿ
ਸਰਐਬਿਸਆਦਾ।ਨਾਨਕਆਪਿਨੀਰਾ।ਜਾਨਹੁ
ਆਪਾ।ਪਾਜਪਾਅਛੂਲਾਅਛੇਦਾਅਭੇਦਸਾ
ਕ੍ਰਿਆ।ਉਤਾਕਿਸਾਹਿਬਿਆਪਤੀਆ।ਇਆ।
ਆਪਿਸਕਉਆਪਿਹਿਆਦੇਸਾ।ਤਿਉਗੁਰਨਾਨਕ
ਨਾਪਿਪ੍ਰਵੇਸਾ।ਜਾਪਏਕਹਿਏਕਏਕਉਗੁਰਦੇ
ਤਾਕਉਨਾਅਚਿੰਤਾ।ਕਿਸਲੋਰੋ।ਚਿੰਤਾ।ਜਗ
ਪਨਾਆਪਾਆਪਿਪਤੀਆਰਾ।ਤਾਕਉਨਕਵੇ
ਕਉਨਸੁਣਨੈਹਾਰਾ।ਬਹੁਬਿਆਤਿਉਚਰਤੋ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਸ ਕਰਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ ਜਬ
ਆਪ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ
ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾ
ਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ਦੂਖ
ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ
ਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤ
ਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆ
ਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪ

ਧਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਉਨ ਨੂ ਬਨੀ
ਆਪਹਿ ਕਉਤਕੁ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ
ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ
ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ
ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ
ਆਪੇ ਵਰਤਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ
ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪ ਕਥੈ ਆਪ
ਸੁਣਨੈਹਾਰ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਜਾ

ਨਕੁ ਦੇਤਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੂਖ ਪਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਤਾ ਦੇਹ ਲੈਇ ਜਾ
ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਏ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜ
ਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸ
ਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸ
ਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ
ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿ
ਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾ

ਥਿ॥ਅੰਤ੍ਰਿਬਾਹਰਿਜਿਨਨਰੁਸਾਥ॥ਹੁਣਨਾਨਕਪਾਨਥੇ
ਅਤਿਆਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰ॥੨॥
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਦਇਆਲ॥ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿ
ਰਪਾਲ॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਪ੍ਰਤਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਤਿ
ਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿਸਹਿਧਿਆਤਿ॥ਜਿਸਭਾਵੈਤਿ
ਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
ਇ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨਹਾ
ਰੁਨਾਨਕਇਕਿਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏ

ਮੈਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸਕੀਆਸਨਾਬਿਰਥੀਜਾਇਹੀ ॥ ਸੇਵਕ ੧੧੮
ਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮਬੂਝਿਪਰਮਪਦਪਾਈ
ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿ
ਗੁਰਕੇਪੈਰ ॥ ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾ
ਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਹਿਮੇਲੇ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਕਰਹੁਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾ

ਇਹੈਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਿਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈ
ਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈ
ਬਸਾਵਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥ਹ
ਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿ
ਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲ
ਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕ
ਰਹੁਵਾਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹਿਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏ
ਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿ

ਜਾਇ ॥੬॥ ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ ॥ ਉਬਰੇਰਾ
ਖਨਹਾਰਧਿਆਇ ॥ ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉ
ਮਿਟੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਰਾ
ਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ
ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋ
ਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ
ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ ॥੭॥ ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾ
ਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰ

ਗਰਿ ਤੂ ਪਾ ॥ ਪਿਸ[illegible] ਸੇ ਦੂਖ ਪਰਹਰਨਾ ॥ ਮਿ[illegible]
ਸੀ ਪੁਰਖ ਪ[illegible] ਜਿਸ ਮਾਨ ਬੇਸੇ ਸੰਤ[illegible]
ਜਾਤ ਕੇ ਨਿਰ[illegible] ਦੂਤ ਕਾਲ [illegible]
ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸਿ[illegible]
ਪਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਿਆ[illegible]
ਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀ ੫
ਠਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਿ

ਗ੍ਰੀਏਕਸਘਟਮਾਹਿ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਹਿ॥ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਦੇਹੀਮਹਿਇ
ਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ॥ਕ
ਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਤਿਨਿਦੇਖਿਆ
ਜਿਸਆਪਿਦਿਖਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਜਨਆਪਿਬੁ
ਝਾਏ॥੧ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤਾ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ॥ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾ
ਸਪਇਆਲ॥ਸਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥
ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆ

ਤੋਸਾਕਰਿਆ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ॥ਚਾਰ
ਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋ
ਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਮਹਿਦੇਖੁ॥ਸਸੀਅਰਸੂਰਨਿਖਤ੍ਰਮਹਿਏ
ਕੁ॥ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ॥ਆਪਿਅਡੋਲਨ
ਕਬਹੂਡੋਲੈ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਖੇਲੈਖੇਲ॥ਮੋਲਨ
ਪਾਈਐਗੁਣਹਅਮੋਲ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀ
ਜੋਤਿ॥ਧਾਰਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾ

ਸਾਧੂ ॥ ਜਿਤੁ ਜਨ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਨ
ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਨ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥
ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਰਿਗਾ ਰਚਨਾ ॥ ਜਿਨ ਜਾਤ੍ਰਿ
ਸਕੀ ਇਹੁ ਰਹਤ ॥ ਜਿਤੁ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭ ਕਹਤ ॥ ਜੈ
ਜੈਸੇ ਇਸੋ ਈ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਲੈ ॥ ਅੰਤਰ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਨੈ ਦੇਖ ਸਭੁ ਮੋਹੀ ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ
ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤ ॥ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੈ
ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲ
ਲਾ ਲਖੀ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾ

ਓਅਕ੍ਰਤਿਕ੍ਰਦਕ੍ਰਦੂ ਨਕਹੀਐਦੂਰ ਨਾਸੈ

ਆਪਿਭੂਰਪੂਰਿਆਇਤੁਬਿਗਤਿ ਜੈਸਆਪਿਨ

ਨਏਪਗਜਕ੍ਰਤਿਸਨਨਆਪਬੂਨ ਏ, ਪਾਸ

ਰਥਭੂਤੇਆਪਹੂਰਤਾਰਾ ਸਰਬਨੇਨਾਆਪੇ

ਖਨਹਾਰਾ ਸਗਲਸਜੈਐਗੀਨਾਕਰਤਨਾਆ

ਲਨਸਾਆਪਹੀਤੁਲਾ ਨਾਅਦੂਨਨਾਲਇਕਿਖੇਲ

ਬਨਾਇਆ ਆਪਿਓਆਕਾਰਕੀਨੀਆਈ

ਆਸਭੁਕੈਅਧਾਆਇਪਿਤੈਰਹੇ ਨਕਛੁਕ

ਣਾਨਆਪੇਕਹੈ ਨਾਆਰਿਆਆਢਿਆਆਰਿਆ

ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਂਭਾਵੈਤਾਂਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭ
ਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕ
ਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਾ
ਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥
ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕ
ਹੀਨਜਾਇ॥ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸ
ਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰਤੁਕੁਲ

[illegible]

ਤਾ ॥ ਧਿਨ ਧਿਨ ਧਿਨ ਜਨ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਾ

ਸਭ ਜਗਤ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁ

ਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪ

ਕਤੁ ਮੁਕਤ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ

ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ੮ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰ

ਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ

ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ

॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਕ

ਠਕੁਰਪੇਖਾ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ।ਮਨ
ਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ।ਆਸਅਨਿਤਤਿਆ
ਗਹੁਤਰੰਗ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ।ਆ
ਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ।ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰ
ਤਰਹੁ।ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰ
ਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ।੧।ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆਨੰਦ।
ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ।ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰ
ਹੁਜੀਉ।ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ।ਚਿਤਿਚਿ
ਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ।ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ

ਗੋਪਾਲਦਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲਾ ਦੁਖਭੰਜਨਪੂ
ਰਨਕਿਰਪਾਲਾ ।ਸਿਮਰਸਿਮਰਿਨਾਮਬਾਰੰਬਾਰ ।ਨਾ
ਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ ।੧। ਉਤਮਸਲੋਕਸਾ
ਧਕੇਬਚਨ ।ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ ।ਸੁਨ
ਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ ।ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸ
ਤਾਰ ।ਸਫਲਜੀਵਨਸਫਲਤਾਕਾਸੰਗ ।ਜਾਕੈ
ਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗ ।ਜੈਸਬਦ ਅਨਾਹਦਵਾਜੈ
ਸੁਨਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭਗਾਜੈ ।ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾ
ਲਮਹਾਤਕੈਮਾਥੇ ।ਨਾਨਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ ।੨

ਸਰਨੇਜੋਗੁਸੁਨਸਰਨੀਆਏ।ਕਰਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਆਪਮਿਲਾਏ।ਮਿਟਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਾਧਸੰਗਲੈਨ।ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁ
ਰਦੇਵ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ।ਆਲਜੰਜਾ
ਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ।ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਰਸਨਕਹਤੇ
ਕਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਿਬ
ਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ।੪।ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤ
ਮੀਤ।ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ।ਸੁਖਮਨੀਸਹ
ਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ।ਜਿਸਮਨਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾ
ਨ।ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ।ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖ

ਪ੍ਰਗਾਟ ਸਭੁ ਲੋਇਆ ॥ ਜਸੁ ਤੇ ਊਤ੍ਰ ਪਾਇਓ ਅਸਬ੍ਰਾਨਬ
ਕੁਰਨ ਚੇਟੈਂ ਸਾ ਵ੍ਹਨ ਜਾਨਾ । ਹਰਿ ਪਨ ਖਾ ਟਚ ਏਨ ॥੫੧॥
ਨਸੋਇਆ ਜਨਕ ਜੈਸਾ ਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਨਸਰਬ
ਸੋਂ ਅਸਾ ਤੇ ਰਿਪਨ ਦ੍ਰਿ ਲਿਪਾ ਬ੍ਰਿਪ ਗਿਆਨ ਨ
ਤਗਸਿਧ ਗਬ੍ਰਿ ਹਿਆਤ ਪੇਜੈਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨ
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਦੂਤਆ ਇ ਸਨਨ ਚਰਪ
ਰਖ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ । ਸਭ ਕੈਂ ਅਪਸਗਲ ਤੇ ਊਪ
ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਚ ਤੇ ਰਤ ਤਰਾ ਖੇ ਤਾ । ਸਾਦਰ ਸੀ ਉਕਰੀ
ਸਟੇ ਤ੍ਰਾ ਇਕੁ ਫਲੇ ਤਿਸ ਜਨ ਕੋ ਪੇ ਖਭੂ ਤੋ ਗੁਰਨ
ਨਕਨਾ ਅਖਚ ਨਅਨਸੁ ਹੋਅ ੬ ਅਇਤ੍ਰਨ ਪਾਨ

ਸੋਮਨੈਕੋਸ਼ੀ ।ਸਤੁਜੁਗਮ ਨਿਤ੍ਰਕੀਰਤਨੋਨਾਇ ।ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ।ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬ
ਖਾਣੀ ।ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿਨਾਮ ।ਗੋਬਿੰ
ਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ।ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗ
ਮਿਟੈ ।ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ।ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰ
ਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ।ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ।੭
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ।ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ।ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ।ਦੁ
ਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ।ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰ

ਸੁਖੋਆਧਿਨੇਸੁਚੈਤ੍ਰਿਆ॥ਸਧੋਨਿਮਨਿਰਮਲਤਿ
ਕੈਕਰਮਾ॥ਸਭ੍ਰਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨ
ਕਇਹੁਗੁਣਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੧॥੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇ
ਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦ
ਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀ

ਵਾਰ॥੧॥ਮ:੨॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜ
ਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰ
ਧਾਰ॥੨॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈ
ਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇ
ਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥
ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆ
ਹ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀ
ਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆ
ਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇ
ਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸ

ਹਿ ਜਿਦ ਕਵਤਿ ਕਰਿਆ ਜਣ ਕ੍ਰਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋ
ਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥
ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੇ
ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ
ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੁ ਪਾ
ਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿ ॥੧੮
ਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੋ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ਵਡੀ
ਮ: ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾ

ਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿ ੧੮
ਹਚਲੁਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥
ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆ
ਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸ
ਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਹਲਾ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋ
ਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲ
ਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿ
ਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿ
ਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੈਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁ

ਗਾਮੁਖਨਾਵੀਐਸਾਕਰਤਿਆਪਕਰੇਪਰਗਾਸ॥੨॥੧੫
ਭੁਲੀ॥ਨਾਨਕਜੀਉਤਿਉਪਾਇਕੇਲਿਖਿਆਨਵੈਪਾਗਾਬ
ਲਿਆ॥ਤਿਬੋਲਜੇਰੇਹੀਸਚਨਿਬੰਨੈੜੂਟਦਪਕੜੈਜ
ਜਆਲਿਆ॥ਥਾਂਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਗੁਰਕੀ
ਦੇਨਕਢਾਲਿਆ॥ਤੁਰੇਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਨਗੋਬ
ਰਗਏਸਿਠਗਣਦੁਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਨਦੈਪਗੇ
ਬਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਿ
ਸਮਾਦੁਵੇਦਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾ
ਸਮਾਦੁਰੂਪ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿ
ਰਹਿਜੰਤਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ

ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਧ
ਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪ
ਰਾਣੀ।ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ।ਵਿ
ਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿ
ਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ।ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਿਵਿਸਮਾਦੁਰਾ
ਹੁ।ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ।ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ
ਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ।ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ
ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ।੧।ਮਃ੧ਕੁਦਰਤਿਦਿ
ਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁਕੁ
ਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕ

ਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰ
ਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ
ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈ
ਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ
ਕਾਦਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਭੋਗਿ
ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਵਡਾ ਹੋ
ਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ

ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਥਹਿਲੇਖਕਰਸਮਝਾ ੧੮੦
ਇਆ।ਬਾਝੁਨਾਵੈਦੀਪਤਿਦੀਏਹਿਨਾਮਜੁਣੀਐਕਿਆ
ਭੁਲਾਇਆ।ਅਨਾਮਪਿਸਨਮਗਵਾਇਆ।੩॥
ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਸਤੈਵਿਚਿਪਉਣਵਹੈਸਦਵਾਉ।ਭੈਵਿ
ਚਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ।ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈ
ਵੇਗਾਰ।ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰ।ਭੈਵਿਚਿਸੂ
ਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ।ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ।ਭੈ
ਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰਨਾਥ।ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆ
ਕਾਸ।ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ।ਭੈਵਿਚਿਆ
ਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ।ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆ

ਸਿਰਲੇਖਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵ
ਲਾ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥
ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾ
ਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿ
ਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿ
ਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾ
ਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗ
ਲੀਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾ
ਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥

ਛੀ ।ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁ
ਰਪਾਇਆ।ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆ
ਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਜੇਵ
ਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ।ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ।ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ।੪।ਸ
ਲੋਕੁਮਃ੧।ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆ।ਪਹਰਕੰਨ
ਗੋਪਾਲ।ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜ
ਅਵਤਾਰ।ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸ
ਰਬਜੰਜਾਲ।ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇ

[redacted]

ਗਾਈਐਅਜਮਕਾਲਾ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿ
ਰੁ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈ
ਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿ
ਰਹਿਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿ
ਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ੍॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿ
ਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਤਿਨਾਮ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾ
ਨੁ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨ੍ਾ
ਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀ
ਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਥ
ਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨ

ਗਾਹੁ ॥ ਪੰਖੀ ਤੁਝੈ ਦਿਆ ਲੈਵਨ ਸਾਹੁ ਸਾਹੁ ਐਚਾ ਰੁਖ
ਵਾਈਐ ਜੇਤਾ ਨਾਨਕ ਤੁਝੁ ਦਿਆ ਗਾਵਣੁ ਤਨ ਅਤੁ ਬਾਬ
ਧਨ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਵਾਏ ਸੋਈਆ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤਨ ਚੇ ਸਭ ਕੋਈ
ਨਾ ਚਿਨ ਚਪ ਸਾਗਿ ਣਨਾਹਾ ਸੇਰੋਈ ਸੁਣਿ ਰੁਨਨਾ ਈਸ
ਧਨੋਗਾਇਆ ਨਚਾਵੈਂ ਕੁਦਣ ਅਨਕਾ ਚਾਉ ਨਾਲ ਕਸਿ
ਨਾਮ ਨਭੁਓ ਤਿਨਾ ਮਨ ਭਾਉ ॥ ਆਪਣੁ ਨੀ ਸੁਤੇਰ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਇਵਿਆਈਐ ਨਰਕ ਨ ਜਾਈਐ ਜੀ
ਓਪਰਿ ਸਭ ਤਿਸ ਦਾ ਜੋ ਖਾਸੋ ਆਖਣ ਵਾਈਐ ਜੇਵੇ
ਨਾਹਿ ਚੰਗਿਆ ਆਪਣਾ ਕਰ ਪੁਨਿ ਹੁਨੀ ਚਸਦਾ ਈਐ
ਐਸਾ ਵਾਣਾ ਪਰਹਰੇ ਸਰਦੇ ਸਕਰੇਂਦੀਆ ਈਐ

ਕੇਰਠੇਲਤ੍ਰਰੀਐਪਾਈਐ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀ
ਚਾਰ॥ਬੰਦੇਸੇਜਪਵਹਿਵਿਚਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀ
ਦਾਰ॥ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਰੂਪਅ
ਪਾਰ॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸ
ਬਹੁਕਾਰ॥ਜੋਗੀਸੁੰਨਧਿਆਵਹਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾ
ਮਕਰਤਾਰ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆ
ਕਾਆਕਾਰ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈ
ਵੀਚਾਰ॥ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰ
ਸਾਰ॥ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾ

ਰਾ॥ਇਕਿਕੋਇਦਾਖਾਇਚਲਾਹਿਦੇਬਾਉਤਿਨਾਤ੍ਰਿਕਾਈ
ਕਾਰਾ॥ਜਲਥਲਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾ
ਆਕਾਰਾ॥ਜਿਵਿਆਖਹਿਜਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾ
ਭਿਤੇਕੀਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਤੂੰਸੁਖਸਲਾਹਣਸਚੁ
ਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤੀਗੁਣ
ਵਿਤਆਪਾਛਾਰਾ॥੧॥ਮਹਲਾ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾ
ਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆ
ਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿ
ਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣਕੀ
ਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ

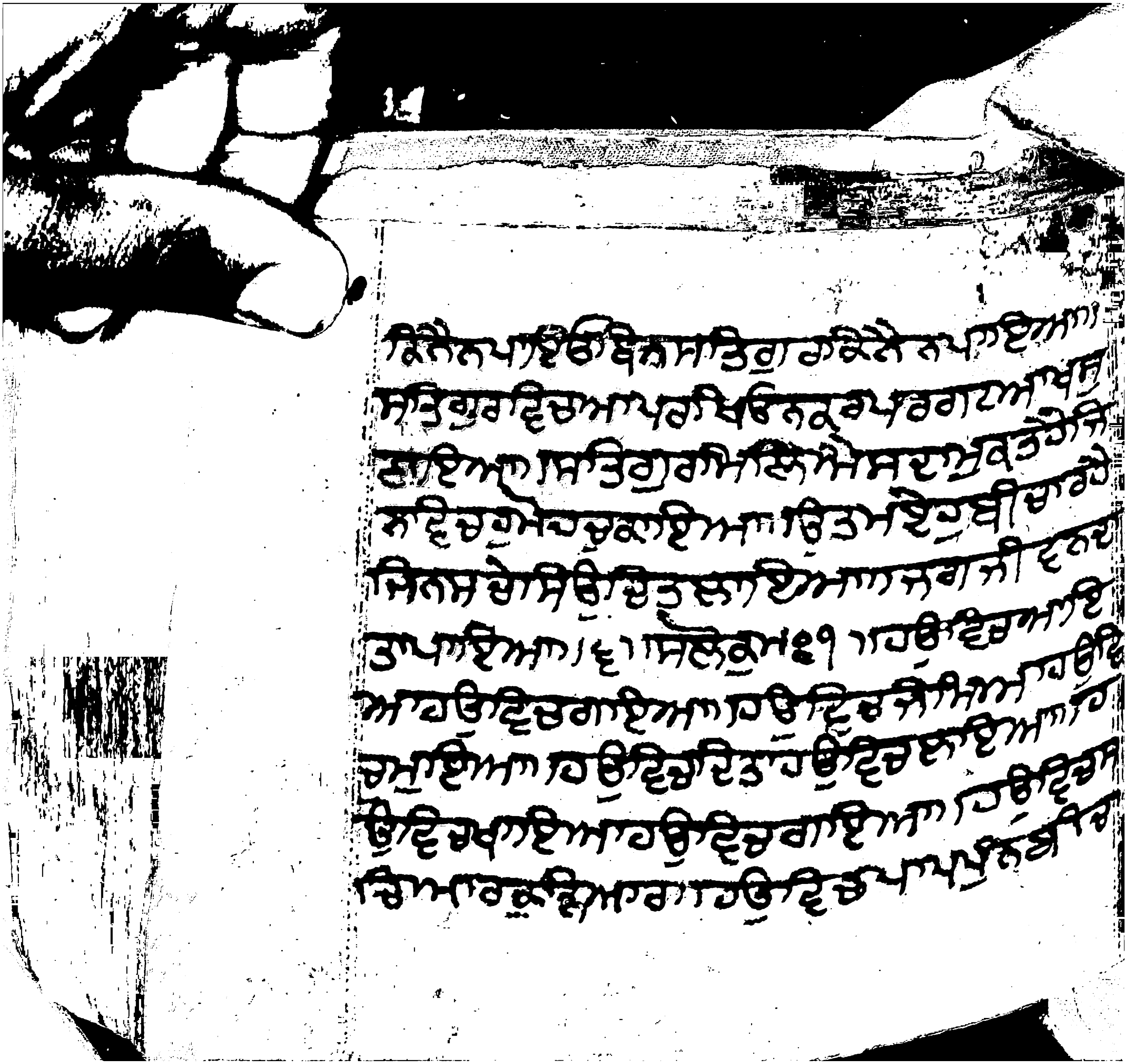
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁ
ਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇ
ਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿ
ਚਿ ਮੁਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹ
ਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸ
ਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚ

ਰਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹ
ਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖੀਐ
ਲੇਖੁ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ਹਉਮੈ ਏ
ਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧ
ਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿ

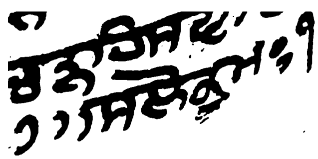

ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹਾਦੀਪਾਲੋਆ ੧੬੫
ਮੰਡਲਾਖੰਡਾਵਰਭੰਡਾਹਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾ
ਖਾਣੀਸੇਤਜਾਹਾ॥ਸੋਮਿਤਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਮੇਰਾਜੰ
ਤਾਹਾ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹਾ॥
ਜਿਨਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਸੁ
ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਉਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿ
ਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥
ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥
ਮ:੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਤੀਰਥਾਸਹਜਜੋਗਬੇ

ਬਾਣ ਲਖਸੁਰਤਣਿਗਾਰਣਾ॥ਓਛਟਾਬਿਪ
ਲਖਸੁਰਤੀਲਿਖਗਿਆ॥ਨਪਾਅਨਮਨੈਆਹਿਧ
ਪੂਰਣਾ॥ਜਿਨਕਰਤੇਕਾਰਣਕੀਆ॥ਲਿਖ
ਵਣਜਾਣ॥ਜਨਕਮਠੀਨਿਵਿਆਕਰਾ॥ਜਚਾਨ
ਜਾਣਾ।ਮਾਪੁਤ੍ਰਿਕੀ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੂੰਜਿਨ
ਓਸਚਿਦ੍ਰਿੜਤਾਇਆ॥ਜੋਸਤੁਰੁਕੇਤਿਸਅਹਿ
ਚਤਾਇਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੀਆ
ਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ
ਮਗਵਾ

ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ
ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿ
ਖਾਤ।ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇ
ਤੇਮਾਸ।ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸ
ਸਾ।ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖ
੧।ਮ:੧।ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆ।ਤੇਤਾਕੜਿਆ।
ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆ।ਤੇਤੋਲਵਿਆ।ਬਹੁਭੇਖਕੀਆ
ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ।ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ
ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ।ਬਹੁਦੁਖੁ
ਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ।ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈਅਹਿ

ਨਿਸਰਕਪੈਰਾ।ਸੋਨਦ੍ਰਿਗੂਤਾਕਿਓਸੋਗੇਤ੍ਰਾਗਬਿਨਸੂਤ
ਪਗਭ੍ਰਿਸੈਤ ਣਆਪਣ ਕੀਆ ਕਮਾ ਣਾ।ਅਲ
ਲਖਾਈ।ਜਿਰਛੁਾਈ।ਪਾਈ।ਸੂਰਖਆ ਧਿਪ ਤ੍ਰਿ
ਵਾਈ।ਵਿਣਲਾ ਵੈਕਿਛਆ ਇਨਪਾਈ।ਗਿਖ
ਣੀਅਣੀਮਸਾ ਣੀ।ਅੋਪਨਸੋਟੋਛੁਰਖਣ
ਤਾਣੀ।ਸਤ੍ਰਿਭਰਤ੍ਰੈਟੈਸੋਸੁਖਪਾਇਓ।ਹਰਿਕਨ
ਓਪਾਇਓ।ਆ

ਧਾਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆ
ਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤ
ਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ
॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂ
ੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ
ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿ
ਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ
ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ

ਕੂੜਾ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚ
ਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੈਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤ
ਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁ
ਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐ
ਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਿਕੈਵਿ
ਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿ
ਖਸਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨ
ਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮ
ਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰ
ਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕ

ਦੇਪੈਇਆ । ਨ । ਨਕਵਢੀਅ ਦੈਬੇਗਨਤੀ । ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਉਤ੍ਰਿਗਾਰਾ ਦਾਨਾ ਹਿੰਗੁਤ ਲੀਧਾਕ ਜੇਮਿਠੈ
ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਢਾਈਐ ਕੂੜਨਾ ਢਚ ਛਰੀਐ ਭਾਈ
ਇਕਿਮਨਨਾਮਛਪਾਇਆ ਛੀਐ ਫਲਤੇ ਦੇਹੋਪਾਈ
ਐਜੇਦੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ ਜੇਹੇਦੀਪੂਰਬਬਾਲਿ
ਖਿਆਤਾਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਨਦੀਪਾਂਇਐ । ਅੰਤਥੇਹਨੀਸੇਵ
ਗਾਦਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧ ॥ ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁ
ਵਰਤਿਆ ਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈ
ਗਏ ਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ ॥ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉ
ਗਵੈ ਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰ

ਗਨਸੋਇ ॥ ਭੈਵਿਚਖੁੰਭਿਚੜਾਈਐਸਰਮਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ ॥੧॥ ਮ:੧॥
ਲਬਪਾਪਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜਹੋਆਸਿਕਦਾਰ ॥
ਕਾਮਨੇਬਜਦਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰ
ਧੀਰਜਤਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰ ॥ ਗਿ
ਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰੇਸੀਗਾਰ ॥ ਊਚੇਕੂ
ਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰ ॥ ਮੂਰਖਪੰਡਿ
ਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰ ॥ ਜਤੀਸਦ
ਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰ ॥ ਸ

ਛਕੇਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਅਰ ੧੯੮
ਵਾਣੀਪੈਠੋਪਾਈਐਨਾਨਕਕੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥
ਮਃ੧॥ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥
ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਇ॥ਅ
ਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈ
ਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧੁਰਿਕਰਮ
ਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ
ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁ
ਤੁਧੁਖੁਆ

ਤੁਧੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥ਜਹਜੈਹੀਸਭੁਸਮਾਇ
ਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾ
ਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕ
ਰੀਨਹੋਈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ਤੇਰਾ
ਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿ
ਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥
ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾ
ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਮਃ੨॥ਜੋਗ
ਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾ

ਦਾਸਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮਃ੧॥ਏਕਕ੍ਰਿ
ਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ ਆਤਮਾਬਾ
ਸਦੇਵਸਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸਹੈਸੋ
ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮਃ੧॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲਰਹੈਜਲਬਿ
ਨਕੁੰਭਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨਰਹੈਗੁਰਬਿਨ
ਗਿਆਨਨਹੋਇ॥੫॥ਪੜਿਆ॥ਪੜਿਆਹੋਵੈ

ਲਾਨਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁਦਰਗਹਿਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪ
ੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿ
ਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਨਾਨਕ
ਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤਿਜੁਗਿ
ਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁਜਤੈਕਾ
ਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁ
ਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁ
ਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ਮ:੧॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀ
ਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾ

ਰਿਗਕਹੇਰਹਿਆਭਰਪੂਰ।ਰਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮਹਿਸੂ ੨੧
ਰ।ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ।ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤ
ਰਪਾਹਿ।ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿ
ਸਨਜਾਦਮਭਇਆ।ਪਾਰਜਾਤਗੋਪੀਲੈਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗਕੀਆ।ਕਲਿਮਹਿਬੇਦਅਥਰ
ਬਣਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ।ਨੀਲਬ
ਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲਕੀਆ
ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ।ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰ
ਵੀਚਾਰ।ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚਸਦਾਏ।ਤਉਨਾਨ
ਕਮੋਖੰਤਰਪਾਏ।੨।ਪਉੜੀ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵ

ਰਿਆ॥ਜਿਤੀਆਲਿਖਿਖਸਮਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਕਰਿ
ਤੂਪਰੇਸਾਗਾ॥ਨਾਜਿਨਦੀਆ॥ਇਨਿਨਿਤ੍ਰੀਜਗਾਤ
ਨਿਗਾਲਿਆ॥ਖਸਮੁਛਿਡਭੂਲੇਲਕੈਸੁਖੇਸਿਫਤਾਰਿ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਪੈਖੇਗਥਾ॥ਫਿਰਣੇਕੇਨੇਦਿਸਾਰਿ
ਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਉਤਾਰਿਆ॥੧॥੧੩॥ਸਲੋ
ਮ:੧॥ਜਿਸਿਮਿਲਿਸੁਖਸਦਾ॥ਇਵਾਅੰਤਰੀਰਪਾਸਾ
ਵਾ॥ਤਿਇਕਿਆਦੁਖਿਆਸਕਰਸਾਹਿਨਿਰਾਸਿ
ਗਾ॥ਢਲਾਢਿਕੇਫੂਲਬਕਬਕੇਕੀਮਨਾ॥ਫਨਪਤਿ
ਰਤਨੀਦੀਨਨਕਾਘੁਛੋਗਿਆ॥ਈਆ॥ਤੁਰਾਸਤਿ
ਕਉਨਿਦੇਆ॥ਕਉ॥ਰਕਉਨੇਫੇਰੋਕਾਇ॥ਪਰਤ

ਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣ ੨੦੨
ਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ॥ਸੀਸਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀ
ਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ ॥੧॥ਮ:੧ ॥ਪੜਿਪੁਸ
ਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ॥ਸਿਲਪੂਜਸਬਗਲਸਮਾਧੰ
ਮੁਖਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ ॥
ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾ
ਟੰ ॥ਜੇਜਾਣਸਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ ॥ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕ
ਰਮੰ ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਟਨਪਾਵੈ ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛ
ਡਦੁਨੀਆਅੰਦਰਜਾਵਣਾ ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾ

ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ
ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤ
ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵ
ਣਾ ੧੪ । ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ । ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ
ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ
ਤ ਪਾਂਡੇ ਘਤੁ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ
ਨ ਜਾਇ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪ
ਇ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪ
ਇਆ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥੀ
ਆ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ

ਆ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖ ੩
ਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆ
ਰਾਤਿਦਿਨਸਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀ
ਐਬ੍ਰਹਮਣਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇ
ਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀ
ਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈ
ਜੋਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀ
ਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਾਹਿਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿ
ਪੂਤ॥੨॥ਮਃ੧॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲ
ਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤ

ਗਨਜੋਪਦੁਤਰਗਨਅਪੀਦਿਖਾਇਆਪੈਦੇਹੈਧ
ਕੀਆਦਰਾਘੇਤੇ ਛੋਭੂਨੂਕਰੇਦੀਆਭੁਖਕਣਕ
ਲਦੀਸੇਰਾਹੁਆਸੁਣਦੇਖਹੁਲੋਕਾਇਏਹੁਦਿਖਾਣਾ
ਕਾਅਧੂਨਾਉਤੁਜਾਣਓਆਖੁਣੀਜਾਤੋਬੂ
ਚੁਇਆਲਾਕਿਧਾਰੇਛਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀਜਾ
ਸੇਦੁਕਸੋਦਕਰੇਜੋਸਣਨੋਦੁਕਾਮਨਾਇਸੀਦੁਕਾ
ਮੰਨਿਐਰਦੇਪਰਦੁਣਤਾਖਸਸੋਕਾਮਠਲਧਾਇਸੀ
ਖਸੋਤੁਾਦੇਸੋਕਰੈਮਨਚੀਦਿਆਸਫਲਕਾ ॥੧
ਤਦਰਗਾਹਿਪੈਪਾਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਰਤਨ

ਜਾਈਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈ
ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈਛੋ
ਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ।ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ।੧।
ਮਃ੧ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ।ਛੁਰੀਵਗਾਇ
ਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ।ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ।
ਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ।ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ।
ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ।ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ।
ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀ
ਕਖਾਈ।ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ।ਨੀਲਵਸਤ੍ਰ
ਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ।ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ

ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ।ਚਉਕੈਉਪਰਿਕਿਸੈ
ਨਜਾਣਾ।ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ।ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂ
ੜਿਆਰ।ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ।ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ
ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ।ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁ
ਧਿਆਈਐ।ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ।੨।ਪਉੜੀ।ਚਿ
ਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ।ਆਪੇਦੇਵਡਿ
ਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ।ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇ
ਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ।ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾ
ਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ।ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ।੧੬
ਸਲੋਕੁਮ:੧ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ।।

ਾਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥ਵਢੀਅਹਿ
ਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹੁਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖ
ਟੇਘਾਲੇਦੇਇ॥੧॥ਮ:੧ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾ
ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੂਚੇਏਹਿਨਆ
ਖੀਅਨਿਬਹਨਿਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ॥ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵ
ਸਿਆਸੋਇ॥੨॥ਪਉ॥ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰ
ਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿ
ਪਾਸਾਰਿਆ॥ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾ
ਰਿਆ॥ਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾ
ਰਿਆ॥ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀਅੰ

ਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁਕਿਉ
ਕੁਪਵੈਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ ॥੧ ਮ:੧
ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅ
ਪਰਧਨਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਹੰਸ
ਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮ:੧ ॥ ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈ
ਲਗੈਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ
ਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿ
ਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀ
ਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆ
ਈਆਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧ
ਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ

੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੧॥ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋ ੨੦੬
ਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨ
ਭਿਟਿਓਜਾਇ॥ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪ
ੜਨਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁ
ਲਗਾਦੋਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤ
ਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ॥ਤਾਹੋਆ
ਪਾਕੁਪਵਿਤੁ॥ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾ
ਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿ

ਸੁਕ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਤਿਨਿ ਜੋਗੀਐ ਤਿਨਿ ਸੋਗੀ
ਤਿਨਿ ਰਾਗਿ ਵਡੀਆਈਆ ॥ ਤਿਨਿ ਬੂਹੇ ਵੈਦ ਸਤੀ ਤਿਨਿ
ਚਲੇ ਰਾਹੁ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋਈਆ ਤਿਨਿ ਕਾਲੀਐ ਤਿਨਿ ਬੂਹੇ ਵੈ
ਧਾਨ ਜਿਨਿ ਕਿਤੇ ਦਾਆਧੀਐ ਜਿਤ ਜੋਗੀਐ ਰਾਜ ਨ
ਤਿਨਿ ਦੁਧੀ ਤਿਨਿ ਕੁਪ ਜੈ ਤਿਨਿ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਤਿ ਬਾਹਰ ਰਾਇ ਇਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਲ
ਹੀਐ ਤਿਨਿ ਰਾਰਤੀ ਚੋਰ ਜਾਨਕੁ ਤੇ ਸੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿ
ਤ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰ ॥੨ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਆਪ
ਣਾ ਜਿਸ ਨ ਚੀਸੇ ਦੁਨਕਣੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪਿ

ਨਾਆਪੇਹੀਵੇਖਿਸਿਞਾਣੀਐ ॥ ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜ
ਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ ॥ ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀ
ਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨ
ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿ
ਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇ
ਫਿਕੀਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾਦਰਗਹਿਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿ
ਕੈਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀ
ਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤ
ਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁ

[redacted]

ਏਨੋਤਭਲੋਸਿਸਾਗ।ਤਿਨੇਨੇਦੂਸਰਾ।ਰਬੁਸੇਤੀਦੇਖਦੇ
ਵੀਚਾਰ।ਰੈਗਾਜਸਾਹਿਰਿਗੋਰੇਦੁਵਿਚੁਪਤੀਕਰਜਾ
ਮਰਦਾਨਜੀਕਿਜੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਦੇਨਾਇ।ਦਰਵ
ਟਰੁਪਰਖਰਚਅਗਿਾਜਬੁਹਿਦੈਠਤਾਧਾਹੇ।ਦੀਬ
ਨਏਕੇਵਲਅਏਕਾਹਅਤੁਅਮੇਲਾ।ਦਰਕਏਲੇਖ
ਮੀਤੁਕੇਟਨਨਕਾਜੇਓਤੇਲੁ।ਮ।ਪਉੜੀ।।।
ਪੇਹੀਕਰਣਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਔਦਿ
ਧਾਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਕੂੜੁਦਰਾਤੁਪਾਸਾਢਾਲੀਐ
ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ
ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿ

ਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀ॥ਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾ
ਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ਏਹੁਕਿਨੇ
ਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀ
ਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰ
ਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵ
ਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮ:੨ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢ
ਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪ
ਇ॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿ
ਬੁਸਦਾਸਮ੍ਹਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣ
ਸਾਘਾਲਿਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚ

ਈਦੇਲੀਆਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਆ॥ਜੋਤੁਧੁਸਾਹਿਬਭਾ
ਲਨਾਹਰੀਆਤਿਦੇਹੋਪਾਸਾਢਾਲੀਆ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇ
ਉਪਰਿਘਾਲੀਆ॥੨੧॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੨॥ਚਾਕਰੁ
ਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀ
ਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤ
ਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲ
ਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਮਹਲਾ੨॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉ
ਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਹਲਾ੨॥ਨਾਲਿਇ
ਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇ

ਹੋਵਰਤੈਦੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਾ।ਵਸਤੂਅੰਦਿਰਵਸਤੁਸ
ਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਾ।ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕੈ
ਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ।ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕ
ਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸ।੩।ਮਹਲਾ੧।ਨਾਲਿਇਆਣੇ
ਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ।ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿ
ਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ।੪।ਮਹਲਾ੧।ਹੋਇਇਆ
ਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ।ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀ
ਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ।੫।ਪਉੜੀ।ਚਾਕਰੁਲਗੈ
ਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ।ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅ
ਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ।ਖਸਮੈਕਰੇਬ

P.

ਗਾਥਰੀ ਫਿਰੈ ਗੈਰਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਆ ਵਿਜਨੁ ਗਦਏ
ਆਗਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਣ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖ
ਦਲਾਤਿ ਸਕਾਰੀ ਐਸਾ ਬਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲ
ਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚੰਗੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹੁ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਹੁ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸ
ਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖ
ਸਮ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ
ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿ

ਆਪਿਕਰਾਏਆਰਾਹਿਇਕਨਗਣੀਜਿਸੁਰੀਆਇ
ਕਤੁਰਿਚਨੁਹਿਥਿਸੁ॥ਆਦਾ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆ
ਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿ
ਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੧॥ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇ
ਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐਇਕਚੁਲੈਰਹਨਿਚੜੇ
ਇਕਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਉਪਰਰਹਨਿਖੜੇਤਿ
ਨਾਸਵਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈ
ਆਪਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿ

ਬਾਪਾ ਕਿਸੇ ਕੇ ਕਹੀ ਗੈ ਲਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ਆਪੈ ਆ
ਪਿ ਸਾ ਪਤ੍ਰਿਨੀ ਦੇਵੇ ਕੀ ਆਦਾੜਿਆ ਦੀਆ
ਕਛੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਨਜਾਣੀਆ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾ
ਕਰੀਆ ਚੇਲੀਆ ਆਵਿਸਕ ਮਿ ਬਾਹਿ ਸਾਈ ਕਰ
ਕਮਾਏ ਦਾਲੀ ਪੂਰੇ ਛਡੀ ਤਿਨੇ ਪਾਣੀ ਨਾਨਕ ਏਕੀ
ਬਾਹਿਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨ ਹੀ ਜਾਈ ਸੋ ਕਰਮ ਜਿ
ਸੈ ਰਜਾਈ ॥ ੨੪॥ ੧॥ ਸਤੁ॥

੭ ।

੨ ।

॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁ
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੧ਚਉਪਦੇ॥ਤੂੰਸੁ
ਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ॥
ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜ
ਾਈ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮ
ਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸ
ਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨ
ਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ

੨॥ ਜਹਰਿਆ ਆਤੁ ਉਕਥੀ ਕਥੇ ਕ ਵਰੇਖ ਮੈਂ ਕਥਨ
ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਤੂ ਪਤ੍ਰਾ ਦੇਸਹਿ ਦੀਆ ਖਾ ਤਿਲਕੇ
ਕੀਦੜਿਆ ਆਈਆ ॥੩॥ ਜੇ ਤੇਰੂ ਕਰਹਉ ਬੇਗਾਨ ਭੁਖੀ
ਕਹਿਸ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਭਗਤਿ ਚੀਟ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੁਹਿ
ਰਾਤੁ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨਿਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧੧॥
੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੀਉ ਡ
ਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾ

੨॥ਸਭਿਆਣ ਉਕਥੀਕਥੇਕ ਵਡੇਧਾ ਮੈਸਕਥਨ
ਕਥਨਾਸਾਈ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲਕੋ
ਈਵਡਿਆਈਆ ੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉ
ਕਾਇਸਤਨਤਾਈ ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕਜੇਹੋਈ
ਗਾਤਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧੧॥
ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧॥ਜੀਉਡ
ਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾਦੂਖਵਿਸਾ

ਆਵੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੂ
ਸਾਹਿਬਆਪਣਾਅਵਰੁਨਾਜਾਣਉਕੋਇ॥ਜਗ
ਕਤਾਰਾਦਾਸਜੋਹੋਇਬਿੰਦਾਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪
ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਿੰਦਾਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੨॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥
ਘਰੁ੩॥ ' ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਆ
ਰੇਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋ
ਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥ਹੰਉਕੁ
ਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ ੧੧

ਤਿ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਲੈਨਿ ਜੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿ
ਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠਿ ॥ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਜੇ
ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ
ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ
ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ
ਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ
ਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰ

ਗਮਹਲਾ੧॥ਇਆਣੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ
ਆਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿਸਹੁਨੇ
ੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿਭੈਕੀ
ਆਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾ
ਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਧ
ਰੇਪਿਆਰੋ॥ਇਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧ
ਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾ
ਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐ
ਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀ

ਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀਆਇਨੀਬਾਤੀਸ
ਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀਜਾਇ
ਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁ
ਚੁਕਾਈਐ ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤਨੁਮ
ਨੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ ਏਵਕਹਹਿ
ਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ ਆ
ਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁ

ਗਾਵੀ॥ ਜਨੁਨਵਰਕਰਦੇਖੈਜੋਵਿਨਲੋਭੈਕਮਾਏ

ਨਉਨਿਧਪਾਈ॥ ਆਪੈਲੇਕੈਨ ਆਈਜੋਸ

ਗਾਵਿਨਨਕਣਾਸਭੁਰਾਈ॥ ਜੋਸੇਰਾਗਾਰਤੀਸ

ਹਸਿਕੀਆਤੀਆਹਿਨਿਸਭ॥ ਇਸਆਕਿਉਸੁ

ਰਸਾਇਜਨੂਪਾਛਿਚਛਲਕਹੀਐਸਾਸੀਆ

੪॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਸੁ

ਰਲਾਪ॥ ਭਉਪਰੋ॥ ਘਰੁ੧॥ ਜੋਰਾਮਨਲੋਵੈ

ਭਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ ਬਿਛਪਕਰੈਚਾਈਕਰੀ

ਆਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰ
ਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉ
ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ
੧ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾ
ਣੀ ॥ ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁਸੁਦੇਸ
ਜਹਾਤੂੰਵੁਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ ॥੨
ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤ
ਮੁਰਾਰੇਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਘੜੀਨਮਿਲਤੇ
ਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁ

ਪਭੁਗਦਿਤਾਸੋਥਿਤੈਹੈਨਾਦਿਤਾਦੇਨੀਵਿਨਾਆ
ਵੈਬਿਨਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਰਹਉ
ਲੀਜੀਉਧਿਓਲਿਪ੍ਰਭਾਈਤਿਸਸਚੇਦੁਆਰਦਰਬ
ਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਤੀਹੋਆਉਬਾਰਸਿੰਤੀਜੇ
ਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਆਬਿਨਾਸੀਪਰਮੇਹਿਪਾਇਆ
ਸੈਦੁਕਰੀਪਲਚਸਾਂਹਾਦਿਛਡਾਨਾਨਕਦਾਸ
ਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ਹਉਤ੍ਰਿਪਤੇਲੀਜੀਉਧਿਓਲਿਪ੍ਰਭਾ
ਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੫॥੧॥ਰਹਾਉ
ਪ॥੧॥ਪ॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਕਉਣੁਤਰਾਜੀ

ਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਉਣਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾਕਉਣ
ਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰ
ਵਾ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ ਤੂੰਜ
ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇ
ਸਰਬਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁ
ਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ ਘਟਹੀਭੀਤਰ
ਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆ
ਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆ
ਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰ

ਪਲਾਣੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਲਆਦੇਤਿਲਮੈ
ਹੁਤਾਕੀਸਿਗਾਤੈਨਾਨਕਰਹਿਦਾਕਉਕਰਮੂਨ
ਪਾਟੈ।੪।੧ਦੋਹਾਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧।
ਮਨਮੰਦਰੁਤਨਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਨ
ਵਾ।ਏਕਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਬਸਤਹੈਬਾਹੁੜਜਨ
ਮਨਆਵਾ।੧।ਮਨਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇ
ਤੀਮੇਰੀਮਾਈ।ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ
ਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾ

ਰੀ ।ਜਾਨਿਵਾਲਿਮਗੀਆਨਿਤੁਰਪੂਰਲੀਦਾਪ
ਦਿਆਦਿਜੈਤਿਤੁਮਾਰੀ।੨।ਸਿਖਮਤਿਸਭਬੁਧਿ
ਤੁਮਾਰੀਮੰਦਿਰਛਾਵਾਤੇਰੇ।ਤੁਧਬਿਨਅਵਰੁਨ
ਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ।ਜੀ
ਅ ਜੰਤਸਭਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧਪਾ
ਸੇ।ਜੋਤੁਧਭਾਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰ
ਦਾਸੇ।੪।। ।। ੧।।੭।। ।। ।।

।। ।।